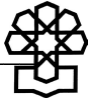

بررسی مقایسه‌ای
«لایحه قانون اجرای سیاست‌های کلی اصل
چهل و چهارم قانون اساسی و اصلاح موادی از
قانون برنامه‌های سوم و چهارم توسعه اقتصادی،
اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران»
(ویرایش دوم)

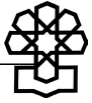

مقایسه لایحه پیشنهادی دولت و کمیته کاری دولت، مجلس و مرکز پژوهش‌های مجلس و مصوبه کمیسیون ویژه اصل ۴۴

متن پیشنهادی لایحه	مصوبات کمیسیون
فصل اول - تعاریف ماده ۱- در این قانون اصطلاحات زیر در معانی مشروح مربوط به کار برده می‌شوند: ۱- بازار: به فضایی جغرافیایی و یا مجازی اطلاق می‌شود که در آن خریداران و فروشندگان، کالاها و خدمات مشابه یا جانشین نزدیک را مبادله می‌کنند. ۲- کالای خصوصی: هر شی منقول و یا غیرمنقول که مورد مبادله و استفاده اشخاص قرار می‌گیرد به نحوی که استفاده یک شخص مانع استفاده دیگری می‌گردد. ۳- خدمت خصوصی: محصول غیرملموس که مورد مبادله و استفاده اشخاص قرار می‌گیرد و امکان ذخیره نمودن آن بعد از تولید وجود ندارد و به‌طور کلی استفاده از آن از فرایند تولید آن قابل تفکیک نبوده و استفاده یک شخص مانع استفاده دیگری می‌گردد. ۴ - کالا و خدمت عمومی: هر کالا و یا خدمتی که امکان مستثنی کردن افراد از استفاده از آن وجود ندارد و مورد مبادله قرار نمی‌گیرد و یا استفاده یک شخص مانع استفاده دیگری نمی‌گردد. ۵ - بنگاه: به واحد اقتصادی گفته می‌شود که در تولید، توزیع و یا مبادله کالا و یا خدمت فعالیت می‌کند، اعم از آن‌که دارای شخصیت حقوقی باشد یا نباشد. ۶ - شرکت: شخصیت حقوقی است که با رعایت قانون تجارت و یا مقررات قانونی خاص حسب مورد تشکیل و فعالیت می‌نماید.	فصل اول - تعاریف ماده ۱- در این قانون اصطلاحات زیر در معانی مشروح مربوط به کار برده می‌شوند: ۱. بازار: به فضایی جغرافیایی یا مجازی اطلاق می‌شود که در آن خریداران و فروشندگان، کالاها و خدمات مشابه یا جانشین نزدیک را مبادله می‌کنند. ۲. کالا: هر شی منقول و یا غیرمنقول که می‌تواند مورد مبادله و استفاده قرار گیرد. ۳. خدمت: محصول غیرملموسی که استفاده از آن از فرایند تولید آن قابل تفکیک نیست. ۴. بنگاه: واحد اقتصادی که در تولید کالا یا خدمت فعالیت می‌کند، اعم از آن‌که دارای شخصیت حقوقی یا حقیقی باشد. ۵. شرکت: شخص حقوقی که با رعایت قانون تجارت یا قانون خاص حسب مورد تشکیل شده باشد. ۶. سهام مدیریتی: میزانی از سهام یک شرکت که دارنده آن طبق اساسنامه اختیار تعیین حداقل یک عضو را در هیأت مدیره شرکت دارد.

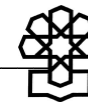
مصوبات کمیسیون	متن پیشنهادی لایحه
۷. سهام کنترلی: حداقل میزان سهام مورد نیاز برای آنکه دارنده آن قادر به تعیین اکثریت اعضای هیأت مدیره شرکت باشد.	۷ - سهام مدیریتی: به میزانی از سهام یک شرکت اطلاق می‌شود که دارنده آن قدرت تعیین حداقل یک مدیر در هیأت مدیره شرکت را پیدا می‌کند. این میزان معادل حداقل ۲۰٪ کل سهام یک شرکت است.
۸. شرکت تعاونی: شخص حقوقی است که با رعایت قانون بخش تعاونی اقتصاد جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۷۰ مجلس شورای اسلامی و قانون شرکت‌های تعاونی مصوب ۱۳۵۰ تشکیل شده باشد. این نوع شرکت تعاونی متعارف نیز نامیده می‌شود.	۸ - سهام کنترلی: حداقل میزان سهام مورد نیاز برای آنکه دارنده آن قادر به در اختیار گرفتن تصمیمات مدیریتی شرکت باشد.
۹. شرکت تعاونی سهامی عام: نوعی شرکت سهامی عام است که با رعایت قانون تجارت و محدودیت‌های مذکور در این قانون تشکیل شده باشد.	۹ - شرکت تعاونی: شخصیت حقوقی است که با رعایت قانون بخش تعاون در اقتصاد کشور مصوب ۱۳۷۰ مجلس شورای اسلامی تشکیل شده باشد. این نوع شرکت‌ها، تعاونی نوع اول نیز نامیده می‌شود.
۱۰. شرکت تعاونی فراگیر ملی: نوعی تعاونی متعارف یا سهامی عام است که برای فقرزدایی از دهک پایین درآمدی تشکیل می‌شود. عضویت سایر افراد در این تعاونی آزاد است ولی در بدو تشکیل حداقل ۷۰٪ اعضای آن باید از سه دهک پایین درآمدی باشند.	۱۰ - شرکت تعاونی نوع دوم: نوعی شرکت سهامی عام است که با رعایت قانون تجارت و محدودیت‌های مذکور در این قانون تشکیل شده باشد. این نوع شرکت‌ها، تعاونی‌های سهام عام نیز گفته می‌شود.
۱۱. رقابت: وضعیتی در بازار که در آن تعدادی تولیدکننده، خریدار و فروشنده مستقل برای تولید، خرید و یا فروش کالا یا خدمت فعالیت می‌کنند، به‌طوری که هیچ یک از تولیدکنندگان، خریداران و فروشندگان قدرت تعیین قیمت را در بازار نداشته باشند یا ورود بنگاه‌ها به بازار یا خروج از آن محدودیتی وجود نداشته باشد.	۱۱ - رقابت: به وضعیتی از بازار اطلاق می‌شود که در آن تعداد زیادی تولیدکننده، خریدار و فروشنده مستقل برای تولید، خرید و یا فروش یک کالا یا خدمت فعالیت می‌کنند، به‌طوری که هیچ یک از تولیدکنندگان، خریداران و فروشندگان قدرت تعیین قیمت را در بازار نداشته باشند.

متن پیشنهادی لایحه	مصوبات کمیسیون
۱۲ - انحصار: به وضعیتی از بازار اطلاق می‌شود که سهم یک یا چند بنگاه از عرضه یا تقاضای یک بازار به میزانی باشد که قدرت تعیین یا اثرگذاری عمده در قیمت را در بازار دارا باشند و یا ورود اشخاص جدید به بازار با محدودیت مواجه باشد.	۱۲. انحصار: وضعیتی در بازار که سهم یک یا چند بنگاه یا شرکت تولیدکننده، خریدار و فروشنده از عرضه و تقاضای بازار به میزانی باشد که قدرت تعیین قیمت و یا مقدار را در بازار داشته باشند، یا ورود بنگاه‌های جدید به بازار یا خروج از آن با محدودیت مواجه باشد.
۱۳ - انحصارگر: به بنگاهی اطلاق می‌شود که در یک بازار انحصاری مشغول فعالیت بوده و قدرت تعیین یا اثرگذاری عمده در قیمت بازار را دارا باشد.	۱۳. انحصار طبیعی: وضعیتی از بازار که یک بنگاه به دلیل نزولی بودن هزینه متوسط، می‌تواند کالا یا خدمت را به قیمتی عرضه کند که بنگاه دیگری با آن قیمت قادر به ورود یا ادامه فعالیت در بازار نباشد.
۱۴ - انحصار طبیعی: به وضعیتی از بازار اطلاق می‌شود که هزینه متوسط تولید یک کالا و یا خدمت خاص به‌طور پیوسته در یک دامنه طولانی نزولی است و به‌طور طبیعی بازار در انحصار یک تولیدکننده و یا ارائه‌کننده خدمت قرار می‌گیرد و ادامه فعالیت سایر اشخاص و همچنین ورود اشخاص جدید به آن بازار مقدور نمی‌باشد.	۱۴. انحصار قانونی: وضعیتی از بازار که به موجب قانون، تولید، فروش و یا خرید کالا و یا خدمت خاص در انحصار یک یا چند بنگاه معین قرار می‌گیرد.
۱۵ - انحصار قانونی: به وضعیتی از بازار اطلاق می‌شود که به موجب قانون تولید، فروش و یا خرید کالا و یا خدمت خاص در انحصار یک و یا چند شخصیت حقیقی یا حقوقی خاص قرار می‌گیرد.	۱۵. وضعیت اقتصادی مسلط: وضعیتی در بازار که در آن توانایی تعیین قیمت، مقدار عرضه یا تقاضای کالا یا خدمت یا شرایط قرارداد در اختیار یک یا چند شخص حقیقی و یا حقوقی قرار گیرد.
۱۶ - وضعیت اقتصادی مسلط: وضعیتی در بازار است که در آن توانایی تعیین قیمت، مقدار عرضه یا تقاضای کالا یا خدمت یا شرایط قرارداد در اختیار یک یا چند شخص قرار گیرد.	۱۶. ادغام: اقدامی که براساس آن یک یا چند شرکت، ضمن محو شخصیت حقوقی خود، شخصیت حقوقی واحد و جدیدی تشکیل دهند یا در شخصیت حقوقی دیگری جذب شوند.
۱۷ - ادغام: عمل حقوقی است که براساس آن دو یا چند شرکت، شرکت تعاونی یا شرکت تعاونی نوع دوم ضمن لغو شخصیت حقوقی اولیه خود، شخصیت حقوقی واحد و جدیدی	۱۷. تجزیه: اقدامی که براساس آن یک شرکت ضمن محو شخصیت حقوقی خود دو یا چند شخصیت حقوقی جدید تشکیل دهد.

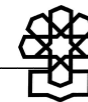
مصوبات کمیسیون	متن پیشنهادی لایحه
۱۸. بنگاه یا شرکت کنترل‌کننده: بنگاه یا شرکتی که از طریق تملک تمام یا قسمتی از سهام یا سرمایه یا مدیریت و یا از طرق دیگر، فعالیت‌های اقتصادی بنگاه‌ها یا شرکت‌های دیگر را در یک بازار کنترل می‌کند. ۱۹. مدیران شرکت: اعضای هیأت مدیره، مدیر عامل و افراد دارای عناوین مشابه یا هر شخص دیگری که مسئولیت تصمیم‌گیری در شرکت، به موجب قانون و یا اساسنامه آن، یا به موجب حکم دادگاه و یا مراجع ذی‌صلاح قانونی به آن‌ها واگذار شده باشد.	تشکیل دهند یا یک یا چند شرکت، شرکت تعاونی و یا شرکت تعاونی نوع دوم با لغو شخصیت حقوقی خود در شخصیت حقوقی دیگر جذب شوند. ۱۸ - تجزیه: عمل حقوقی است که براساس آن یک شرکت، شرکت تعاونی یا شرکت تعاونی نوع دوم ضمن لغو شخصیت حقوقی اولیه خود، دو و یا چند شخصیت حقوقی جدید تشکیل دهد. ۱۹ - شخص کنترل‌کننده: شرکت، بنگاه یا شخص حقیقی که از طریق تملک تمام یا قسمتی از سهام یا سرمایه، مدیریت و یا از طریق دیگر، فعالیت اقتصادی بنگاه‌ها و اشخاص حقیقی فعال دیگر را در یک بازار کنترل می‌کند. ۲۰ - مدیران شرکت: شامل اعضای هیأت مدیره، مدیر عامل و عناوین مشابه یا هر شخص دیگری که مسئولیت تصمیم‌گیری در شرکت، شرکت تعاونی و یا شرکت تعاونی نوع دوم به موجب قانون و یا اساسنامه آن‌ها و یا به موجب حکم دادگاه و یا مراجع ذی‌صلاح قانونی به آن‌ها واگذار شده است می‌باشد.
فصل دوم - اهداف و قلمرو فعالیت‌های هر یک از بخش‌های دولتی، تعاونی و خصوصی	فصل دوم - اهداف و قلمرو فعالیت‌های هر یک از بخش‌های دولتی، تعاونی و خصوصی ماده ۲ - در اجرای سیاستهای کلی اصل ۴۴ قانونی اساسی جمهوری اسلامی ایران ضوابط و قلمروهای فعالیت‌های اقتصادی هر یک از بخش‌های دولتی، تعاونی و خصوصی و همچنین چگونگی واگذاری فعالیتها و یا سهام بنگاههای دولتی مذکور در صدر اصل ۴۴ قانون اساسی به بخش‌های غیردولتی براساس این قانون تعیین می‌شود.

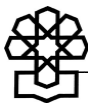
مصوبات کمیسیون	متن پیشنهادی لایحه
ماده ۲ - فعالیت‌های اقتصادی در جمهوری اسلامی ایران شامل تولید، خرید و یا فروش کالاها و یا خدمات به سه گروه زیر تقسیم می‌شوند: گروه یک: تمامی فعالیت‌های اقتصادی بجز موارد مذکور در گروه دو و سه این ماده.	ماده ۳ - فعالیت‌های اقتصادی در جمهوری اسلامی ایران شامل تولید، خرید و یا فروش کالاها و یا خدمات بسته به خصوصی و یا عمومی بودن آن‌ها و بسته به وضعیت بازار آن‌ها از حیث رقابت به چهار گروه زیر تقسیم می‌شوند: گروه یک: تولید، خرید و یا فروش کالاها و یا خدماتی که شامل تمام فعالیت‌های اقتصادی خارج از موارد صدر اصل ۴۴ قانون اساسی و همچنین خارج از موارد مذکور در گروه چهار این ماده که از این به بعد در این قانون از آن‌ها تحت عنوان فعالیت‌های اقتصادی گروه یک یاد خواهد شد.
گروه دو: فعالیت‌های اقتصادی مذکور در صدر اصل ۴۴ قانون اساسی به جز موارد مذکور در گروه سه این ماده.	گروه دو: تولید، خرید و یا فروش کالاها و یا خدمات خصوصی که تاکنون به موجب اصل (۴۴) قانون اساسی و قوانین خاص در بازارهای انحصاری قانونی مورد مبادله قرار می‌گرفته‌اند شامل موارد مذکور در صدر اصل (۴۴) قانون اساسی بجز بازارهای مشمول گروه‌های سه و چهار این ماده که از این به بعد در این قانون از آن‌ها تحت عنوان فعالیت‌های اقتصادی گروه دو یاد خواهد شد.
گروه سه: فعالیت‌ها، مؤسسات و شرکت‌های مشمول این گروه عبارتند از: (۱) شبکه‌های مادر مخابراتی و امور واگذاری فرکانس، (۲) شبکه‌های اصلی تجزیه و مبادلات و مدیریت توزیع خدمات پایه پستی، (۳) تولیدات نظامی، انتظامی و امنیتی محرمانه یا ضروری به تشخیص فرماندهی کل نیروهای مسلح، (۴) شرکت ملی نفت ایران و شرکت‌های استخراج و تولید نفت خام و گاز، (۵) معادن نفت و گاز،	گروه سه: تولید، خرید و یا فروش کالاها و یا خدماتی که در بازارهای انحصار طبیعی مورد مبادله می‌گیرند مانند شبکه‌های آب و فاضلاب، برق، گاز و همچنین لوله‌های اصلی انتقال نفت، گاز و فراورده‌های نفتی، راه راه‌آهن، به استثنای شبکه‌های مادر مخابراتی، امور فرکانس، شبکه‌های اصلی تجزیه و مبادلات و مدیریت توزیع خدمات پایه پستی که از این به بعد در این قانون از آن‌ها تحت عنوان فعالیت‌های اقتصادی گروه سه یاد خواهد شد.

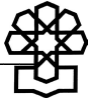
مصوبات کمیسیون	متن پیشنهادی لایحه
۶) بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، بانک ملی ایران، بانک سپه، بانک صنعت و معدن، بانک توسعه صادرات، بانک کشاورزی، بانک مسکن و بانک توسعه تعاون، ۷) بیمه مرکزی و شرکت بیمه ایران، ۸) شبکه‌های اصلی انتقال برق، ۹) سازمان هواپیمایی کشوری و سازمان بنادر و کشتیرانی جمهوری اسلامی ایران، ۱۰) سدها و شبکه‌های بزرگ آبرسانی، ۱۱) شبکه‌های اصلی راه و راه آهن. تشخیص، انطباق و طبقه‌بندی فعالیت‌ها و بنگاه‌های اقتصادی با هر یک از سه گروه فوق بر عهده دولت است که به پیشنهاد وزارت امور اقتصادی و دارایی ظرف ۶ ماه به تصویب هیئت وزیران می‌رسد. در مورد بند (۳) گروه سه، مصوبه هیئت وزیران باید به تأیید فرماندهی کل نیروهای مسلح نیز برسد.	گروه چهار: تولید، خرید و یا فروش کالاها و یا خدمات زیر شامل صنایع بالادستی نفت و گاز و همچنین محصولات نظامی، انتظامی و اطلاعاتی نیروهای مسلح و امنیتی که جنبه دفاعی و امنیتی داشته و حالت محرمانه دارند که از این به بعد در این قانون از آن‌ها تحت عنوان فعالیت‌های اقتصادی گروه چهار یاد خواهد شد. تشخیص انطباق فعالیت‌های اقتصادی با هر یک از چهار گروه فوق با پیشنهاد وزارت امور اقتصادی و دارایی بر عهده دولت می‌باشد. در مورد صنایع نظامی مصوبه دولت باید به تأیید فرماندهی کل قوا نیز برسد. تبصره: موارد مستثنی شده در فرمان مقام معظم رهبری شامل تقسیم‌بندی فوق نبوده و در مالکیت دولت باقی مانده و به صورت دولتی اداره خواهد شد.

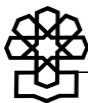
متن پیشنهادی لایحه	مصوبات کمیسیون
ماده ۴ - دولت مکلف است با استفاده از کلیه ابزارهای قانونی و در چارچوب سیاستهای کلی اصل ۴۴ قانون اساسی، نسبت به توسعه زیرساختها، فراهم آوردن موجبات افزایش ثروت ملی و تبدیل جمهوری اسلامی ایران به قدرت اول اقتصادی منطقه در افق چشم‌انداز ۱۴۰۴ را فراهم آورد. همچنین دولت موظف است با توجه به حجم وسیع واگذاری‌های دولتی ناشی از اجرای بند «ج» سیاست‌های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی، موجبات توسعه کمی و کیفی بورس را متناسب با این هدف فراهم آورد.	
ماده ۵ - دولت مکلف است با اتخاذ سیاست‌های مناسب قانونی نسبت به بهبود شاخص‌های عدالت اجتماعی کشور از جمله توزیع مناسب ثروت بین اقشار مختلف جمعیت و همچنین مناطق کشور، رفع عقب‌ماندگی از مناطق کم‌تر توسعه یافته، امکان دسترسی یکسان شهروندان به حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی خود و همچنین تأمین حقوق مصرف‌کننده اقدام نماید. در ارتباط با اجرای سیاست‌های توزیع ثروت در میان اقشار مختلف، دولت موظف است نسبت درآمد دهک ثروتمند جمعیتی کشور به درآمد دهک فقیر را تا پایان برنامه پنجم به کم‌تر از ۱۰ برابر و در افق چشم‌انداز ۱۴۰۴ به کم‌تر از ۵ درصد برساند.	
ماده ۶ - دولت موظف است در کنار ایفای نقش جدید اقتصادی خود در چارچوب سیاست‌های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی، با اتخاذ تدابیر قانونی مناسب، نسبت به ارتقای شاخص‌های کشور در زمینه‌های علمی، فناوری و زیست‌محیطی همچنین مهارت‌های فنی حرفه‌ای به‌ویژه در صنایع جدید و پیشرفته اقدام نماید.	
ماده ۷ - دولت مکلف است در مورد فعالیت‌های اقتصادی مشمول گروه‌های یک و دو انتشار اطلاعات مربوط به هر گروه اقتصادی و نیز ارائه تسهیلات قانونی، را به‌گونه‌ای انجام دهد که مانع رقابت آزاد نگردد. همچنین دولت مکلف است نسبت به رشد فضای رقابتی از طریق پایداری و توسعه بازارهای منصفانه و کنترل مداوم آن‌ها به‌منظور حصول	

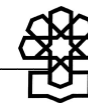
مصوبات کمیسیون	متن پیشنهادی لایحه
	اطمینان از جریان رقابت سالم در این بازارها، جلوگیری از ایجاد انحصار، شفافیت گردش اطلاعات در آن‌ها، برقراری امکان دسترسی سالم و یکسان به اطلاعات برای عرضه‌کنندگان، خریداران و فروشندگان کالا و یا خدمات و ایجاد تسهیلات کافی برای ورود اشخاص جدید به این بازارها و همچنین کنترل و جلوگیری از ورود اشخاص فاقد صلاحیت به بازارهای فعالیت‌های حرفه‌ای به‌نحوی که در این قانون تعیین می‌شود اقدام نماید. همچنین دولت مکلف است نسبت به وضع مقررات ویژه در مورد بازارهای انحصار طبیعی مشمول گروه سه فعالیت‌های اقتصادی به‌نحوی که در این قانون تعیین می‌شود اقدام کند. دستگاه‌های موضوع ماده (۱۶۰) قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی موظفند در ارجاع کار به بنگاه‌ها، فارغ از وابستگی مالکیتی آن‌ها به دستگاه‌های مذکور، مؤسسات خیریه، شرکت‌های تعاونی و یا خصوصی، رعایت انصاف و شفافیت را بنمایند و هیچ امتیازی را برای نوع وابستگی مالکیتی بنگاه‌ها منظور ننمایند. در این ارتباط ضروری است شرایط و فرایند تشخیص صلاحیت، شرایط ورود به مناقصه شرایط و فرایند بررسی پیشنهادهای فنی و مالی بنگاه‌ها به‌صورت یکسان منظور گردد. تبصره - دولت موظف است به‌منظور تسهیل ورود اشخاص جدید به بازارهای رقابتی و همچنین گسترش بنگاه‌های کوچک و متوسط با وضع سیاست‌ها و مشوق‌های اداری، مالی، بازرگانی، تخصیص تسهیلات بانکی، تضمین تسهیلات بانکی و پرداخت بخشی از سود تسهیلات بانکی و همچنین وضع مقررات به‌منظور تسهیل ورود آنان به مناقصه‌ها و مزایده‌هایی که از سوی دستگاه‌های موضوع ماده (۱۶۰) قانون برنامه چهارم برگزار می‌گردد. اقدام نماید. دولت مکلف است بار مالی ناشی از اجرای این تبصره را همه ساله در قانون بودجه پیش‌بینی و تأمین نماید.

متن پیشنهادی لایحه	مصوبات کمیسیون
ماده ۸- فعالیتهای اقتصادی دولت به شرح زیر تعیین می شود: الف - تملک، سرمایه گذاری و تصدی مدیریت اجرائی بنگاههای اقتصادی از سوی دولت که موضوع فعالیت آنها مشمول گروه یک فعالیتهای اقتصادی قرار می گیرد به هر نحو اعم از تأسیس مؤسسه و یا شرکت دولتی، مشارکت با بخشهای خصوصی و تعاونی و به هر میزان ممنوع می باشد. دولت مکلف است از سرمایه گذاری و فعالیت بخشهای خصوصی و تعاونی حمایت نماید. دولت می تواند در مواردی که ضروری تشخیص می دهد برای تملک، سرمایه گذاری و تصدی در بنگاههای مشمول گروه یک، با تصویب مجلس شورای اسلامی این موارد را برای مدت معین ادامه دهد. همچنین دولت می تواند از طریق سرمایه گذاری سازمانهای توسعه ای از قبیل سازمان گسترش صنایع ایران تا سقف (۴۹) درصد در مناطق کمتر توسعه یافته و یا در زمینه های فناوری نوین با بخشهای غیردولتی مشارکت نماید ولی در این موارد نیز این گونه سازمانهای توسعه ای مکلف هستند سهام خود در بنگاه جدید را حداکثر (۵) سال بعد از بهره برداری به بخشهای غیردولتی واگذار نمایند. تبصره: دولت مکلف است طبق آیین نامه ای که به تصویب هیأت وزیران می رسد بنگاههایی با فعالیت از نوع گروه یک را پس از تصویب این قانون که در اختیار دارد واگذار نماید. ب - تملک، سرمایه گذاری و تصدی مدیریت اجرائی بنگاههای اقتصادی از سوی دولت که مشمول گروه های دو و سه فعالیتهای اقتصادی قرار می گیرند با رعایت اولویتهای مذکور در ماده (۲۱) این قانون مجاز می باشد. ج - تملک سرمایه گذاری و مدیریت بنگاههای مشمول گروه چهار اختصاص به دولت	ماده ۳- قلمرو فعالیتهای اقتصادی دولت به شرح زیر تعیین می شود: الف - مالکیت، سرمایه گذاری و مدیریت برای دولت در آن دسته از بنگاههای اقتصادی که موضوع فعالیت آنها مشمول گروه یک ماده (۲) این قانون است، اعم از طرحهای تملک داراییهای سرمایه ای، تأسیس مؤسسه و یا شرکت دولتی، مشارکت با بخشهای خصوصی و تعاونی و بخش عمومی غیر دولتی، بهر نحو و به هر میزان ممنوع است. تبصره ۱ - دولت مکلف است سهم، سهم الشرکه، حق تقدم ناشی از سهام و سهم الشرکه، حقوق مالکانه، حق بهره برداری و مدیریت خود را در شرکتهای، بنگاهها و مؤسسات دولتی و غیر دولتی که موضوع فعالیت آنها جزء گروه یک ماده (۲) این قانون است، تا پایان سال ۱۳۹۳ به بخشهای خصوصی، تعاونی و عمومی غیر دولتی واگذار نماید. تبصره ۲- تداوم مالکیت، مشارکت و مدیریت دولت در بنگاههای مربوط به گروه یک ماده (۲) این قانون و بعد از انقضای قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی و یا شروع فعالیت در موارد ضروری تنها با پیشنهاد دولت و تصویب مجلس شورای اسلامی و برای مدت معین مجاز است. تبصره ۳ - در مناطق کمتر توسعه یافته و یا در زمینه فناوریهای نوین و صنایع پرخطر، دولت میتواند برای فعالیتهای گروه یک ماده (۲) از طریق سازمانهای توسعه ای مانند سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران تا سقف چهل و نه درصد (۴۹٪) با بخشهای غیر دولتی مشترکا سرمایه گذاری کند. در این موارد دولت مکلف است سهام دولتی را در بنگاه جدید حداکثر ظرف سه سال پس از بهره برداری به بخش غیر دولتی واگذار کند.

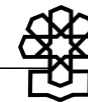
متن پیشنهادی لایحه	مصوبات کمیسیون
دارد ولی مشارکت دولت و خرید خدمت از بنگاه‌های بخش‌های غیردولتی در تولید، خرید و یا فروش کالاها و خدمات نیز مجاز است. این مجوز به موجب آیین‌نامه‌ای خواهد بود که به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید. آیین‌نامه مربوط به کالاها و خدمات نظامی و انتظامی و اطلاعاتی نیروهای مسلح و امنیتی به پیشنهاد وزرات دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح و تصویب هیأت وزیران رسیده و پس از تنفیذ فرماندهی کل قوا امکان اجرا خواهد داشت.	ب - دولت مکلف است هشتاد درصد (۸۰٪) از ارزش مجموع سهام بنگاه‌های دولتی در هر فعالیت مشمول گروه (۲) ماده (۲) این قانون را به بخش‌های خصوصی، تعاونی و عمومی غیردولتی واگذار نماید. تبصره ۱- دولت مجاز است به منظور حفظ سهم بهینه بخش دولتی در فعالیت‌های گروه ۲ ماده (۲) این قانون با توجه به حفظ حاکمیت دولت، استقلال کشور، عدالت اجتماعی و رشد و توسعه اقتصادی به میزانی سرمایه‌گذاری نماید که سهم دولت از بیست درصد (۲۰٪) ارزش این فعالیت‌ها در بازار بیش‌تر نباشد. تبصره ۲- دولت مکلف است درحد مقابله با بحران در نگهداری ذخائر راهبردی از کالاها مانند گندم و سوخت و ارائه خدمات ضروری، اقدام نماید. ج - سرمایه‌گذاری، مالکیت و مدیریت در فعالیتها و بنگاه‌های مشمول گروه سه ماده (۲) این قانون منحصر در اختیار دولت است. تبصره ۱- خرید خدمات مالی، فنی، مهندسی و مدیریتی از بنگاه‌های بخش‌های غیردولتی در فعالیت‌های گروه سه ماده (۲) این قانون به شرط حفظ مالکیت صددرصد (۱۰۰٪) دولت طبق آیین‌نامه‌ای که ظرف ۶ ماه به پیشنهاد وزارت امور اقتصادی و دارایی با هماهنگی دستگاه‌های ذیربط به تصویب هیأت وزیران میرسد، مجاز است. آیین‌نامه مربوط به کالاها و خدمات نظامی، انتظامی و امنیتی نیروهای مسلح و امنیتی به پیشنهاد وزرات دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح و تصویب هیأت وزیران با تنفیذ فرماندهی کل

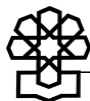
مصوبات کمیسیون	متن پیشنهادی لایحه
نیروهای مسلح مجری خواهد بود. تبصره ۲ - سهم بهینه بخش‌های دولتی و غیردولتی در فعالیتهای راه و راه‌آهن با حفظ حاکمیت دولت، استقلال کشور، رشد و توسعه اقتصادی و عدالت اجتماعی مطابق آیین‌نامه‌ای خواهد بود که به پیشنهاد مشترک وزارت راه و ترابری و وزارت امور اقتصادی و دارایی به تصویب شورای عالی اجرای سیاست‌های کلی اصل ۴۴ خواهد رسید.	
ماده ۴ - قلمروی فعالیتهای اقتصادی بخش غیردولتی به شرح زیر تعیین میشود : الف - سرمایه‌گذاری، مالکیت و مدیریت در فعالیتهای گروه یک ماده (۲) این قانون منحصر در اختیار بخش غیردولتی است. تبصره - ورود دولت در این فعالیتها با رعایت تبصره‌های ۲ و ۳ بند الف ماده (۳) این قانون مجاز است. ب - سرمایه‌گذاری، مالکیت و مدیریت در فعالیتهای گروه دو ماده (۲) این قانون برای بخش‌های خصوصی، تعاونی و مؤسسات عمومی غیردولتی مجاز است. ج - فعالیت بخشهای خصوصی و تعاونی و عمومی غیردولتی در موارد مشمول گروه سه ماده (۲) این قانون با رعایت تبصره یک بند «ج» ماده (۳) این قانون مجاز است. ماده ۵ - بانکهای غیر دولتی و مؤسسات مالی و اعتباری و سایر بنگاههای واسطه پولی که قبل و بعد از تصویب این قانون تاسیس شده یا می‌شوند و بانکهای دولتی که سهام آنها واگذار میشود صرفاً در قالب شرکت‌های سهامی عام و تعاونی‌های سهامی عام مجاز به فعالیت هستند. سقف مجاز تملک سهام بطور مستقیم یا غیرمستقیم برای هر شرکت‌سهامی عام یا تعاونی سهامی عام	ماده ۹ - سرمایه‌گذاری، مالکیت، مدیریت تولید و تجارت کالاها و خدمات خصوصی مشمول فعالیتهای اقتصادی گروه یک کلاً در اختیار بخش‌های غیردولتی خواهد بود. همچنین سرمایه‌گذاری، مالکیت و مدیریت، در بنگاه‌های مشمول فعالیتهای اقتصادی گروه‌های دو و سه بجز صنایع بالا دستی نفت و گاز، شبکه‌های مادر مخابراتی، امور فرکانس، شبکه‌های اصلی تجزیه و مبادلات و مدیریت توزیع خدمات پایه پستی توسط بخش‌های غیردولتی مجاز است. شرکت ملی نفت ایران و شرکت‌های استخراج و تولید نفت خام و گاز، بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، بانک ملی ایران، بانک سپه بانک صنعت و معدن، بانک کشاورزی، بانک مسکن و بانک توسعه صادرات، بیمه مرکزی ایران و بیمه ایران، سازمان هواپیمایی کشوری و سازمان بنادر و کشتیرانی، شبکه‌های اصلی انتقال برق و تولیدات دفاعی و امنیتی ضروری به تشخیص فرمانده کل قوا غیرقابل واگذاری خواهد بود. تعیین سهم بهینه بخش‌های دولتی و غیردولتی از ظرفیت تولید ملی در هر یک از بازارهای مشمول گروه‌های دو و سه با رعایت اهداف این قانون و همچنین با توجه به اصول حفظ حاکمیت دولت، استقلال کشور و عدالت اجتماعی به موجب آیین‌نامه‌ای خواهد بود که به پیشنهاد وزارت امور اقتصادی و دارایی به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید. تبصره ۱ - دولت می‌تواند در زمینه‌هایی که راهبردی تشخیص می‌دهد بخشی از ظرفیت

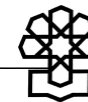
مصوبات کمیسیون	متن پیشنهادی لایحه
یا هر مؤسسه و نهاد عمومی غیر دولتی ده درصد (۱۰٪) و برای اشخاص حقیقی و سایر اشخاص حقوقی پنج درصد (۵٪) تعیین میشود. معاملات بیش از سقفهای مجاز در این تبصره توسط هر یک از اشخاص مذکور باطل و ملغی الاثر است. افزایش سقف سهم مجاز از طریق ارث نیز مشمول این حکم است و وراثت و یا اولیاء قانونی آنها ملزم به فروش مازاد بر سقف، ظرف مدت دو ماه پس از صدور گواهی حصر وراثت خواهند بود. افزایش قهری سقف مجاز سهام به هر طریق دیگر باید ظرف مدت ۳ ماه به سقفهای مجاز این ماده کاهش یابد.	فعالیت‌های اقتصادی مشمول گروه‌های دو و سه را در مالکیت داشته و مدیریت نماید. همچنین دولت مکلف است در جهت نگهداری ذخائر راهبردی از کالاها و خدمات ضروری مانند گندم، آرد، سوخت و مانند آن در حد مقابله با بحرانهای موردی اقدام نماید. تبصره ۲- بانکها و مؤسسات اعتباری غیر بانکی و سایر بنگاه‌های واسطه مالی و بیمه‌های جدید صرفاً در قالب شرکت‌های دولتی، سهامی عام و یا تعاونی نوع دوم و نهادهای عمومی غیردولتی تأسیس می‌شوند. شرایط سرمایه‌گذاری در فعالیت‌های بانکی و بیمه‌ای مطابق قوانین مربوط تعیین خواهد شد، لیکن در هر صورت اشخاص حقیقی، حقوقی اعم از نهادهای عمومی غیردولتی، تعاونی‌ها و بنگاههای خصوصی سرجمع به صورت مستقیم و غیرمستقیم موظف به رعایت سقف‌های مجاز سرمایه‌گذاری در هر بنگاه در این تبصره هستند:
تبصره ۱- اشخاص حقیقی سهامدار بنگاههای موضوع این ماده و اعضای خانواده آنها شامل همسر، فرزندان و همسران آنان، برادر، خواهر، پدر و مادر منحصراً تا سقفی مجاز هستند سهام داشته باشند که نتوانند مشترکاً بیش از یک عضو هیئت مدیره را در این بنگاه تعیین کنند. تبصره ۲- وزارت امور اقتصادی و دارایی مکلف است ترتیباتی اتخاذ نماید که ظرف مدت سه ماه از تصویب این قانون لایحه قانونی نحوه تأسیس و اداره بنگاههای موضوع این ماده توسط بانک مرکزی تهیه و پس از تأیید شورای پول و اعتبار توسط دولت تقدیم مجلس شورای اسلامی شود.	الف - اشخاص حقیقی تا یک درصد. ب - اشخاص حقوقی از قبیل شرکت‌های تعاونی نوع اول زیر صد نفر، شرکت‌های سهامی خاص تا دو درصد. ج - اشخاص حقوقی از قبیل شرکت‌های سهامی عام، شرکت‌های تعاونی نوع دوم و شرکت‌های تعاونی نوع اول مشروط بر اینکه تعداد اعضای آنها از یکصد نفر کمتر نباشد تا (۵) درصد. د - نهادهای عمومی غیردولتی تا (۱۰) درصد.
تبصره ۳- بنگاههای غیر دولتی موجود موضوع این قانون موظفند ظرف یکسال از تاریخ تصویب این قانون خود را با شرایط این ماده تطبیق دهند. تبصره ۴- تعاونی‌های اعتباری که فعالیت آنها منحصر به اعطای تسهیلات قرض‌الحسنه به اعضای خود می‌باشد و نیز صندوق‌های قرض‌الحسنه از شمول این ماده مستثنی و تابع مقررات خود می‌باشند.	آیین‌نامه اجرایی این تبصره توسط شورای پول و اعتبار پیشنهاد و به تصویب هیأت وزیران می‌رسد. معاملات بیش از سقف‌های مجاز در این تبصره توسط هر یک از اشخاص مذکور باطل و ملغی الاثر است. تملک شرکت‌های بیمه‌ای توسط بانکها و یا بالعکس از این محدودیت مستثنی و مشمول قوانین و مقررات ویژه بانکها و شرکتهای بیمه می‌باشد.

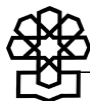
مصوبات کمیسیون	متن پیشنهادی لایحه
	تبصره ۳- در چارچوب برنامه دولت، ورود و فعالیت بخش‌های غیردولتی به فعالیت‌های اقتصادی واقع در قلمروهای مجاز مطابق این قانون، مستلزم اخذ مجوز از دولت نمی‌باشد. دولت موظف است ظرف یکسال از تصویب این قانون مقررات ناظر بر صدور مجوزها را مورد تجدید نظر قرار داده، موارد مغایر با این قانون را ملغی اعلام نماید. صدور پروانه‌های صلاحیت حرفه‌ای و همچنین پروانه‌های اشتغال و بهره‌برداری از تأسیسات مختلف هر یک حسب موضوع براساس قوانین نظام‌های حرفه‌ای، نظام صنفی و سایر قوانین موضوعه خواهد بود.
ماده ۶- مؤسسات عمومی غیردولتی موضوع ماده (۵) قانون محاسبات عمومی مصوب ۱۳۶۶ و اصلاحات بعدی آن و شرکت‌های تابعه و وابسته و شرکت‌های تابعه و وابسته آنها حق مالکیت مستقیم و غیرمستقیم مجموعاً حداکثر تا چهل درصد (۴۰٪) سهم بازار هر کالا و یا خدمت را دارند. تبصره ۱- تأدیه بدهی‌های دولت به این مؤسسات، نهادها و شرکت‌ها از طریق واگذاری سهام موضوع این قانون تنها با رعایت سقف‌های مقرر در این قانون مجاز است. تبصره ۲- وزارت امور اقتصادی و دارایی موظف است بر حسن اجرای این ماده و تبصره آن نظارت کند و در صورت مشاهده موارد مغایر، آن را به شورای عالی اجرای سیاست‌های کلی اصل ۴۴ جهت اتخاذ تصمیم اعلام نماید.	ماده ۱۰- سقف تملک مجاز سهام توسط صندوقهای بازنشستگی، سازمان تأمین اجتماعی، نهادهای عمومی غیردولتی با رعایت سقف‌های مجاز در تبصره (۲) ماده (۹) این قانون از هر بنگاه اقتصادی حداکثر (۴۰٪) سهام آن و داشتن حداکثر یک مدیر در هیأت مدیره بنگاه‌های اقتصادی است. موارد استثناء به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید ولی در هر صورت این نوع سازمانها نیابستی قدرت انحصاری موضوع بند (۱۳) ماده (۱) این قانون را بدست آورند. همچنین در صورت افزایش سهام اینگونه سازمانها فراتر از (۴۰٪) آنها موظف هستند حداکثر ظرف مدت پنج سال سهام خود را به (۴۰٪) تقلیل دهند. تبصره- بانکها و مؤسسات اعتبار موظف هستند میزان تملک سهام بنگاههای اقتصادی دیگر را به حداقل برسانند و از منابع خود صرفاً در جهت ارایه تسهیلات به متقاضیان استفاده نمایند مگر در مواردی که الزامات حقوقی و یا ضوابط اجرای عقود مشارکتی و یا مبادله‌ای طبق قانون بانکداری اسلامی ایجاب نماید. شورای پول و اعتبار موظف است حداکثر ظرف (۶) ماه پس از تصویب این قانون سقف مجاز تملک سهام بنگاههای اقتصادی از سوی بانکهای تجاری و تخصصی و مؤسسات اعتباری را برای تصویب هیأت وزیران پیشنهاد نماید. موارد استثناء با تقاضای بانک و یا مؤسسه اعتباری برای مدت معین با

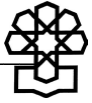
مصوبات کمیسیون	متن پیشنهادی لایحه
	پیشنهاد شورای پول و اعتبار به تصویب هیأت وزیران می‌رسد اما پس از انقضای مدت، سهام مازاد بر سقف مجاز، واگذار می‌شود.
ماده ۷- به منظور تسهیل و تسریع در امر سرمایه‌گذاری و صدور مجوز فعالیتهای اقتصادی برای بخش‌های غیردولتی در قلمروهای مجاز، دستگاههای دولتی موضوع ماده (۸۷) این قانون، شوراهای اسلامی شهر، شهرداریها و مجامع و اتحادیه‌های صنفی موظفند ترتیبی اتخاذ نمایند تا کلیه مقررات ناظر بر صدور پروانه‌ها و مجوزهای سرمایه‌گذاری و کسب و کار با رویکرد حذف مجوزهای غیرضروری، تسهیل شرایط دریافت مجوزها و شفاف‌سازی فعالیتهای اقتصادی حداکثر ظرف شش ماه پس از تصویب این قانون بگونه‌ای اصلاح، تهیه و تدوین شود که پاسخ متقاضی حداکثر ظرف ۱۰ روز از تاریخ ثبت درخواست توسط مرجع ذیربط کتبا داده شود. در صورت مثبت بودن پاسخ، مرجع ذیربط موظف است فهرست مدارک مورد نیاز و عنداللزوم صورت هزینه‌های قانونی را کتبا به متقاضی اعلام و پس از دریافت مدارک کامل و اسناد واریز وجوه مورد نیاز به حسابهای اعلام شده، حداکثر ظرف یکماه نسبت به انجام کار، صدور پروانه، مجوز یا عقد قرارداد با متقاضی، اقدام نماید. چنانچه هریک از مراجع مسئول صدور پروانه یا مجوز طی یکماه فوق‌الذکر قادر به انجام تعهد خود نباشد، با موافقت ستاد سرمایه‌گذاری استان برای یکبار و حداکثر یکماه دیگر فرصت خواهد یافت. تبصره ۱- در صورت منفی بودن پاسخ، مرجع ذیربط موظف است علت را به صورت مستند و مکتوب به متقاضی اعلام نماید.	ماده ۱۱- به منظور توانمند سازی بخش‌های غیردولتی، شکل‌گیری شرکت‌های بزرگ سهامی عام و تعاونی‌ها و بدست آوردن نقش راهبردی توسط آنها در اقتصاد در ایران، دولت موظف است از طریق وضع مشوق‌های لازم، متناسب با تعداد اعضای شرکت‌ها و میزان اشتغال ایجاد شده و بازده اقتصادی آنها، حمایت‌های لازم بویژه در موارد ذیل را به عمل آورد: الف- تخصیص تسهیلات بانکی و تقبل بخشی از سود بانکی ب- تضمین تأمین مالی از منابع خارجی ج- وضع مالیات با نرخ‌های ترجیحی د- حمایت‌های بیمه‌ای تبصره- دولت موظف است برای تشویق و حمایت از سرمایه‌گذاری‌های بزرگ توسط بخش‌های غیردولتی و پاسخ به تقاضای مراجعین در اسرع وقت و بدون نیاز به مراجعه به دستگاه‌های متعدد، با تغییر در اساسنامه سازمان سرمایه‌گذاری خارجی و تبدیل آن به سازمان سرمایه‌گذاری، مقدمات لازم را فراهم آورد آیین‌نامه اجرایی این تبصره بنا به پیشنهاد وزارت امور اقتصادی و دارایی به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید و رئیس این سازمان نیز بنا به پیشنهاد وزیر امور اقتصادی و دارایی و تایید دولت منصوب خواهد شد.

مصوبات کمیسیون	متن پیشنهادی لایحه
تبصره ۲- در صورت مثبت بودن پاسخ، چنانچه مرجع ذیربط در پایان مدت اعلام شده به تعهد خود عمل ننماید و یا در صورت منفی بودن پاسخ، چنانچه متقاضی از پاسخ دریافتی قانع نشود اعتراض متقاضی در ستاد سرمایه گذاری استان قابل طرح است. ستاد سرمایه گذاری استان به ریاست استاندار یا معاون برنامه ریزی وی و رؤسای سازمان های صنایع و معادن، جهاد کشاورزی، کار و امور اجتماعی، بازرگانی، امور اقتصادی و دارایی و ادارات کل تعاون و حفاظت محیط زیست هر استان تشکیل می شود. این ستاد مکلف است ظرف مدت ۱۵ روز از تاریخ دریافت اعتراض، به موضوع در چارچوب مقررات دستگاه های ذیربط رسیدگی و در صورت وارد دانستن اعتراض، رئیس ستاد دستور تجدید رسیدگی به تقاضای متقاضی را صادر میکند و فرد یا افراد متخلف را به هیأت تخلفات اداری ذیربط معرفی می نماید. چنانچه هیأت، تخلف اینگونه افراد را تأیید نماید به مجازات های مقرر در بندهای «د» به بعد قانون رسیدگی به تخلفات اداری محکوم خواهند شد. جلسات ستاد با حضور دو سوم اعضا رسمیت دارد و تصمیمات آن با رای اکثریت مطلق حاضرین معتبر است. در مواردی که طرح متقاضی به موافقت دستگاه های فرااستانی نیاز داشته باشد به اعتراض وی در هیأتی متشکل از معاونین دستگاه های ذیربط فوق الذکر به ریاست وزیر امور اقتصادی و دارایی یا معاون اقتصادی وی به ترتیب مقرر در این تبصره رسیدگی خواهد شد. تبصره ۳- وزارت امور اقتصادی و دارایی موظف است ظرف شش ماه از تصویب این قانون با همکاری کلیه مراجع صدور مجوز یا پروانه کاری یا بهره برداری یا نظایر آن کتاب راهنمای سرمایه گذاری در کلیه فعالیتهای اقتصادی را منتشر و هر شش ماه	

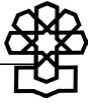
متن پیشنهادی لایحه	مصوبات کمیسیون
	یکبار با رویکرد تسهیل مقررات و حذف مجوزهای غیر ضروری، آن را مورد تجدید نظر قرار دهد. این کتاب راهنما تنها مستند تعیین تکالیف متقاضیان سرمایه‌گذاری است. هیچ نهاد و مرجعی حق ندارد برای اعطای مجوز یا پروانه، مدارک یا شرایطی بیش‌تر از موارد مصرح در آن را مطالبه کند. تبصره ۴- رئیس جمهور موظف است هیأتی را مأمور نظارت بر مقررات‌زدایی و تسهیل شرایط صدور مجوزها و پروانه فعالیت‌های اقتصادی نماید. این هیأت مکلف است برای مواردی که تحقق این اهداف محتاج به تغییر قوانین است، لوایح مورد نظر را تهیه و تقدیم هیأت وزیران نماید. تبصره ۵- کلیه مراجعی که به هر نحو مجوز یا پروانه فعالیت اقتصادی صادر می‌کنند، موظفند هر شش ماه یکبار اطلاعات مربوط به مجوزهای صادره و واحدهای فعال در هر کسب و کار را که ورود به آنها به مجوز یا پروانه نیاز دارد در اختیار متقاضیان قرار داده و برای اطلاع عموم منتشر نمایند. آیین‌نامه اجرایی این ماده به پیشنهاد وزارت امور اقتصادی و دارایی ظرف مدت سه ماه به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.
فصل سوم - سیاستهای توسعه بخش تعاون ماده ۱۲- به منظور اجرای بند (ب) سیاستهای کلی اصل (۴۴) و افزایش سهم بخش تعاون در اقتصاد کشور به ۲۵٪ تا آخر برنامه پنجم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران، دولت موظف است اقدامات زیر را معمول دارد: الف - تدوین سند چشم‌انداز توسعه بخش تعاون که در آن مجموعه راهکارهای نیل به	فصل سوم - سیاستهای توسعه بخش تعاون ماده ۸ - هر امتیازی که برای بنگاه‌های دولتی با فعالیت اقتصادی گروه یک و دو ماده (۲) این قانون مقرر شود، عیناً برای بنگاه یا فعالیت اقتصادی مشابه در بخش خصوصی، تعاونی و عمومی غیردولتی باید در نظر گرفته شود.

مصوبات کمیسیون	متن پیشنهادی لایحه
تبصره - دولت مکلف است ظرف سه ماه کلیه امتیازات موضوع این ماده را لغو یا تعمیم دهد. ماده ۹ - ماده ۹ - کلیه هزینه‌هایی که بنگاه‌های اقتصادی در اجرای این قانون صرف امور ذیل می‌نمایند به عنوان هزینه قابل قبول مالیاتی تلقی می‌شود: ۱. موارد مذکور در ماده ۱۷۵ قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران، تنفیذ می‌گردد. ۲. ایجاد فضاها، فرهنگی، توسعه فعالیت‌های مذهبی و قرآنی، انجمن‌های اسلامی و تشکل‌های مذهبی خود. آیین‌نامه نحوه اجرای این ماده را وزارت امور اقتصادی و دارایی درخصوص بند «۱» با اخذ نظر نیروی مقاومت بسیج و درخصوص بند «۲» با اخذ نظر وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و سازمان تبلیغات اسلامی ظرف ۳ ماه تهیه و برای تصویب تقدیم هیئت وزیران می‌کند ماده ۱۰ - به منظور افزایش سهم بخش تعاون در اقتصاد کشور به بیست و پنج درصد (۲۵٪) تا پایان سال ۱۳۹۳، دولت موظف است اقدامات زیر را معمول دارد: الف - سند توسعه بخش تعاون توسط وزارت تعاون با همکاری وزارت جهاد کشاورزی، سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی، وزارت امور اقتصادی و دارایی، وزارت بازرگانی، بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران و اتاق تعاون مرکزی جمهوری اسلامی ایران که در آن مجموعه راهکارهای نیل به سهم بیست و پنج درصد (۲۵٪) و مسئولیت هر یک از دستگاهها تعیین شده باشد، تهیه و برای تصویب به هیئت وزیران تقدیم می‌شود. این سند می‌بایست مبنای تدوین بودجه‌های سالانه قرار گیرد. ب - در کلیه مواردی که دولت برای حمایت از بخش غیردولتی مشوقهایی را - به جز مالیات‌ها -	سهم (۲۵) درصد و مسئولیت هر یک از دستگاهها تعیین شده باشد این سند می‌بایست مبنای تدوین بودجه‌های سالانه و اقدامات تحقق سهم (۲۵) درصد قرار گیرد. ب - وضع سیاستهای مشوق مالی، پولی و بازرگانی در جهت ترغیب مؤثر مردم به تشکیل و توسعه تعاونیها متناسب با تعداد اعضاء و میزان تحقق اهداف و ارزشهای تعاونیها از جمله اولویت دادن به تعاونیها در اعطای تسهیلات بانکی و تسهیلات ارزی در همه بانکها و مؤسسات مالی اعتباری بخشهای دولتی و غیردولتی و تعیین (۲۵) درصد به عنوان سهم تعاونیها در هر سال اعطای (۲) واحد درصد یارانه بیشتر از بخش خصوصی برای کاهش سود و کارمزد تسهیلات بانکی ریالی و (۱) درصد برای تسهیلات ارزی، اعطای تسهیلات قرض الحسنه و کمک بلاعوض برای تأمین تمام یا بخشی از سهم آورده جامعه سه دهک اول برای تشکیل تعاونی، اولویت در برخورداری از تسهیلات مربوط به ضمانت سرمایه‌گذاری و ضمانت صادرات، اولویت تسهیل و تخفیف بیشتر در واگذاری اراضی منابع طبیعی، عمومی و دولتی به تعاونیها، اولویت «(۲۰) درصد سهم بیشتر» از کمکهای دولتی که با هدف حمایت از سرمایه‌گذاری و اشتغال به بخشهای غیردولتی اعطا می‌شود و نیز در اعمال تخفیفهای حق بیمه، عوارض، فروش کالا و خدمات عمومی، اولویت اعضای تعاونیها در برخورداری از آموزشهای کارآفرینی، مهارتی، کارآموزی و کارورزی که با بودجه عمومی تأمین می‌شود اعمال ۲۰ درصد تخفیف بیشتر در آموزشها و اعطای ۲۰ درصد کمک بیشتر در کارآموزی و کارورزی و سایر موارد معطوف به توانمندسازی مثل تحقیق و توسعه و استقرار نظامهای ارتقاء بهره‌وری و کیفیت، تخفیف (۲۰) درصدی در حق بیمه سهم کارفرمای شاغلان عضو تعاونیها، متناسب با نسبت اعضای شاغل به کل شاغلان در تعاونیهای اشتغالزا و به نسبت سهم اعضای شاغل به کل سهام در سایر تعاونیها، اعمال تخفیف مالیاتی در فعالیتهای یا مناطق یکسان با بخش خصوصی به میزان (۲۰) درصد بیشتر

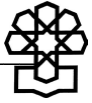
مصوبات کمیسیون	متن پیشنهادی لایحه
ارائه میکند، این حمایت برای تعاونیهای متعارف بیست درصد (۲۰٪) بیش از بخش غیرتعاونی خواهد بود.	از آن و نیز افزایش طول مدت معافیت‌های مالیاتی مدت‌دار به همین نسبت و نیز پرهیز از دریافت هرگونه وجه اضافی از تعاونیها نسبت به بخش خصوصی.
ج - علاوه بر حمایت موضوع بند «ب» این ماده، حمایت‌های زیر در شرکت‌های تعاونی متعارف انجام خواهد گرفت :	تبصره- در کلیه حمایت‌هایی که از فعالیتهای اقتصادی اقشار خاص مثل روستاییان، تحت پوشش نهادهای حمایتی، ایثارگران و نظایر اینها می‌شود، تعاونیهایی که (۷۰) درصد اعضای آنها را همان اقشار تشکیل دهند مشمول (۲۰) تا (۵۰) درصد حمایت بیشتر خواهند بود.
۱- کمک بلاعوض و پرداخت تسهیلات قرض‌الحسنه برای تامین تمام یا بخشی از آورده شرکت‌های تعاونی که اعضای آن در زمان دریافت این حمایت جزء سه دهک اول درآمدی جامعه باشند.	آیین‌نامه اجرایی مربوط به هر بند از این ماده به پیشنهاد وزارت تعاون و وزارت امور اقتصادی و دارایی به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.
۲- پرداخت یارانه حق بیمه سهم کارفرما برای اعضای شاغل در هر تعاونی بمیزان بیست درصد (۲۰٪).	ج- اختصاص ردیف بودجه‌ای حمایت از «شکل‌گیری و توانمندسازی» تعاونیها و تأمین منابع لازم در بودجه‌های سالانه به میزان (۱۰) درصد سرمایه‌گذاری سالانه تعاونیها به منظور کمک به انجام مطالعات و تهیه طرحها، تملک اراضی و هزینه‌های آماده‌سازی مجتمع‌های تعاونی، یارانه سود و کارمزد تسهیلات بانکی و کاهش سایر هزینه‌های اولیه سرمایه‌گذاری و نیز کمک به آموزش، کارورزی، ارتقاء بهره‌وری، تحقیق و توسعه و نیز تقویت معاملات بین انواع تعاونیها و حمایت مالی از توانمندسازی اتاقهای تعاون، همچنین (۵٪) از درآمد حاصل از واگذاری سهام بخش دولتی به بخشهای غیردولتی، سالانه باید صرف شکل‌گیری و توانمندسازی تعاونیهای فراگیر ملی برای فقرزدایی گردد که می‌تواند در قالب ردیفی تحت همین عنوان اختصاص یابد. نحوه و میزان کمکهای موضوع این بند وفق مصوبات هیأت وزیران خواهد بود.
۳- ارائه مشاوره، کمک به ارتقای بهره‌وری، آموزش کارآفرینی، مهارت، کارآموزی، بصورت رایگان.	د- تشکیل بانک توسعه تعاون با هدف ارتقاء سهم بخش تعاونی در اقتصاد ملی ظرف (۳) ماه پس از تصویب این قانون اساسنامه بانک و هرگونه تغییر در آن به پیشنهاد وزارت
۴- پرداخت یارانه سود تسهیلات بانکی و سایر هزینه‌های سرمایه‌گذاری اولیه برای راه‌اندازی شرکت تعاونی متعارف.	
۵- کمک به انجام مطالعات، تهیه طرح، راه‌اندازی بانک اطلاعاتی، تملک و آماده‌سازی اراضی.	
د - کمک به تشکیل شرکت‌های تعاونی سهامی‌عام و تعاونی‌های فراگیر ملی برای فقرزدایی و ایجاد و گسترش اتحادیه تعاونی تخصصی.	
هـ- حمایت مالی برای توانمندسازی اتاقهای تعاون.	
و - تأسیس بانک توسعه تعاون با سرمایه اولیه معادل پنج هزار میلیارد ریال از محل حساب ذخیره ارزی توسط دولت برای تأمین منابع سرمایه‌ای بخش تعاون.	
اساسنامه این بانک حداکثر ظرف مدت سه ماه پس از تصویب این قانون با رعایت قوانین و مقررات بانکی با پیشنهاد مشترک وزارت تعاون و وزارت امور اقتصادی و دارایی به تصویب	

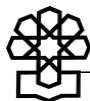
متن پیشنهادی لایحه	مصوبات کمیسیون
تعاون و وزارت امور اقتصادی و دارایی به تصویب هیأت وزیران می‌رسد و وزیر تعاون رئیس مجمع عمومی بانک خواهد بود.	هیأت وزیران میرسد. وزیر تعاون رئیس مجمع عمومی بانک مذکور خواهد بود. تبصره ۱- صندوق تعاون پس از تأسیس بانک توسعه تعاون با اصلاح اساسنامه به صندوق ضمانت سرمایه‌گذاری تعاون بدون داشتن حق ایجاد شعبه، تبدیل می‌شود. شعب صندوق با کلیه امکانات، دارایی و نیروی انسانی آن به بانک توسعه تعاون واگذار می‌شود. تسویه حساب فی‌مابین صندوق و بانک توسط کارگروهی متشکل از وزیر تعاون، وزیر امور اقتصادی و دارایی، رئیس سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی ظرف حداکثر سه ماه پس از واگذاری شعب انجام می‌گردد.
تبصره- با تأسیس بانک توسعه تعاون، صندوق تعاون از یک مؤسسه صرفاً اعتباری به یک مؤسسه مالی اعتباری و ضمانتی تبدیل و مجاز به ضمانت اصل و فرع تسهیلات اعطایی به تعاونیها، ضمانت معاملات و تعهدات تعاونیها، اصل و فرع سهام و اوراق مشارکت منتشره توسط تعاونیها و برقراری خطوط اعتباری حمایت شده برای تعاونیهای خاص خواهد بود.	تبصره ۲- سهم دولت از سود قابل تقسیم بانک توسعه تعاون برای تأمین بخشی از کمک‌های دولت به بخش تعاون صرف می‌شود.
ه- وزارت تعاون موظف است در جهت حذف مداخله دولت در امور اجرایی و مدیریتی تعاونیها و بهبود سیاستهای توسعه بخش، ظرف (۶) ماه پس از تصویب این قانون، نسبت به بازنگری در قوانین و مقررات حاکم بر بخش تعاونی اقدام و پیش‌نویس لوایح مورد نیاز را به هیأت وزیران ارایه نماید.	تبصره ۳- حمایتهای مذکور در این ماده مانع از اختصاص سایر حمایتهای مربوط به اقشار خاص مثل روستاییان، افراد تحت پوشش نهادهای حمایتی، ایثارگران و نظایر آن نخواهد بود.
	ز- منابع لازم برای اجرای این ماده در بودجه سالانه در ردیف مستقلی تحت عنوان «شکل‌گیری و توانمند سازی تعاونی‌ها» منظور خواهد شد.
	ح- وزارت تعاون موظف است در جهت حذف مداخله دولت در امور اجرایی و مدیریتی تعاونیها و بهبود سیاستهای توسعه بخش، با همکاری اتاق تعاون مرکزی جمهوری اسلامی ایران ظرف (۶) ماه پس از تصویب این قانون، نسبت به بازنگری در قوانین و مقررات حاکم بر بخش تعاونی اقدام و لوایح مورد نیاز را به هیأت وزیران پیشنهاد نماید.

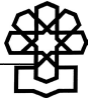
مصوبات کمیسیون	متن پیشنهادی لایحه
ماده ۱۱- کلیه شرکتها و اتحادیه‌های تعاونی مجازند در بدو تأسیس یا هنگام افزایش سرمایه تا سقف چهل‌ونه درصد (۴۹٪) سهام خود را با امکان اعمال رأی حداکثر تا سی و پنج (۳۵٪) کل آرا و تصدی کرسیهای هیأت مدیره به همین نسبت به شرط عدم نقض حاکمیت اعضاء و رعایت سقف معین برای سهم و رأی هر سهامدار غیرعضو که در اساسنامه معین خواهد شد به اشخاص حقیقی یا حقوقی غیرعضو واگذار نمایند. فروش به اشخاص غیرایرانی باید با رعایت مقررات حاکم بر سرمایه‌گذاری خارجی باشد. همچنین شرکت‌های تعاونی مجازند نسبت به تشکیل اتحادیه‌های تعاونی تخصصی در چارچوب مواد (۶۱) و (۶۲) قانون شرکت‌های تعاونی مصوب سال ۱۳۵۰ و بدون رعایت تبصره «۲» ماده (۴۳) قانون بخش تعاونی اقتصاد جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۷۰ اقدام نمایند. در مجمع عمومی انواع اتحادیه‌های تعاونی میزان رأی اعضاء متناسب با تعداد اعضا و میزان سهام یا حجم معاملات آنها با اتحادیه یا تلفیقی از آنها وفق اساسنامه تعیین می‌گردد. معاملات مدیران شرکت‌های تعاونی و اتحادیه‌های تعاونی مشمول ماده (۱۲۹) قانون تجارت خواهد بود.	ماده ۱۳- در جهت رفع محدودیت از حضور تعاونیها در تمامی عرصه‌های اقتصادی، انواع تشکلهای تعاونی با رعایت ضوابط صلاحیت حرفه‌ای و استانداردهای تعیین شده توسط مراجع قانونی ذی‌ربط، مجاز به فعالیت در بخشهای مختلف تولید، توزیع و خدمات با رعایت استثنائات مذکور در سیاستهای کلی اصل (۴۴) خواهند بود. وزارت تعاون موظف است نسبت به تأسیس بانک اطلاعات تشکیل و توسعه تعاونیها مشتمل بر کلیه اطلاعات لازم برای ایجاد بنگاههای اقتصادی تعاونی در هر شهرستان اقدام نماید. کلیه دستگاههای ذی‌ربط موظفند در این خصوص با وزارت تعاون همکاری نمایند.
.	ماده ۱۴- به منظور گسترش سرمایه‌گذاری در بخش تعاونی، کلیه شرکتها و اتحادیه‌های تعاونی مجازند تا سقف (۴۹٪) از کل سهام خود را با امکان اعمال رأی حداکثر تا (۳۵٪) کل آرا و تصدی کرسیهای هیأت مدیره به همین نسبت به شرط عدم نقض حاکمیت اعضاء و رعایت سقف معین برای سهم و رأی هر سهامدار غیرعضو که در اساسنامه معین خواهد شد به اشخاص حقیقی یا حقوقی غیرعضو واگذار نمایند، همچنین شرکت‌های تعاونی مجازند نسبت به تشکیل اتحادیه‌های تعاونی تخصصی در امور بازرگانی اقدام نمایند، در مجمع عمومی انواع اتحادیه‌های تعاونی میزان رأی اعضاء متناسب با میزان سهام یا حجم معاملات آنها با اتحادیه یا تلفیقی از آنها وفق اساسنامه تعیین می‌گردد.

مصوبات کمیسیون	متن پیشنهادی لایحه
	ماده ۱۵- از تاریخ تصویب این قانون علاوه بر تخفیفها و معافیت‌های مقرر انواع تعاونیها به شرح زیر از تخفیف مالیاتی در مالیات بر درآمد شرکت، مالیات بر سود مورد تقسیم، مالیات بر نقل و انتقال سهام و مالیات بر درآمد هنگام تصفیه برخوردار می‌گردند: ۱. در تعاونیهای اشتغالزا حداکثر (۵۰٪) معادل نصف نسبت تعداد اعضای شاغل به کل تعداد شاغلان تعاونی. ۲. در تعاونیهای تأمین نیاز معیشتی اعضاء (مسکن، مصرف، اعتبار و...) تا (۱۰۰) درصد معادل نسبت سهم اعضاء در معاملات تعاونی در تعاونیهای مسکن، نقل و انتقال واحد از سوی تعاونی به اعضاء مشمول مالیات نمی‌گردد. ۳. در تعاونیهای تأمین نیاز حرفه‌ای اعضاء و اتحادیه‌های تعاونی، در بخش کشاورزی، روستایی صنایع دستی، فرش دستباف، فرهنگی و آموزش تا (۱۰۰٪) معادل نسبت سهم اعضاء در معاملات تعاونی و در سایر موارد تا (۵۰٪) معادل نصف نسبت سهم اعضا در معاملات تعاونی. ۴. در تعاونیهای سهام عام معادل نسبت سهم شاغلان به کل سهام و یا نصف سهم (۵۰٪) تعداد سهامداران دارای کمترین سهم به انتخاب تعاونی. تبصره - در اتحادیه‌های تعاونی، مالیات متعلقه تعاونیهای عضو از درآمد اتحادیه بطور علی‌الحساب کسر می‌شود و هنگام تصفیه حساب هر یک از تعاونیهای عضو، مسترد می‌گردد. همچنین انتقال سهم عضو متوفی به ورثه وی در تعاونیها مشمول مالیات نقل و انتقال سهم نخواهد شد.
	ماده ۱۶- وزارت تعاون موظف است تمهیدات لازم را به منظور تشکیل و توسعه تعاونیهای سهامی عام فراهم نماید. شرکت تعاونی سهام عام نوعی شرکت تعاونی است که وفق ضوابط حاکم بر شرکتهای سهامی عام موضوع قانون تجارت و اصلاحات بعدی آن و

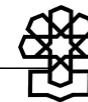
مصوبات کمیسیون	متن پیشنهادی لایحه
	ضوابط زیر تأسیس و اداره می‌شود و در سایر موارد تابع و مشمول قوانین و مقررات حاکم بر بخش تعاونی و حاکم بر شرکتهای سهامی عام می‌باشد. ۱. حداکثر سهم هر شخص حقیقی، مستقیم و غیرمستقیم در حین تأسیس و طول فعالیت نباید از نیم درصد سرمایه شرکت تجاوز کند. سهم اشخاص حقوقی تعاونی و خصوصی، متناسب با سهم اشخاص حقیقی سهامداران و توجه به سهام بی‌نام، بین (۵) تا (۱۰) درصد در آیین‌نامه اجرایی این قانون تعیین خواهد شد. ۲- سهم اشخاص حقوقی دولتی و عمومی غیردولتی منفرداً و مجموعاً نمی‌تواند در مناطق توسعه‌نیافته از (۴۹) درصد و در سایر مناطق از (۲۰) درصد کل سرمایه تجاوز کند و در این صورت نیز به ترتیب نمی‌تواند بیش از دو پنجم تعداد و یک عضو در هیأت مدیره داشته باشند. ۳- در تعاونیهای سهامی عام دارای بیش از (۱۰۰۰) سهامدار، برگزاری مجامع عمومی می‌بایست بصورت دو مرحله‌ای باشد که در مرحله اول، سهامداران خرد به چند بلوک تقسیم و نمایندگان خود را تعیین می‌کنند در مرحله دوم، مجمع عمومی توسط نمایندگان بلوکها و سایر سهامداران برگزار خواهد شد. نحوه بلوک‌بندی، تعریف سهامدار خرد و سایر موارد در آیین‌نامه اجرایی این قانون پیش‌بینی خواهد شد. ۴- در زمان افزایش سرمایه، حق تقدم سهامداران شرکت ملغی‌الاثراً است لکن کارکنان سهامدار و غیرسهامدار تعاونی از حق تقدم در خرید سهام برخوردار خواهند بود. ۵- کلیه سهام، با نام و تملک یا نقل و انتقال آن به تشخیص هیأت مدیره و ثبت در دفتر سهام شرکت، منوط است به رعایت سقف مالکیت سهام مقرر در اساسنامه که نباید از سقف مقرر در این قانون تجاوز کند هر توافقی برخلاف حکم این تبصره باطل و بلااثر خواهد بود. آیین‌نامه اجرایی این قانون به پیشنهاد وزارتخانه‌های امور اقتصادی و دارایی و تعاون به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید

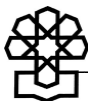
مصوبات کمیسیون	متن پیشنهادی لایحه
فصل چهارم - ساماندهی شرکت‌های دولتی ماده ۱۲- متن زیر به عنوان تبصره «۶» به ماده (۱۰۵) قانون مالیات‌های مستقیم مصوب ۱۳۶۶ و اصلاحات بعدی آن الحاق می‌گردد: تبصره ۶- درآمد مشمول مالیات ابرازی شرکتها و اتحادیه‌های تعاونی متعارف با توجه به تعداد اعضای آنها بر حسب کوچک، متوسط و بزرگ بودن آنها به ترتیب مشمول ده درصد (۱۰٪)، بیست درصد (۲۰٪) و بیست و پنج درصد (۲۵٪) و شرکت تعاونی سهامی عام مشمول پانزده درصد (۱۵٪) تخفیف از نرخ موضوع این ماده می‌باشد. تشخیص کوچک، متوسط و بزرگ بودن هریک از تعاونی‌ها مطابق آیین‌نامه‌ای خواهد بود که به پیشنهاد مشترک وزارت تعاون و وزارت امور اقتصادی و دارایی به تصویب هیأت وزیران می‌رسد. ماده ۱۳- وزارت تعاون موظف است تمهیدات لازم را به منظور تشکیل و توسعه تعاونی‌های سهامی عام با رعایت شرایط زیر معمول داشته و بر حسن اجرای آن نظارت نماید: ۱. حداکثر سهم هر شخص حقیقی، مستقیم و غیرمستقیم در زمان تأسیس و طول فعالیت نباید از نیم درصد سرمایه شرکت تجاوز کند. ۲. اشخاص حقوقی سهامدار شرکت تعاونی سهامی عام، هرگاه خود شرکت تعاونی فراگیر ملی یا تعاونی سهامی عام باشند حداکثر حق مالکیت ده درصد (۱۰٪) سهام را دارند. سایر اشخاص حقوقی متناسب با تعداد سهامداران مستقیم و غیرمستقیم خود حداکثر حق مالکیت پنج درصد (۵٪) از سهام را دارند. ۳. هر یک از اشخاص حقوقی دولتی و مجموع آنها با رعایت مفاد این قانون در مناطق کمتر	فصل چهارم - ساماندهی شرکت‌های دولتی ماده ۱۷ - به منظور ساماندهی و استفاده مطلوب از شرکت‌های دولتی و افزایش بازدهی و بهره‌وری و اداره مطلوب شرکت‌هایی که با رعایت ماده هشت این قانون در بخش دولتی باقی می‌مانند و نیز فراهم کردن زمینه واگذاری شرکت‌هایی که باید مطابق این قانون به بخش‌های غیردولتی واگذار شوند به دولت اجازه داده می‌شود نسبت به واگذاری، انحلال، ادغام، تجزیه، واگذاری و مدیریت و تجدید سازمان شرکت‌های دولتی، اصلاح و تصویب اساسنامه شرکت‌ها، تصویب آیین‌نامه‌های مالی و معاملاتی، تصویب آیین‌نامه‌های استخدامی و بازنشستگی، با رعایت قوانین و مقررات مربوط و جابجایی و انتقال وظایف، نیروی انسانی، سهام و دارایی‌های شرکت‌های دولتی و شرکت‌های وابسته به آنها با رعایت موارد ذیل اقدام کند: الف- کلیه امور مربوط به سیاست‌گذاری و اعمال وظایف حاکمیت دولت طی دو سال از تاریخ تصویب این قانون از شرکت‌های دولتی منفک و به وزارتخانه‌ها و مؤسسات دولتی تخصصی ذیربط محول می‌گردد. ب- شرکت‌های دولتی صرفاً در قالب شرکت‌های مادر تخصصی و شرکت‌های عملیاتی (نسل دوم) سازماندهی شده و زیر نظر مجمع عمومی در چارچوب اساسنامه شرکت اداره خواهند شد. این گونه شرکت‌ها از نظر سیاست‌ها و برنامه‌های بخشی تابع ضوابط و مقررات وزارتخانه‌های تخصصی مربوط خواهند بود. تبصره ۱- تشکیل شرکت‌های دولتی با موضوع فعالیت مشمول گروه‌های دو و سه فعالیت‌های اقتصادی صرفاً با تصویب هیأت وزیران مجاز است و تبدیل شرکت‌هایی که سهام شرکت‌های دولتی در آنها کمتر از پنجاه درصد است به شرکت دولتی با تصویب هیأت وزیران مجاز است.

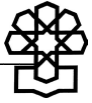
مصوبات کمیسیون	متن پیشنهادی لایحه
توسعه یافته تا چهل و نه درصد (۴۹٪) و در سایر مناطق تا بیست درصد (۲۰٪) مجاز به مشارکت با تعاونی‌اند. مؤسسات عمومی غیردولتی نیز هر یک تا بیست درصد (۲۰٪) و جمعاً تا چهل و نه درصد (۴۹٪) مجاز به مشارکتند. در هر حال سهم مجموع بنگاه‌ها و مؤسسات عمومی غیردولتی و شرکت‌های دولتی مستقیم و غیرمستقیم چه در میزان سهام و چه در کرسی‌های هیأت مدیره نباید از چهل و نه درصد (۴۹٪) بیشتر گردد. ۴. در زمان افزایش سرمایه، در صورتی که تمام یا برخی سهامداران از حق تقدم خود استفاده نکردند کارکنان غیرسهامدار شرکت در خرید این سهام تقدم دارند. ۵. مجامع عمومی در تعاونی سهامی عام که تعداد سهامداران آن از ۵۰۰ نفر بیشتر باشد با بلوک‌بندی برگزار خواهد شد. هر یک از سهامداران مخیرند از طریق بلوک، نماینده انتخاب کنند و یا مستقیماً در مجمع عمومی حضور یابند. برای رعایت حقوق سهامداران خرد نحوه بلوک‌بندی در آیین‌نامه‌ای تعیین می‌شود که مشترکاً توسط وزارت تعاون و وزارت امور اقتصادی و دارایی پیشنهاد و به تصویب هیئت وزیران می‌رسد. ۶. کلیه سهام، با نام بوده و تملک یا نقل و انتقال آن منوط به ثبت در دفتر سهام شرکت و رعایت سقف مالکیت سهام مقرر در اساسنامه به تشخیص هیأت مدیره است که نباید از سقف مقرر در این ماده تجاوز کند. هر توافقی بر خلاف حکم این بند باطل و بلااثر خواهد بود. ۷. شرکت‌های تعاونی سهامی عام می‌توانند به عضویت اتاق‌های تعاون درآیند	تبصره ۲- مشارکت و سرمایه‌گذاری شرکت‌های دولتی مشروط به آنکه مرتبط با موضوع فعالیت آنها باشد به استثنای بانکها، مؤسسات اعتباری و شرکت‌های بیمه در سایر شرکت‌های دولتی با کسب مجوز از هیأت وزیران مجاز است. تبصره ۳- میزان و چگونگی تملک سهام سایر بنگاه‌های اقتصادی توسط بانکهای تجاری و تخصصی دولتی به پیشنهاد شورای پول و اعتبار و تصویب هیأت وزیران خواهد رسید ولی در هر صورت سرمایه‌گذاران بانکها در بنگاه‌های دیگر نباید به گونه‌ای باشند که در اختصاص منابع بانکی به متقاضیان تسهیلات اختلال ایجاد نماید. تبصره ۴- شرکت‌هایی که سهم دولت و شرکت‌های دولتی در آنها کمتر از پنجاه درصد است، غیردولتی بوده و مشمول قوانین و مقررات حاکم بر شرکت‌های دولتی نمی‌باشند. تبصره ۵- سرمایه‌گذاری شرکت‌های دولتی به طور مستقل و یا با مشارکت بخش‌های غیردولتی در مناطق کمتر توسعه یافته کشور و همچنین تکمیل طرح‌های نیمه‌تمام شرکت‌های دولتی در فعالیت‌های اقتصادی با تصویب هیأت وزیران بلامانع است. دولت موظف است سهام خود در این‌گونه سرمایه‌گذاری‌ها را و همچنین حقوق مالکیت خود در این طرح‌ها را اعم از آنکه به شرکت تبدیل شده باشند و یا نشده باشند چنانچه در گروه یک فعالیت‌های اقتصادی باشد ظرف حداکثر پنج سال پس از بهره‌برداری مطابق مقررات این قانون به بخش‌های غیردولتی واگذار نماید. تشخیص مناطق کمتر توسعه یافته برعهده دولت خواهد بود. همچنین دولت موظف است اسامی طرح‌های نیمه‌تمام خود را ظرف سه ماه از

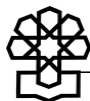
مصوبات کمیسیون	متن پیشنهادی لایحه
	تصویب این قانون احصاء و به اطلاع عموم مردم برسد. تبصره ۶- دولت مکلف است حداکثر ظرف دو سال از تاریخ تصویب این قانون بنا به پیشنهاد مشترک وزارت امور اقتصادی و دارایی و سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور شرکت‌هایی که ماهیت حاکمیتی دارند را تبدیل به سازمان نموده و به دستگاه اجرایی مرتبط منتقل نماید. تبدیل وضعیت کارکنان شرکت‌های موضوع این تبصره با رعایت حقوق مکسب به وزارتخانه‌ها و مؤسسات دولتی در قالب آیین‌نامه‌ای خواهد بود که به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید. تشخیص نوع وظایف حاکمیتی شرکت‌های دولتی با توجه به ماده (۱۳۵) قانون برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران با هیأت وزیران می‌باشد. تبصره ۷- افتتاح و تداوم فعالیت دفاتر و شعب شرکت‌های دولتی در خارج از کشور منوط به پیشنهاد مشترک دستگاه ذیربط وزارت امور اقتصادی و دارایی و سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور و تصویب هیأت وزیران است. شرکت‌هایی که تا تاریخ تصویب این قانون مطابق تبصره (۶) ماده (۷) قانون برنامه جهت تداوم فعالیت دفاتر و شعب خود در خارج از کشور کسب مجوز کرده‌اند نیاز به اقدام مجدد ندارند. سایر شرکت‌ها موظفند نسبت به اخذ مجوز تداوم فعالیت دفاتر و شعب خود در خارج از کشور به نحوی که در این تبصره ذکر شد اقدام کنند. تبصره ۸- تصویب اساسنامه سازمان‌ها، شرکت‌ها، مؤسسات دولتی و وابسته به دولت از جمله دستگاه‌های موضوع ماده (۱۹) این قانون و همچنین نهادها و مؤسسات عمومی غیردولتی و همچنین اصلاح و تغییر اساسنامه با پیشنهاد مشترک دستگاه ذیربط، وزارت امور اقتصادی و دارایی و سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور و تصویب هیأت وزیران

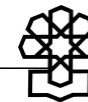
مصوبات کمیسیون	متن پیشنهادی لایحه
	خواهد بود. تبصره ۹ - کلیه دستگاه‌های اجرایی موضوع ماده (۱۹) این قانون مشمول این ماده و تبصره‌های آن می‌باشند. تبصره ۱۰ - دولت موظف است آیین‌نامه‌ها و دستورالعمل‌های مغایر با موضوع این ماده و تبصره‌های آن را ملغی‌الاثرا اعلام نماید.
	ماده ۱۸ - دولت مکلف است سهام، سهم‌الشرکه و حق تقدم ناشی از سهام و سهم‌الشرکه، حقوق مالکانه، حق بهره‌برداری و مدیریت متعلق به وزارتخانه‌ها، مؤسسه‌های دولتی، شرکت‌های دولتی موضوع ماده چهار قانون محاسبات عمومی کشور مصوب ۱۳۶۶/۶/۱ و اصلاحات بعدی آن، شرکت‌های مادر تخصصی و مؤسسات انتفاعی وابسته به دولت و سایر شرکت‌هایی که بیش از پنجاه درصد سرمایه و یا سهام آن‌ها منفرداً یا مشترکاً متعلق به وزارتخانه‌ها، مؤسسات دولتی و شرکت‌های دولتی باشد و موضوع فعالیت آن‌ها مشمول فعالیت‌های اقتصادی گروه یک باشد را با رعایت موارد مذکور در تبصره (۵) ماده (۱۷) به بخش‌های غیردولتی واگذار نماید و همچنین در مورد گروه‌های دو و سه با رعایت واگذاری حداکثر (۸۰٪) ارزش شرکت‌های درون بازار را حداکثر تا پایان برنامه پنج‌ساله پنجم به استثنای موارد مذکور در تبصره یک این ماده را به بخش‌های غیردولتی واگذار نماید. تبصره ۱ - شرکت ملی نفت ایران و شرکت‌های استخراج و تولید نفت خام و گاز، بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، بانک ملی ایران، بانک سپه، بانک صنعت و معدن، بانک کشاورزی، بانک مسکن، بانک توسعه صادرات، بیمه مرکزی ایران، شرکت بیمه ایران، سازمان هواپیمایی کشوری، سازمان و بنادر و کشتیرانی، شبکه‌های اصلی انتقال برق، شبکه‌های اصلی انتقال نفت، گاز و فرآورده‌های نفتی، شبکه‌های مادر مخابراتی، امور

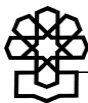
مصوبات کمیسیون	متن پیشنهادی لایحه
	واگذاری فرکانس و شبکه‌های اصلی تجزیه و مبادلات و مدیریت توزیع خدمات پستی پایه و صنایع دفاعی و امنیتی به نیروهای مسلح با تأیید فرمانده کل قوا از شمول حکم این ماده مستثنی می‌باشند. تبصره ۲ - سقف مجاز واگذاری معادل (۸۰) درصد ارزش شرکت‌های درون هر بازار متعلق به موارد مشمول گروه‌های دو و سه فعالیت‌های اقتصادی تعیین می‌گردد و لذا سهم واگذاری هر یک از بنگاه‌های مشمول واگذاری لزوماً یکسان نخواهد بود. تبصره ۳ - سهام متعلق به دستگاه‌های مذکور در این ماده که مالکیت آن‌ها به صورت هبه، صلح غیرمعووض یا هر گونه عقد دیگری انجام شود نیز مشمول مقررات این قانون می‌باشد.
	ماده ۱۹ - کلیه وزارتخانه‌ها، مؤسسه‌های دولتی و شرکت‌های دولتی موضوع ماده چهار قانون محاسبات عمومی کشور مصوب سال ۱۳۶۶/۶/۱ و همچنین کلیه دستگاه‌های اجرایی، شرکت‌های دولتی و مؤسسات انتفاعی وابسته به دولت که شمول قوانین و مقررات عمومی بر آن‌ها مستلزم ذکر نام یا تصریح نام آن‌هاست از جمله شرکت ملی نفت ایران و شرکت‌های تابعه و وابسته به آن، سایر شرکت‌های وابسته به وزارت نفت و شرکت‌های تابعه، سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران و شرکت‌های تابعه آن، سازمان توسعه و نوسازی معادن و صنایع معدنی ایران و شرکت‌های تابعه آن، سازمان در حال تصفیه صنایع ملی ایران و شرکت‌های تابعه آن، مرکز تهیه و توزیع کالا و همچنین سهام متعلق به دستگاه‌ها، سازمان‌ها و شرکت‌های فوق‌الذکر در شرکت‌های غیردولتی و شرکت‌هایی که تابع قانون خاص می‌باشند و بانک‌ها و مؤسسات اعتباری مشمول مقررات این قانون خواهند بود.

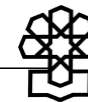
مصوبات کمیسیون	متن پیشنهادی لایحه
	ماده ۲۰ - دولت موظف است بنا به پیشنهاد وزارت امور اقتصادی و دارایی و سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی و حداکثر ظرف شش ماه پس از تصویب این قانون کلیه فعالیت‌های اقتصادی رایج در کشور را براساس گروه‌بندی مذکور در ماده (۳) این قانون تحت عنوان بازارهای فعالیت‌های اقتصادی شناسایی، طبقه‌بندی و به تصویب برساند. با اجرای نظام طبقه‌بندی فوق‌الذکر برخی آمارهای عمده تولیدی که لیست آن‌ها به تصویب هیأت وزیران می‌رسد در این چارچوب ارائه شود.
ماده ۱۴ - به منظور ساماندهی و استفاده مطلوب از شرکت‌های دولتی و افزایش بازدهی و بهره‌وری و اداره مطلوب شرکت‌هایی که با رعایت ماده (۳) این قانون در بخش دولتی باقی می‌مانند دولت مکلف است: الف - کلیه امور مربوط به سیاست‌گذاری و اعمال وظایف حاکمیتی که به پیشنهاد وزارت امور اقتصادی و دارایی و تصویب دولت تعیین می‌شود را طی دو سال از تاریخ تصویب این قانون از شرکت‌های دولتی منفک و به وزارتخانه‌ها و مؤسسات دولتی تخصصی ذیربط محول کند. تبصره - تبدیل وضعیت کارکنان شرکت‌های موضوع این بند با رعایت حقوق مکتسبه در قالب آیین‌نامه‌ای خواهد بود که به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید. ب - شرکت‌هایی که دولتی باقی می‌مانند و یا براساس این قانون دولتی تشکیل می‌شوند صرفاً در دو قالب فعالیت خواهند کرد: ۱) شرکت مادر تخصصی یا اصلی که سهامدار آن مستقیماً دولت و یا رئیس مجمع عمومی آن رئیس جمهور است. ۲) شرکت‌های عملیاتی یا فرعی که سهامداران آن‌ها شرکت‌های مادر تخصصی یا اصلی هستند. تأسیس شرکت جدید یا تملک شرکت‌های دیگر توسط این شرکت‌ها به شرطی مجاز است که اولاً در ارتباط با انجام وظایف آن‌ها باشد و ثانیاً صددرصد (۱۰۰٪) سهام شرکت‌های تأسیس یا	ماده ۲۱ - دولت برنامه واگذاری بنگاه‌ها و یا سهام متعلق به بخش دولتی موضوع ماده (۱۸) را براساس اولویت‌بندی گروه‌های فعالیت اقتصادی مذکور در ماده (۳) این قانون تنظیم و حداقل دو هفته قبل از واگذاری آن را اعلام عمومی می‌نماید. در این چارچوب واگذاری بنگاه‌ها و سهام دولتی بازارهای متعلق به گروه اقتصادی پایین‌تر نسبت به گروه بالاتر دارای اولویت است، هر چند که این نوع اولویت‌بندی مانع از واگذاری بنگاه‌های متعلق به گروه اقتصادی بالاتر نیست، دولت موظف است فهرست بنگاه‌ها و سهام قابل واگذاری مذکور را همواره به هنگام و اعلام عمومی نماید. واگذاری بانک‌های دولتی پس از واگذاری گروه‌های اقتصادی مذکور در ماده (۳) انجام می‌پذیرد. تبصره - عملیات واگذاری توسط دولت باید به‌گونه‌ای تنظیم شود که بنگاه‌ها و سهام گروه یک با رعایت تبصره (۵) ماده (۱۷) حداکثر تا پایان برنامه چهارم و گروه‌های دو و سه با رعایت ماده (۱۸) حداکثر تا پایان برنامه پنجم و متعاقب آن واگذاری بانک‌های دولتی تا حداکثر دو سال پس از انتهای برنامه پنجم، خاتمه یابد.

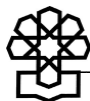
مصوبات کمیسیون	متن پیشنهادی لایحه
تملك شده دولتي بوده يا به تملك دولت درآيد. تبصره ۱- مشاركت و سرمايه‌گذاري هر شركت دولتي در ساير شركت‌هاي دولتي فقط در صورتي مجاز است كه موضوع فعاليت شركت سرمايه‌پذير با فعاليت شركت سرمايه‌گذار مرتبط باشد و دولت جواز آن را صادر كند. اين حكم شامل بانكها، مؤسسات اعتباري، بيمه‌ها و شركت‌هاي سرمايه‌گذاري آنها نمي‌شود. تبصره ۲- ميزان و چگونگي مالكيت سهام ساير بنگاههاي اقتصادي توسط بانكهاي تجاري و تخصصي دولتي به پيشنهاد شوراي پول‌واعتبار به تصويب هيأت وزيران خواهد رسيد ولي در هر صورت سرمايه‌گذاري بانكها در بنگاههاي ديگر نبايد بگونه‌اي باشد كه در اختصاص منابع بانكي به متقاضيان تسهيلات، خللي ايجاد نمايد. تبصره ۳- افتتاح و تداوم فعاليت دفاتر و شعب خارج از كشور شركت‌هاي دولتي تنها با پيشنهاد مشترك وزارت امور اقتصادي‌ودارايي و سازمان مديريت‌وبرنامه‌ريزي كشور و تصويب هيأت وزيران مجاز است. بانكها و بيمه‌هاي دولتي از شمول اين حكم مستثي هستند. تبصره ۴- دولت مكلف است ترتيباتي اتخاذ نمايد كه تغيير و تصويب اساسنامه بنگاههاي دولتي و وابسته به دولت كه بر اساس مفاد اين قانون در جريان واگذاري قرار مي‌گيرند به تصويب مراجع ذيصلاح برسد. تبصره ۵- دولت موظف است آيين‌نامه‌ها و دستورالعمل‌هاي مغاير با موضوع اين ماده و تبصره‌هاي آن را ملغي‌الاثر اعلام نمايد.	

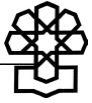
مصوبات کمیسیون	متن پیشنهادی لایحه
ماده ۱۵ - عملیات واگذاری توسط دولت باید به نحوی انجام گیرد که حداکثر تا پایان سال ۱۳۹۳ کلیه واگذاری‌ها خاتمه یابد. ماده ۱۶ - دولت موظف است حداکثر ظرف ۶ ماه زمینه‌های تاسیس انجمنهای صنفی - حرفه‌ای را به صورت سازمانهای مردم نهاد فراهم نماید. این انجمنها برای تحقق مقررات صنفی و حرفه‌ای، اصول اخلاق حرفه‌ای و توسعه علمی و تکنولوژی در رشته‌های مرتبط فعالیت مینمایند. دستگاههای اجرایی موظفند در تدوین و اصلاح ضوابط و مقررات از این انجمن‌ها نظر مشورتی اخذ نمایند.	ماده ۲۲ - دولت موظف است هر یک از بازارهای موضوع ماده (۲۰) این قانون را براساس موارد ذیل ساماندهی نماید: الف - برنامه واگذاری بنگاه‌ها و سهام قابل واگذاری در هر بازار با رعایت ماده (۲۱) این قانون و همچنین چارچوب زیر انجام می‌گیرد: ۱- نظام حمایت از تولیدکننده و مصرف‌کننده در هر بازار. ۲- سیاست‌های حمایتی از کارگران بنگاههای مشمول واگذاری در هر بازار. ۳- چگونگی نظارت بر هر بازار به‌منظور حصول اطمینان از وجود رقابت و کنترل انحصارات. ب - در مورد بازارهای مشمول گروه دو و سه فعالیت‌های اقتصادی، دولت مجاز است افزون بر اقدامات احصاء شده در بند الف این ماده نسبت به شناسایی آن دسته از فعالیت‌ها که قابل واگذاری صد در صد است و همچنین تعیین سهم مالکیت دولتی در هر یک از بنگاههای مشمول این بازارها اقدام و همچنین استقرار نهادهای حرفه‌ای و صنفی مرتبط را تسهیل نماید. ج - آیین‌نامه اجرایی این ماده توسط وزارت امور اقتصادی و دارایی و با هماهنگی سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی، بانک مرکزی و وزارت بازرگانی و دیگر دستگاه‌های تخصصی ذیربط بسته به نوع بازار تهیه و به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید. تبصره ۱ - در اجرای مؤثرتر این قانون دولت مجاز است حقوق انحصاری و امتیازات ویژه از جمله معافیت‌های مالیاتی و حقوق و عوارض گمرکی که به موجب قانون، آیین‌نامه و یا دستورالعمل و یا هر وسیله دیگر در اختیار مؤسسات، سازمان‌ها، شرکت‌های دولتی، نهادهای عمومی غیردولتی، شهرداری‌ها، مؤسسات خیریه و یا هر گروه خاص قرار گرفته است را لغو نماید. دولت موظف است فهرست مقررات ملغی شده را اعلام نماید.

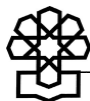
مصوبات کمیسیون	متن پیشنهادی لایحه
	ماده ۲۳ - به دولت اجازه داده می‌شود به منظور حفظ و یا توسعه اشتغال، توانمندسازی نیروی انسانی شاغل و برقراری تور حمایتی از نیروی انسانی تعدیل شده، از طریق استفاده از درآمد حاصل از واگذاری براساس ضوابط این قانون، اقدام نماید. آیین‌نامه اجرایی این ماده شامل نحوه و میزان حمایت‌های مالی، چگونگی برنامه‌های آموزشی، سطح اشتغال قابل قبول و بکارگیری نیروهای انسانی تعدیل شده در قالب واحدهای تولیدی مشابه جدید در قالب شرکت‌های غیردولتی برای گروه (۱) فعالیت اقتصادی و در موارد خاص برای گروه‌های (۲) و (۳) فعالیت اقتصادی در قالب شرکت‌های دولتی و غیردولتی، حداکثر ظرف مدت (۳) ماه پس از تصویب این قانون، توسط وزارت کار و امور اجتماعی، وزارت امور اقتصادی و دارایی و وزارت رفاه و تأمین اجتماعی تهیه و به تصویب هیأت دولت خواهد رسید.
فصل پنجم - فرایند واگذاری شرکت‌های دولتی ماده ۱۷ - در بنگاههای مشمول واگذاری، هیئت واگذاری مکلف است برای ساماندهی نیروی انسانی شرکتها قبل از واگذاری، کلیه کارکنان را تحت پوشش بیمه بیکاری قرار داده و به تناسب اقدامات زیر را انجام دهد: ۱. بازنشستگی پیش از موعد براساس مواد (۹) و (۱۰) قانون بازسازی و نوسازی صنایع مصوب ۸۵/۱۰/۲۶ که برای این بنگاه‌ها تا پایان سال ۱۳۹۳ تمدید می‌گردد. ۲. بازخرید بر اساس توافق. ۳. اعمال مشوقهای مالی و یا غیرمالی از جمله تخفیف در اصل قیمت برای خریداران بنگاههایی که سقف اشتغال حین واگذاری را کاهش ندهند و یا افزایش دهند. ۴. آموزش و بکارگیری نیروی مازاد در واحدهای دیگر راساً و یا به کمک خریداران بنگاهها با استفاده از مشوقهای مالی و غیرمالی.	فصل پنجم - فرایند واگذاری شرکت‌های دولتی ماده ۲۴ - آیین‌نامه اجرائی چگونگی اولویت‌بندی شرکت‌های قابل واگذاری در هر یک از بازارها موضوع ماده (۲۲) این قانون، براساس عوامل متعدد از جمله: - اندازه شرکت. - فناوری شرکت. - وضعیت مالی شرکت. - میزان حساسیت مصرف‌کننده نسبت به محصول تولیدی شرکت. - روابط صنعتی شرکت. حداکثر ظرف سه ماه پس از تصویب این قانون و بنا به پیشنهاد هیأت عالی واگذاری به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

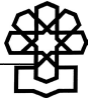
متن پیشنهادی لایحه	مصوبات کمیسیون
	تبصره ۱- اعمال مشوقهای مالی و یا غیرمالی موضوع بند «۳» این ماده بر اساس دستورالعملی خواهد بود که به پیشنهاد هیئت واگذاری به تصویب شورای عالی اجرای سیاستهای کلی اصل ۴۴ قانون اساسی خواهد رسید. تبصره ۲- خریداران مکلفند در ازای برخورداری از مشوقهای مالی و یا غیرمالی، برنامه کتبی خود را برای حفظ سطح اشتغال موجود و بازآموزی کارکنان بنگاه در حال واگذاری به هیأت واگذاری ارائه کنند.
ماده ۲۵- برای آماده‌سازی حقوقی شرکت‌ها برای واگذاری سازمان خصوصی‌سازی موظف است از خدمات حقوقی و فنی در قالب واحد تشکیلاتی مناسب بهره‌گیری نموده و اقدامات ذیل انجام شود: ۱- کلیه حقوق مرتبط با اعمال مالکیت بر شرکت‌های مشمول واگذاری که با تصویب هیأت عالی واگذاری و با رعایت ماده (۲۴) این قانون در جریان واگذاری قرار می‌گیرند در چارچوب بند (ز) ماده (۷) قانون برنامه چهارم توسط به وزارت امور اقتصادی منتقل می‌شود. ۲- شرکت‌های مشمول واگذاری در بند (۱) این ماده، طی مدتی که به تصویب هیأت عالی واگذاری می‌رسد برای تسهیل در عملیات واگذاری از مشمول مقررات حاکم بر شرکت‌های دولتی از جمله آیین‌نامه معاملات دولتی مستثنی شده و در چارچوب قانون تجارت اداره خواهند شد. ۳- در صورتی که شرکت‌های مشمول واگذاری در بند (۱) این ماده، شرکت سهامی عام	ماده ۱۸ - کلیه دستگاههای دولتی موضوع ماده (۸۷) این قانون مکلفند ظرف ۶ ماه از تصویب این قانون کلیه بنگاههای دولتی مشمول گروه‌های (۱) و (۲) ماده (۲) این قانون را در هر بازار بر اساس عواملی از جمله اندازه شرکت، فن‌آوری، وضعیت مالی، روابط صنعتی و میزان حساسیت مصرف‌کننده نسبت به محصول تولیدی شرکت طبقه‌بندی نموده و فهرست شرکت‌ها و حقوق و دارایی‌های مصرح در تبصره «۱» ماده (۳) این قانون، پیشنهاد واگذاری آنها را به همراه تعداد نیروی انسانی، فهرست اموال منقول و غیرمنقول، کلیه اطلاعات و مدارک لازم و آخرین صورتهای مالی حسابرسی شده را به وزارت امور اقتصادی و دارایی ارائه نمایند. الف - وزارت امور اقتصادی و دارایی مکلف است اطلاعات و مدارک و صورتهای مالی مربوط به بنگاههای قابل واگذاری را دریافت و توسط حسابرسان خبره بررسی و تأیید نماید. ب- وزارت امور اقتصادی و دارایی مکلف است در صورت تقاضای خریدار، اطلاعات، مدارک و صورتهای مالی تأیید شده را در اختیار آنها قرار دهد. ج- سازمان خصوصی‌سازی مکلف است با رعایت مفاد این ماده برای فروش بنگاههای مشمول واگذاری بازاریابی نموده و فرآیند واگذاری را پس از طی مراحل مذکور در این قانون با زمان‌بندی مشخص دو ماهه انجام دهد.

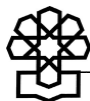
متن پیشنهادی لایحه	مصوبات کمیسیون
نباشند، وزارت امور اقتصادی و دارایی می‌تواند برای عرضه عمومی سهام شرکت دولتی مذکور را در ابتدا تبدیل به سهامی عام نماید و سپس عملیات واگذاری را آغاز نماید. ۴- وزارت امور اقتصادی و دارایی، می‌تواند آن دسته از تصدی‌های دولتی را که در قالب غیرشرکتی اداره می‌شوند، ابتدا تبدیل به شرکت نموده و سپس عملیات واگذاری را آغاز نماید. تأسیس این نوع شرکت‌ها نیاز به مجوز مجلس شورای اسلامی ندارد ولی واگذاری آن باید ظرف یک سال با رعایت تبصره (۵) ماده (۱۷) انجام شود.	آیین‌نامه اجرایی این ماده شامل نحوه طبقه‌بندی بنگاهها، تأیید صورتهای مالی و بازاریابی بنگاههای مشمول واگذاری بنا به پیشنهاد وزارت امور اقتصادی و دارایی حداکثر ظرف مدت ۳ ماه به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید. تبصره ۱ - تخلف از احکام این ماده و یا ارائه اطلاعات ناقص یا نادرست یا کتمان اطلاعات مشمول حکم ماده (۸۶) این قانون است. تبصره ۲ - اعضای هیئت مدیره، مدیر عامل و سایر مدیران بنگاههایی که اقدام به کتمان وقایع مالی یا انتشار گزارش‌های مالی غیرواقع، جهت پنهان نمودن وضعیت واقعی بنگاه نمایند متخلف محسوب و به مجازات‌های مقرر در مواد (۷۳) و (۷۶) این قانون محکوم خواهد شد. تبصره ۳ - سازمان خصوصی‌سازی مکلف است خسارات ناشی از کتمان وقایع مالی و یا انتشار گزارش‌های مالی غیرواقع را با رأی مراجع ذی‌ربط به خریداران خسارت دیده پرداخت نماید.
ماده ۲۶ - مدیریت تخصصی شرکت‌های مشمول واگذاری موضوع ماده (۱۹) این قانون، از جمله معرفی اعضای هیأت مدیره و مدیر عامل در صورت لزوم، چه در دوره انتقال تا (۸۰) درصد سهام قابل واگذاری در هر بازار و همچنین پس از طی این مرحله که باقیمانده سهم واگذار شده شرکت، کماکان در اختیار دولت قرار دارد، بر عهده دستگاه‌های مذکور خواهد بود مگر در موارد استثناء که به تصویب هیأت دولت خواهد رسید. وزارت امور اقتصادی و دارایی ملزم است علی‌رغم داشتن اختیارات اعمال حقوق مالکیت موضوع بند (ز) ماده (۷) قانون برنامه چهارم، در این رابطه با دستگاه‌های مذکور همکاری نماید.	ماده ۱۹ - جهت تسهیل امر واگذاری بنگاههای مشمول واگذاری، از زمان تصویب فهرست بنگاهها توسط هیأت واگذاری اقدامات زیر انجام می‌شود: ۱- کلیه حقوق مرتبط با اعمال مالکیت بنگاهها به وزارت امور اقتصادی و دارایی منتقل می‌شود. ۲- از زمان تصویب واگذاری، هر گونه نقل و انتقال اموال و دارایی‌های ثابت بنگاه بدون مجوز وزارت امور اقتصادی و دارایی در حکم تصرف غیرقانونی در اموال دولتی محسوب و قابل پیگیری قانونی است. ۳- بنگاههای مشمول واگذاری، از زمان تصویب فهرست توسط هیأت واگذاری از شمول

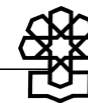
متن پیشنهادی لایحه	مصوبات کمیسیون
همچنین هرگونه افزایش سرمایه‌گذاری دولت در شرکت‌های مذکور بنا به پیشنهاد دستگاه و تصویب هیأت وزیران انجام خواهد شد.	مقررات حاکم بر شرکت‌های دولتی نظیر آیین‌نامه معاملات دولتی، قانون محاسبات عمومی، قانون بازرسی کل کشور، محدودیت‌های مندرج در قانون مالیات‌های مستقیم، قانون برگزاری مناقصه‌های دولتی، پرداخت علی‌الحساب سود موضوع قوانین بودجه سنواتی مستثنی شده و در چارچوب قانون تجارت اداره خواهند شد. ۴- وزارت امور اقتصادی و دارایی ملزم است کلیه شرایط لازم را برای عرضه در بورس اوراق بهادار برای بنگاه‌های مشمول بند «الف» ماده (۲۱) این قانون فراهم نماید. ۵- وزارت امور اقتصادی و دارایی، ملزم است آن دسته از تصدی‌های اقتصادی و زیربنایی دولتی قابل واگذاری را که در قالب غیرشرکتی اداره می‌شوند، ابتدا تبدیل به شخص حقوقی مناسب نموده و سپس عملیات واگذاری را آغاز نماید. تأسیس این نوع شرکت‌ها نیاز به مجوز مجلس شورای اسلامی ندارد ولی واگذاری آنها باید ظرف یک سال از زمان تبدیل و با رعایت تبصره‌های «۲» و «۳» ماده (۳) این قانون انجام شود. تبصره - وزارت امور اقتصادی و دارایی جهت امر واگذاری بنگاه‌ها می‌تواند از خدمات حقوقی و فنی اشخاص حقیقی و حقوقی دولتی و یا غیردولتی حسب مورد استفاده کند.
ماده ۲۷- دستگاه‌های موضوع ماده (۱۹) این قانون موظف هستند، کلیه ارقام قابل واگذاری موضوع ماده (۱۸) را برای طی مراحل واگذاری به هیأت عالی واگذاری ارجاع دهند. هیأت عالی واگذاری بسته به شرایط موجود با رعایت اولویت‌های واگذاری در ماده (۲۱) در چارچوب ذیل مبادرت به تصمیم‌گیری می‌نماید. در سیاستگذاری‌ها حتی‌المقدور باید تلاش شود پس از واگذاری شرکت از فعالیت‌های تولیدی خود باز نماند.	ماده ۲۰ - هیأت واگذاری مجاز است حسب شرایط متناسب با مفاد این ماده از کلیه روش‌های ممکن برای واگذاری بنگاه‌ها و مالکیت (اجاره به شرط تملیک، فروش تمام یا بخشی از سهام، واگذاری اموال) و واگذاری مدیریت (اجاره، پیمانکاری عمومی و پیمان مدیریت)، تجزیه، واگذاری، انحلال و ادغام شرکتها حسب مورد به شرح ذیل استفاده نماید. الف - واگذاری: در مواردی که شرایط واگذاری از هر جهت آماده است، هیأت واگذاری رأی به واگذاری می‌دهد. ب - بازسازی ساختاری: در مواردی که مقدمات واگذاری بنگاه فراهم نباشد ولی با انجام

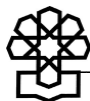
مصوبات کمیسیون	متن پیشنهادی لایحه
اصلاحات ساختاری بنگاه قابل واگذاری می شود، وزارت امور اقتصادی و دارایی در چارچوبی که هیأت واگذاری مشخص می کند، بنگاه را حداکثر ظرف یک سال بازسازی ساختاری نماید. دوره بازسازی ساختاری در موارد خاص قابل تمدید است. همچنین در موارد نیاز، هیأت واگذاری می تواند نسبت به دادن مجوز قرارداد اجاره و پیمان مدیریت بنگاه قابل واگذاری به بخش های غیردولتی، موافقت نماید. در این موارد هیأت واگذاری موظف است چارچوب بهره برداری از شرکت مورد اجاره را دقیقاً مشخص نماید و پس از بررسی صلاحیت فنی و علمی از طریق برگزاری مناقصه یا مزایده اقدام کند. ج - تجزیه: در مواردی که واگذاری شرکت دولتی در چارچوب بند (۱۲) ماده (۱) این قانون موجب انتقال موقعیت انحصاری شرکت دولتی به بخش های غیردولتی می شود، هیأت واگذاری می تواند در جهت کاهش سهم بازار بنگاه قابل واگذاری و یا افزایش بهره وری آن، نسبت به تفکیک و تجزیه شرکت اتخاذ تصمیم نماید و سپس حکم به واگذاری شرکت دهد. د- ادغام: هیأت واگذاری می تواند به وزارت امور اقتصادی و دارایی اجازه دهد که از اجتماع چند شرکت قابل واگذاری دولتی، یک شرکت جدید ایجاد نموده و سپس این شرکت را برای واگذاری عرضه نماید. ه- انحلال: در مواردی که بازسازی ساختاری بنگاه قابل واگذاری مقدور نباشد و پس از سه بار آگهی، واگذاری شرکت ممکن نگردد، یا ارزش خالص دارایی های شرکت منفی باشد و یا به هر دلیل موجه انحلال آن مناسب تشخیص داده شود، هیأت واگذاری می تواند رأی به انحلال شرکت دهد. و- هبه یا صلح غیرمعووض: در چارچوب مجوزهای قانونی، دولت می تواند نسبت به هبه و یا صلح غیرمعووض شرکت های دولتی موضوع گروه ۲ ماده (۲) این قانون که غیر قابل عرضه در بورس باشند به مؤسسات عمومی غیردولتی مشروط بر این که شرکت مورد واگذاری در	واگذاری رأی به واگذاری می دهد. ب - بازسازی ساختاری: در مواردی که مقدمات واگذاری شرکت آماده نباشد و انحلال آن نیز به مصلحت نباشد ولی با انجام اصلاحات مالی و فنی شرکت قابل واگذاری خواهد شد، در این صورت هیأت عالی واگذاری در چارچوبی که مشخص می کند، شرکت را برای بازسازی ساختاری برای مدت حداکثر یک سال به متولی خاص از جمله دستگاه های موضوع ماده (۱۹) ارجاع می نماید. دستگاه ها موظفند پس از انجام این اصلاحات، شرکت را مجدداً برای واگذاری به هیأت عالی واگذاری ارجاع نمایند. دوره بازسازی ساختاری با تمدید هیأت عالی قابل تمدید خواهد بود. همچنین در موارد نیاز، هیأت عالی واگذاری می تواند نسبت به دادن مجوز قرارداد اجاره و پیمان مدیریت شرکت قابل واگذاری به بخش های غیردولتی، موافقت نماید. در این موارد هیأت عالی واگذاری موظف است چارچوب بهره برداری از شرکت مورد اجاره را دقیقاً مشخص نماید. ج - تجزیه: در مواردی که واگذاری شرکت دولتی در چارچوب بند (۱۳) ماده (۱) این قانون موجب انتقال موقعیت انحصاری شرکت دولتی به بخش های غیردولتی می شود، در این صورت هیأت عالی واگذاری می تواند در جهت کاهش سهم بازار شرکت قابل واگذاری، تدابیری از جمله تجزیه شرکت به چند شرکت کوچک تر را اتخاذ نماید و سپس حکم به واگذاری شرکت تجزیه شده دهد. د - ادغام: در مواردی که برای بازسازی ساختاری یک شرکت ضرورت داشته باشد، هیأت

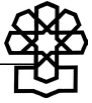
متن پیشنهادی لایحه	مصوبات کمیسیون
عالی واگذاری می‌تواند به دستگاه‌های موضوع ماده (۱۹) اجازه دهد که از اجتماع چند شرکت قابل واگذاری دولتی، یک شرکت جدید ایجاد نموده و سپس این شرکت را برای واگذاری عرضه نماید.	چارچوب وظایف مؤسسه مذکور باشد، تصمیم‌گیری نماید. آیین‌نامه اجرائی این ماده مشترکاً توسط وزارت امور اقتصادی و دارایی و سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور تهیه و ظرف ۶ ماه به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.
هـ - انحلال: در مواردی که امیدی به بازسازی ساختاری شرکت قابل واگذاری وجود ندارد و از طرفی پس از سه بار آگهی توسط سازمان خصوصی‌سازی، واگذاری شرکت امکان‌پذیر نگردد، همچنین شرکت مشمول بند (ط) ماده (۷) قانون برنامه چهارم باشد، هیأت وزیران می‌تواند رأی به انحلال شرکت دهد.	تبصره ۱- نقل و انتقال سهام، سهم‌الشرکه، حقوق مالکانه و حق تقدم بنگاه‌های مشمول واگذاری در فرایند تجزیه، ادغام و انحلال تا زمانی که بنگاه دولتی بوده و واگذار نشده باشد از پرداخت مالیات نقل و انتقال معاف است. بنگاه‌هایی که در اجرای این قانون واگذار می‌شوند یا بین دستگاه‌های اجرایی نقل و انتقال می‌یابند نیز از شمول مالیات نقل و انتقال معاف هستند. هم چنین انتقال سهام به شرکت‌های تامین سرمایه که ناشی از تعهد پذیره نویسی باشد از مالیات نقل و انتقال معاف است.
و - هبه یا صلح غیرمعوّض: در چارچوب مجوزهای قانونی، هیأت وزیران می‌تواند نسبت به هبه و یا صلح غیرمعوّض شرکت‌های دولتی به نهادهای عمومی غیردولتی مشروط بر این‌که شرکت مورد واگذاری در چارچوب وظایف نهاد مذکور باشد، تصمیم‌گیری نماید. آیین‌نامه اجرائی این ماده توسط وزارت امور اقتصادی و دارایی، سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور، دستگاه ذی‌ربط تهیه و به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.	تبصره ۲- پرداخت هر گونه غرامت، خسارت و نظایر آن در ارتباط با موارد ملی یا مصادره شده که متعلق به دوره پیش از واگذاری باشد بر عهده دولت است.
تبصره ۱- در موارد انحلال، سازمان خصوصی‌سازی موظف به انتخاب مدیر یا مدیران تصفیه است.	ز - نحوه واگذاری طرح‌های نیمه‌تمام شرکت‌های قابل واگذاری مشمول ماده (۳) این قانون به شرح زیر خواهد بود:
تبصره ۲- نقل و انتقال سهام شرکت‌های قابل واگذاری در جریان فرایند تجزیه، ادغام انحلال تا زمانی که شرکت دولتی بوده و واگذار نشده باشد از پرداخت مالیات معاف است.	۱. واگذاری طرح‌ها به بخش غیردولتی از طریق مزایده،
	۲. مشارکت با بخش غیردولتی و آورده طرح نیمه‌تمام به عنوان سهم دولتی، و واگذاری سهم دولتی به بخش غیردولتی ظرف سه سال بعد از بهره‌برداری آن،
	۳. واگذاری حق بهره‌برداری از سهم دولتی در طرح به بخش غیر دولتی،
	۴. واگذاری حق بهره‌برداری در طرح‌های غیرانتفاعی در مقابل تکمیل طرح برای مدت معین متناسب با هزینه‌های طرح،

متن پیشنهادی لایحه	مصوبات کمیسیون
	تبصره - طرح‌هایی که توجیه فنی، اقتصادی ندارد ولی جنبه عمومی، اجتماعی و سیاسی دارد از شرکت‌های قابل واگذاری دولتی، منفک و توسط دولت درباره آن‌ها اتخاذ تصمیم خواهد شد.
ماده ۲۸- هیأت عالی واگذاری متناسب با شرایط، مجوز واگذاری سهام موضوع ماده (۱۸) این قانون را با استفاده از و با تأکید بر روش الف و در شرایط خاص با استفاده از روش‌های ب، ج، صادر می‌کند. الف - فروش سهام از طریق عرضه عمومی سهام در بازارهای بورس داخلی یا خارجی و به صورت تدریجی. ب - فروش سهام بلوک از طریق مزایده عمومی و یا محدود در بازارهای داخلی و یا خارجی. ج - فروش سهام بلوک از طریق مذاکره با مدیران، کارشناسان متخصص و تعاونی‌های فراگیری ملی.	ماده ۲۱- هیأت واگذاری متناسب با شرایط، برای واگذاری بنگاه‌ها با رعایت ترتیب، به روش‌های زیر تصمیم می‌گیرد. الف - فروش بنگاه از طریق عرضه عمومی سهام در بورس‌های داخلی یا خارجی، ب - فروش بنگاه یا سهام بلوکی از طریق مزایده عمومی در بازارهای داخلی و یا خارجی، ج - فروش بنگاه یا سهام بلوکی از طریق مذاکره، تبصره ۱- مجوز عرضه سهام در بورس‌های خارجی با رعایت قانون تشویق و حمایت سرمایه‌گذاری خارجی و قانون بورس و اوراق بهادار به پیشنهاد هیأت واگذاری توسط شورای عالی اجرای سیاست‌های کلی اصل ۴۴ صادر می‌شود.
تبصره ۱ - چنانچه اندازه شرکت قابل واگذاری به تشخیص هیأت عالی واگذاری، در حد عرضه بین‌المللی باشد فروش سهام بندهای (الف) و (ب) در بازارهای خارجی با رعایت قانون تشویق و حمایت سرمایه‌گذاری خارجی و با تصویب هیأت وزیران مجاز می‌باشد. تبصره ۲ - استفاده از روش (ج) تنها در مورد واگذاری سهام شرکت‌های مشاور و یا دانش پایه و یا در مواردی که استفاده از تخصص‌های مدیریتی به ویژه در مورد شرکت‌های سهامی عام که نیازمند واگذاری سهام مدیریتی باشد با تصویب هیأت وزیران مجاز می‌باشد.	تبصره ۲- در مواردی که پس از برگزاری دو نوبت مزایده، خریداری وجود نداشته باشد واگذاری از طریق مذاکره به موجب مصوبه هیأت واگذاری مجاز است. همچنین استفاده از روش مذاکره به غیر از واگذاری به تعاونی‌های فراگیر ملی در قالب سهام عدالت، درخصوص شرکت‌های مشاور و دانش پایه که دارای دارایی‌های فیزیکی و مالی محدودی بوده و ارزش شرکت عمدتاً دارایی‌های نامشهود باشد و نیز شرکت‌های سهامی عام که در آنها به استفاده از تخصص‌های مدیریتی نیاز باشد به مدیران و یا گروهی از مدیران و کارشناسان متخصص همان بنگاه مجاز است. تشخیص شرایط مدیران و متخصصین بر عهده هیأت واگذاری است.

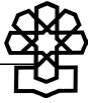
مصوبات کمیسیون	متن پیشنهادی لایحه
تبصره ۳- فروش اقساطی حداکثر پنج درصد (۵٪) از سهام بنگاه‌های مشمول واگذاری به مدیران و کارکنان همان بنگاه و حداکثر پنج درصد (۵٪) به سایر مدیران باتجربه و متخصص و کارآمد مجاز است. شرایط مدیران مشمول و نیز ضوابط روش اقساطی، توسط هیئت واگذاری تعیین می‌شود. تبصره ۴- وزارت امور اقتصادی و دارایی مکلف است در زمان عرضه سهام بنگاه‌هایی که با روشهای "ب" و "ج" این ماده واگذار می‌شوند تربیتی اتخاذ نماید تا در شرایط یکسان، بخش تعاونی در اولویت خرید قرار گیرد. تبصره ۵- فروش سهام شرکتهای دولتی به خریداران معتبر خارجی که صلاحیت فنی و مالی آنها توسط وزارت امور اقتصادی و دارایی احراز و به تصویب هیأت واگذاری رسیده باشد از طریق مذاکره مجاز است. تبصره ۶- در کلیه موارد این ماده رعایت قانون تشویق و حمایت از سرمایه‌گذاری خارجی مصوب ۱۳۸۰ الزامی است.	ماده ۲۹- قیمتگذاری و تعیین زمان مناسب واگذاری موارد موضوع ماده پنجاه و دو این قانون به‌طور معمول از طریق واگذاری تدریجی در بورس متناسب با روش و گستره بازار انتخاب شده مطابق بندهای زیر خواهد بود: الف - در مورد واگذاری از طریق عرضه عمومی سهام، قیمتگذاری عرضه اولین بسته از سهام هر شرکت، اندازه بسته سهام، روش انتخاب مشتریان استراتژیک و متقاضی خرید سهام کنترلی و مدیریتی، زمان مناسب عرضه سهام حسب مورد پس از انجام مطالعات کارشناسی با پیشنهاد سازمان خصوصی‌سازی و تصویب هیأت عالی واگذاری تعیین

مصوبات کمیسیون	متن پیشنهادی لایحه
	خواهد شد. در هر صورت در عرضه عمومی سهام رعایت مقررات بازار اوراق بهادار الزامی است. در مورد واگذاری از طریق عرضه عمومی سهام در بازارهای بین‌المللی مصوبه هیأت وزیران ضروری است. ب - در مورد واگذاری سهام مدیریتی بنگاه‌ها در بازارهای بورس اوراق بهادار ملی و یا بین‌المللی و واگذاری سهام آن‌ها به روش مزایده، روش تعیین قیمت پایه، روش انتخاب مشتریان استراتژیک متناسب با گستره بازار، شرایط و تعهدات خریداران، زمان مناسب عرضه سهام اعم از ملی یا بین‌المللی حسب مورد پس از انجام مطالعات کارشناسی با پیشنهاد سازمان خصوصی‌سازی و تصویب هیأت عالی واگذاری تعیین خواهد شد در مورد واگذاری سهام مدیریتی در بازارهای بورس بین‌المللی مصوبه هیأت وزیران نیز ضروری است. هیأت عالی مجاز است به تشخیص خود روش مزایده دو مرحله‌ای را برای واگذاری انتخاب نماید. آیین‌نامه اجرایی این بند بنا به پیشنهاد هیأت عالی واگذاری به تصویب هیأت وزیران می‌رسد. ج - انتخاب روش مذاکره برای واگذاری، صرف‌نظر از واگذاری به تعاونی‌های فراگیر ملی، صرفاً در مواردی مجاز است که شرکت دارای دارایی فیزیکی و مالی محدودی بوده و عمدتاً ارزش شرکت را دارایی‌های نامشهود شکل می‌دهد و ارزش مادی این‌گونه شرکت‌ها ناشی از فعالیت و توان کار کارشناسی و مدیریتی نیروی انسانی شاغل در آن‌هاست. در این‌گونه موارد، واگذاری به مدیران و یا گروهی از کارشناسان و مدیران متخصص از طریق مذاکره و پس از تصویب هیأت وزیران بلامانع است.

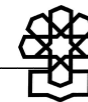
مصوبات کمیسیون	متن پیشنهادی لایحه
	د - در مورد فروش دارایی‌ها، قراردادهای اجاره و پیمان مدیریت، تعیین قیمت فروش دارایی‌ها، تعیین میزان مال الاجاره و حق الزحمه پیمان مدیریت و سایر شرایط لازم برای واگذاری حسب مورد باید از روش برگزاری مزایده و یا مناقصه دولتی استفاده شود. تبصره ۱ - مقرراتی که در قانون مناقصات مصوب سال ۱۳۸۳ مجلس شورای اسلامی و اصلاحات آن معین شده در صورتی که با عمل مزایده یک مرحله‌ای و دو مرحله‌ای منطبق باشد باید اجرا شود. تبصره ۲ - فروش اقساطی حداکثر (۵٪) از سهام شرکت‌های مشمول گروه‌های دو و سه ماده سه این قانون به مدیران و کارکنان شرکت‌های فوق مجاز است. تبصره ۳ - فروش اقساطی تا (۵۰٪) از سهام قابل واگذاری شرکت‌های مشمول گروه‌های دو و سه مذکور در ماده سه این قانون در قالب شرکت کارگزاری سهام و شرکت‌های سرمایه‌گذاری استانی متشکل از تعاونی‌های شهرستانی مجاز است. تبصره ۴ - در مورد واگذاری موارد مشمول تبصره (۳) این ماده به دو دهک پایین درآمدی جامعه اعطای (۵۰٪) تخفیف در قیمت سهام واگذاری با دوره تقسیط ده ساله مجاز است. برای تشویق مشمولین به نگهداری سهام، ارائه تخفیف می‌تواند از سال ششم بعد از واگذاری اعمال شود.
ماده ۲۲ - قیمت‌گذاری و زمان‌بندی مناسب واگذاری بنگاههای دولتی متناسب با روش و گستره هر بازار مطابق بندهای زیر خواهد بود: الف - در مورد واگذاری از طریق عرضه عمومی سهام، قیمت‌گذاری عرضه اولین بسته از سهام هر شرکت، اندازه بسته سهام، روش انتخاب مشتریان استراتژیک و متقاضی خرید سهام کنترلی	ماده ۳۰ - جهت کسب اطمینان از این‌که سهام عرضه شده حتماً به فروش برسد، همچنین جلوگیری از تبانی خریداران برای کاهش غیرمنطقی قیمت سهام عرضه شده سازمان خصوصی‌سازی می‌تواند از خدمات بانک‌ها، مؤسسات اعتباری و سرمایه‌گذاری جهت تعهد پذیرهنویسی سهام استفاده نماید. این‌گونه بانک‌ها و مؤسسات موظفند در صورت نبودن

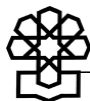
مصوبات کمیسیون	متن پیشنهادی لایحه
و مدیریتی، زمان مناسب عرضه سهام حسب مورد پس از انجام مطالعات کارشناسی با پیشنهاد سازمان خصوصی‌سازی و تصویب هیأت واگذاری تعیین خواهد شد. در عرضه عمومی سهام رعایت قانون بورس و اوراق بهادار الزامی است. ب - در مورد فروش دارایی‌ها، قراردادهای اجاره و پیمان مدیریت، تعیین قیمت فروش دارایی‌ها، تعیین میزان مال‌الاجاره و حق‌الزحمه پیمان مدیریت و سایر شرایط لازم برای واگذاری مبتنی بر ارزیابی فنی و مالی حسب مورد باید در چارچوب قانون مناقصات و معاملات دولتی به پیشنهاد سازمان خصوصی‌سازی و تصویب هیئت واگذاری باشد. تبصره - مزایده یک مرحله‌ای و دومرحله‌ای در چارچوب قانون مناقصات مصوب ۱۳۸۳ مجلس شورای اسلامی قابل اجراست در صورت تغایر برگزاری مزایده با احکام این قانون، قوانین و مقررات ناظر بر معاملات دولتی مجری است.	مشتری کافی و یا قابل قبول؛ سهام عرضه شده را به قیمت پیشنهادی توافق شده در قرارداد تعهد پذیرهنویسی که به تأیید هیأت عالی واگذاری رسیده باشد، خریداری نمایند. آیین‌نامه اجرائی این ماده حداکثر ظرف سه ماه از لازم‌الاجرا شدن این قانون بنا به پیشنهاد وزارت امور اقتصادی و دارایی به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید. تبصره - به سازمان خصوصی‌سازی اجازه داده می‌شود، حق‌الزحمه بانک‌ها، مؤسسات اعتباری و بانک‌های سرمایه طرف قرارداد خود که تعهد پذیرهنویسی سهام را به عهده می‌گیرند را به صورت درصدی از ارزش کل معامله بپردازد. ضوابط پرداخت حق‌الزحمه مزبور بنا به پیشنهاد وزارت امور اقتصادی و دارایی و به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.
ماده ۲۳ - سازمان خصوصی‌سازی می‌تواند از خدمات بانک‌ها و شرکت‌های تأمین سرمایه و سرمایه‌گذاری جهت تعهد پذیرهنویسی سهام استفاده نماید. این‌گونه مؤسسات می‌توانند سهام عرضه شده را در چارچوب قرارداد پذیرهنویسی که به تأیید هیئت واگذاری خواهد رسید خریداری نمایند. دستورالعمل اجرایی این ماده حداکثر ظرف مدت ۳ ماه از تصویب این قانون به تصویب هیأت واگذاری می‌رسد. تبصره - به سازمان خصوصی‌سازی اجازه داده می‌شود، حق‌الزحمه بانک‌ها، مؤسسات اعتباری و شرکت‌های تأمین سرمایه طرف قرارداد خود، که تعهد پذیرهنویسی سهام را به عهده می‌گیرند به صورت درصدی از ارزش کل معامله بپردازد. ضوابط پرداخت حق‌الزحمه مزبور در	

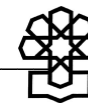
مصوبات کمیسیون	متن پیشنهادی لایحه
دستورالعمل موضوع این ماده درج خواهد شد. ماده ۲۴ - سازمان خصوصی سازی مکلف است پس از انجام هر معامله، در مورد واگذاری سهام مدیریتی و کنترلی بنگاهها، بلافاصله با انتشار اطلاعیه ای در روزنامه کثیرالانتشار موارد زیر را اعلام کند: نام بنگاه و خلاصه اطلاعات مالی و مدیریتی آن، خلاصه ای از معامله انجام شده شامل میزان سهام واگذار شده، نام مشاور یا مشاورانی که در فرآیند معامله به سازمان خصوصی سازی، خدمات مشاوره ای داده اند، نام و نشانی خریدار، نام شرکت تأمین سرمایه که پذیره نویسی سهام را متعهد گردیده است، نام کارشناس رسمی دادگستری یا مؤسسات خدمات مالی که قیمت گذاری بنگاه را انجام داده اند، تبصره - وزارت امور اقتصادی و دارایی مکلف است گزارش فعالیتهای واگذاری سالانه طبق این قانون را، تا پایان اردیبهشت ماه سال بعد به اطلاع مجلس شورای اسلامی برساند.	ماده ۳۱ - سازمان خصوصی سازی مکلف است پس از انجام هر معامله در مورد واگذاری سهام مدیریتی و کنترلی شرکتها بلافاصله با انتشار اطلاعیه ای در روزنامه های کثیرالانتشار کشور موارد زیر را اعلام دارد: - نام شرکت و خلاصه اطلاعات مالی و مدیریتی آن، - خلاصه ای از معامله انجام شده شامل میزان سهام واگذار شده، - نام مشاور یا مشاورانی که در فرایند معامله به سازمان خصوصی سازی مشاوره داده اند، . - نام و آدرس خریدار. تبصره ۱ - وزارت امور اقتصادی و دارایی مکلف است همه ساله و در پایان هر سال مالی، گزارش فعالیتهای واگذاری مفاد این قانون را به اطلاع مجلس شورای اسلامی برساند. تبصره ۲ - با هدف جلوگیری از تبانی و ویژه خواری، هیچ یک از مدیران و کارکنان وزارت امور اقتصادی و دارایی و بستگان درجه یک آنها که دست اندر کار واگذاری باشند و همچنین اعضای هیأت عامل، رئیس و کارکنان سازمان خصوصی سازی یا اعضای شرکت های مشاور و کمیته های فنی و تخصصی دست اندر کار واگذاری حق ندارند به طور مستقیم و یا غیرمستقیم در خرید سهام قابل واگذاری شرکت نمایند. همچنین این اشخاص مکلفند اصول اخلاق حرفه ای از جمله رازداری و امانتداری را رعایت نمایند. تخلفات مدیران

متن پیشنهادی لایحه	مصوبات کمیسیون
و کارکنان از این ماده در دادگاه‌های بدوی و تجدیدنظر اداری مورد رسیدگی و اتخاذ تصمیم قرار خواهد گرفت.	
ماده ۳۲- سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور موظف است نحوه عملکرد خریداران سهام مدیریتی و کنترلی را در ایفای تعهدات ایشان در قبال فعالیت‌های آتی شرکت در زمینه‌های تداوم رشد تولید، حفظ اشتغال، به کارگیری فناوری‌های جدید، افزایش کیفیت و بهره‌وری، گسترش و توسعه بنگاه و صدور محصولات، بررسی و نظارت نموده و گزارش‌های نظارتی تک‌تک موارد را در پایان هر سال به هیأت وزیران ارائه نماید. آیین‌نامه اجرائی طراحی مکانیزم‌های مورد نیاز برای تضمین رعایت فوق و نظارت بر آن‌ها توسط سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور پیشنهاد و به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.	ماده ۲۵- وزیر، معاونان، مدیران وزارت امور اقتصادی و دارایی و آن دسته از کارکنان این وزارتخانه که در امر واگذاری دخالت دارند، اعضای هیأت واگذاری، اعضای شورای عالی اجرای سیاست‌های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی، وزرا، مشاوران، معاونان، و مدیران دستگاههایی که سهام شرکتها و مؤسسات تابعه و وابسته آنها یا وابسته آنها مورد واگذاری قرار می‌گیرند (حسب مورد)، اعضای هیأت عامل، رئیس و کارکنان سازمان خصوصی‌سازی یا اعضای شرکت‌های مشاور و کمیته‌های فنی و تخصصی دست‌اندرکار واگذاری حق ندارند به‌طور مستقیم یا غیرمستقیم در خرید سهام، سهم‌الشركه، حق تقدم ناشی از سهام و سهم‌الشركه، حقوق مالکانه و حق بهره برداری مدیریت قابل واگذاری را، خریداری نمایند.
	تبصره ۱- کلیه معاملات و واگذاری‌هایی که بر خلاف حکم این ماده صورت می‌گیرد، باطل است و دادگاه رسیدگی کننده مکلف است کلیه موارد معامله شده یا واگذار شده را مجدداً به مالکیت دولت برگرداند.
	تبصره ۲- حکم این ماده به بستگان تمام افراد مذکور در ماده به شرح مندرج در قانون منع مداخله کارکنان دولت مصوب ۱۳۳۷ و اصلاحات بعدی آن تسری می‌یابد.
فصل ششم - سازمان‌دهی اجرای قانون	ماده ۲۶ - سازمان خصوصی‌سازی قبل از واگذاری سهام کنترلی شرکت‌های دولتی، حسب مورد شرایطی نظیر سرمایه‌گذاری جدید در همان شرکت، ارتقاء و کارایی و بهره‌وری شرکت، تداوم تولید و ارتقاء سطح آن، ارتقاء فناوری و افزایش یا تثبیت سطح اشتغال در بنگاه را، در واگذاری شرط می‌نماید. چنانچه خریدار براساس توافق شرایط را بپذیرد به پیشنهاد سازمان

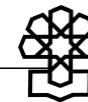
متن پیشنهادی لایحه	مصوبات کمیسیون
ماده ۳۳ - وزیر امور اقتصادی و دارایی می‌تواند پاره‌ای از اختیارات و وظایف محوله به وزارت امور اقتصادی و دارایی طی این قانون را پس از تأیید هیأت وزیران به سازمان خصوصی‌سازی در چارچوب قوانین و مقررات تفویض نماید.	خصوصی‌سازی هیئت واگذاری مجاز است سود فروش اقساطی را کاهش یا دوره فروش اقساطی را تمدید یا در اصل قیمت تخفیف دهد. انتقال قطعی سهام یا آزادسازی ضمانت‌های خریدار متناسب با انجام این تعهدات خواهد بود. نحوه اخذ تعهدات و درج این شروط توسط طرفین براساس دستورالعملی خواهد بود که به پیشنهاد وزارت امور اقتصادی و دارایی ظرف سه ماه از تصویب قانون به تصویب شورای عالی اجرای سیاست‌های کلی اصل ۴۴ خواهد رسید. ماده ۲۷ - وزیر امور اقتصادی و دارایی می‌تواند رئیس سازمان خصوصی‌سازی را به‌عنوان نماینده تام‌الاختیار خود در اعمال تمام یا بخشی از اختیارات خویش در امر واگذاری موضوع این قانون تعیین کند.
ماده ۳۴ - از تاریخ تصویب این قانون، سازمان خصوصی‌سازی از نظر مقررات استخدامی، مالی و معاملاتی تابع مقررات خاص خود می‌باشد. این مقررات ظرف حداکثر سه ماه از تصویب این قانون توسط هیأت عامل تهیه و به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید. همچنین هرگونه تغییر و یا اصلاح در اساسنامه سازمان با پیشنهاد وزارت امور اقتصادی و دارایی، تأیید مجمع عمومی و تصویب هیأت وزیران خواهد رسید. تبصره - سازمان خصوصی‌سازی مکلف است سهام تملک شده هم چنین سهام اصالتی و وکالتی خود را ظرف زمانبندی مصوب هیأت واگذاری با رعایت این قانون عرضه نماید. تخلف از مفاد این تبصره در دوره انتقال توسط مجمع عمومی سازمان مورد رسیدگی و اتخاذ تصمیم واقع خواهد شد.	ماده ۲۸ - اساسنامه سازمان خصوصی‌سازی با توجه به مأموریت‌های جدید توسط وزارت امور اقتصادی و دارایی تدوین و به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید. تبصره ۱ - سازمان خصوصی‌سازی مجاز است تا سقف پست‌های سازمانی مصوب، کارمند استخدام نماید. تبصره ۲ - دستگاه‌های اجرائی مکلفند بنا به درخواست سازمان خصوصی‌سازی کارشناسان خود را به آن سازمان مأمور یا منتقل نمایند. تبصره ۳ - سازمان خصوصی‌سازی مجاز است از خدمات فنی و تخصصی کارشناسان اشخاص حقیقی و حقوقی دولتی و یا غیردولتی به شکل ساعتی و کار معین استفاده کند.

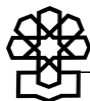
متن پیشنهادی لایحه	مصوبات کمیسیون
	تبصره ۴ - دولت مجاز است برای آموزشهای کوتاه مدت تخصصی، ترغیب و تشویق و پاداش کارکنان سازمان خصوصی سازی، هر ساله یک ردیف اعتبار در قانون بودجه منظور نماید. اعتبارات این ردیف طبق آیین نامه ای که به پیشنهاد هیأت واگذاری به تصویب شورای عالی اجرای سیاستهای کلی اصل ۴۴ قانون اساسی خواهد رسید هزینه می شود.
ماده ۳۵ - منابع مالی و شرایط تأمین مالی مورد نیاز برای اجرای سیاستهای کلی اصل ۴۴ به شرح زیر است:	ماده ۲۹ - منابع مالی و شرایط تأمین مالی مورد نیاز برای اجرای سیاستهای کلی اصل ۴۴ به شرح زیر است:
۱- وزارت امور اقتصادی و دارایی و بانک مرکزی مکلف می باشند سالانه حداقل (۱۰) میلیارد دلار خط اعتباری جهت تأمین مالی سرمایه گذاریهای بخش های غیردولتی از خارج از کشور و با استفاده از منابع ارزی بانک مرکزی و دیگر منابع فراهم نمایند.	۱- وزارت امور اقتصادی و دارایی و بانک مرکزی مکلف می باشند سالانه حداقل (۱۰) میلیارد دلار خط اعتباری جهت تأمین مالی سرمایه گذاریهای بخش های غیردولتی از خارج از کشور و با استفاده از منابع ارزی بانک مرکزی و سایر منابع فراهم نمایند.
۲- هیأت امنای حساب ذخیره ارزی، بانک مرکزی و بانکهای عامل موظف می باشند سیاستهایی را اتخاذ نمایند که سهم استفاده بخش غیردولتی از حساب ذخیره ارزی در هیچ سالی کمتر از (۵) میلیارد دلار نباشد (مگر به دلیل عدم وجود منابع کافی در حساب ذخیره ارزی).	۲- دولت مکلف است سیاستهایی را اتخاذ نماید که از طریق هیئت امنای حساب ذخیره ارزی بانک مرکزی و بانکهای عامل چهار درصد (۴۰٪) از مانده حساب ذخیره ارزی سال پیش را به بخش غیردولتی اختصاص دهد و در صورت وجود تقاضا در این بخش و داشتن طرح های دارای توجیه فنی و اقتصادی به متقاضیان پرداخت نماید. در هر صورت سهم بخش غیردولتی در هر سال نباید از چهار درصد (۴۰٪) برداشت از حساب ذخیره ارزی در آن سال کمتر باشد.
۳- سیستم بانکی کشور موظف می باشد که حداقل (۹۰) درصد ارزش تضامین درخواستی مورد نیاز برای تأمین مالی طرح های سرمایه گذاریهای تولیدی را از ارقام خود طرح شامل (زمین، تأسیسات و تجهیزات خریداری شده و...) را تأمین نماید.	۳- به هیأت امنای حساب ذخیره ارزی و بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران اجازه داده می شود به منظور افزایش سهم تسهیلات ارزی به بخش غیردولتی، بخشی از ارز حساب ذخیره ارزی و یا ارز بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران را به عنوان سپرده در بانکهای عامل جهت باز کردن خط اعتباری ارزی توسط بانکهای عامل و بانکهای خارجی و پرداخت تسهیلات بیشتر منظور نماید.

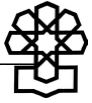
مصوبات کمیسیون	متن پیشنهادی لایحه
ماده ۳۰- وجوه حاصل از واگذاری‌های موضوع این قانون به حساب خاصی نزد خزانه‌داری کل کشور واریز و در موارد زیر مصرف می‌شود: ۱. ایجاد خوداتکایی برای خانواده‌های مستضعف و محروم و تقویت تأمین اجتماعی، ۲. اختصاص سی درصد (۳۰٪) از درآمدهای حاصل از واگذاری به تعاونی‌های فراگیر ملی به منظور فقرزدایی، ۳. ایجاد زیربناهای اقتصادی با اولویت مناطق کمتر توسعه‌یافته، ۴. اعطای تسهیلات (وجوه اداره شده) برای تقویت تعاونی‌ها و نوسازی و بهسازی بنگاه‌های اقتصادی غیردولتی با اولویت بنگاه‌های واگذار شده و نیز برای سرمایه‌گذاری بخش‌های غیردولتی در توسعه مناطق کمتر توسعه‌یافته، ۵. مشارکت شرکت‌های دولتی با بخش‌های غیردولتی تا سقف چهل و نه (۴۹٪) به منظور توسعه اقتصادی مناطق کمتر توسعه‌یافته، ۶. تکمیل طرح‌های نیمه‌تمام شرکت‌های دولتی با رعایت فصل پنج این قانون، ۷. ایفای وظایف حاکمیتی دولت در حوزه‌های نوین با فناوری پیشرفته و پرخطر، ۸. توسعه سرمایه انسانی دانش پایه و متخصص، ۹. کمک به تقویت منابع بانک توسعه تعاون، ۱۰. بازسازی ساختاری، تعدیل نیروی انسانی و آماده‌سازی بنگاه‌ها جهت واگذاری. تبصره ۱- اعتبارات بندهای فوق در قوانین بودجه سالانه در جدولی واحد درج خواهد شد. تبصره ۲- آیین‌نامه اجرایی این ماده ظرف مدت ۳ ماه از تصویب این قانون توسط وزارت امور اقتصادی و دارایی با همکاری سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی و وزارت تعاون تهیه و به تصویب هیئت وزیران می‌رسد.	ماده ۳۶- وجوه حاصل از واگذاری‌های موضوع این قانون در حساب خاصی نزد بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران به نام خزانه‌داری کل کشور، متمرکز و به حسابهای مربوط به شرح ذیل منتقل می‌گردد: الف - معادل (۲۰٪) از درآمد واگذاری در جهت تأمین منابع مربوط به تخفیف موضوع تبصره (۴) ماده (۲۹) این قانون. ب - معادل (۱۰٪) از درآمد واگذاری در قالب وجوه اداره شده در جهت تقویت منابع بانک توسعه تعاون برای ارایه تسهیلات به تعاونی‌ها. ج - معادل (۲۰٪) از درآمد واگذاری در جهت تأمین منابع برای افزایش سرمایه و یا سپرده‌گذاری در بانکهای دولتی جهت تقویت توان وام‌دهی و تأمین مالی سرمایه‌گذاری بخش‌های غیردولتی. د - معادل (۴۵٪) از درآمد واگذاری برای: ۱- بازسازی ساختاری، تعدیل نیروی انسانی و آماده‌سازی بنگاه‌ها جهت واگذاری. ۲- مشارکت شرکت‌های دولتی با بخش‌های غیردولتی تا سقف (۴۹٪) به منظور توسعه اقتصادی مناطق کمتر توسعه یافته. ۳- تکمیل طرح‌های نیمه تمام شرکت‌های دولتی در چارچوب ضوابط قانونی مربوط به چگونگی سهم دولت در اقتصاد. ۴- تأمین تور حمایتی برای نیروی انسانی تعدیل شده ناشی از واگذاری. ۵- تقویت خدمات تأمین اجتماعی برای حمایت از اقشار مستضعف. ۶- پرداخت دیون شرکت‌های مادر تخصصی به دولت. ۷- ایجاد زیربناهای اقتصادی در مناطق کمتر توسعه یافته. ۸- ترغیب سرمایه‌گذاری بخش‌های غیردولتی در مناطق کمتر توسعه یافته.

مصوبات کمیسیون	متن پیشنهادی لایحه
ماده ۳۱ - مواد (۲۰) تا (۲۴) قانون برنامه سوم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران تنفیذ می‌گردد. تبصره: دستورالعمل اجرائی موضوع ماده (۲۴) قانون مزبور حداکثر ظرف مدت ۳ ماه از تصویب این قانون با پیشنهاد وزارت امور اقتصادی و دارایی به تصویب هیئت واگذاری خواهد رسید. ماده ۳۲ - آن دسته از کارکنان بنگاه‌های دولتی که از نظر مقررات بازنشستگی تابع صندوق‌های خاص بازنشستگی وابسته به وزارتخانه و مؤسسات و شرکت‌های دولتی هستند و ارتباط استخدامی آن‌ها با دستگاه‌های اجرایی ذی‌ربط در اجرای سیاست‌های فروش سهام، قطع می‌گردد، می‌توانند در صورت ادامه اشتغال در واحدهای فروخته شده و با رعایت ضوابط پرداخت حق بیمه مقرر به تفکیک سهم بیمه شده و کارفرما همچنان تابع مقررات صندوق بازنشستگی مربوط باشند. تبصره - کلیه قوانین و مقررات مربوط به کسر حق بیمه و اختیارات سازمان تأمین اجتماعی در امور دریافت حق بیمه و اخذ جرائم ناشی از دیرکرد پرداخت حق بیمه از جمله مواد (۴۹) و (۵۰) قانون تأمین اجتماعی مصوب ۱۳۵۴ نسبت به افراد و صندوق‌های فوق مجری خواهد بود. ماده ۳۳ - قوه قضائیه مکلف است برای رسیدگی به تخلفات و جرائم ناشی از اجرای این قانون شعب خاصی را تعیین کند. این شعب منحصرأً به دعاوی مربوط به این قانون رسیدگی می‌نمایند.	۹- پرداخت دیون دولت به نهادهای عمومی. هـ - معادل ۵٪ برای شکل‌گیری و توانمندسازی تعاونی‌های ملی برای فقرزدایی. آیین‌نامه اجرایی این ماده بنا به پیشنهاد سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور و وزارت امور اقتصادی و دارایی به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

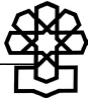
متن پیشنهادی لایحه	مصوبات کمیسیون
	تبصره - قوه قضائیه مکلف است اقدام قانونی لازم برای تقدیم لایحه رسیدگی به تخلفات و جرائم موضوع این قانون را حداکثر ظرف مدت ۶ ماه از تصویب این قانون معمول دارد.
ماده ۳۷ - بجز مواردی که در متن این قانون مرجع تهیه و تصویب آیین‌نامه‌ها مشخص شده است، تهیه سایر آیین‌نامه‌های مورد نیاز جهت اجرای این قانون برعهده وزارت امور اقتصادی و دارایی است که پس از تصویب هیأت وزیران به مورد اجرا گذاشته خواهد شد.	
ماده ۳۸ - دولت مکلف است در پایان هر سال گزارش عملکرد خود در اجرای این قانون را به مجلس شورای اسلامی و مجمع تشخیص مصلحت نظام ارایه نماید.	
ماده ۳۹ - از تاریخ تصویب این قانون، کلیه مقررات و قوانین مغایر با آن نسخ می‌گردد و مادام که در قوانین بعدی نسخ و یا اصلاح مواد و مقررات این قانون صریحاً و با ذکر نام این قانون قید نشود، معتبر خواهد بود.	
	فصل ششم - توزیع سهام عدالت ماده ۳۴ - مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران مکلف به انطباق نظام های ارزیابی کیفیت با استانداردهای بین المللی و اعمال تدریجی و قانونمند آن در کلیه بنگاههای اقتصادی میباشد. آیین‌نامه اجرایی این ماده شامل زمان بندی اعمال استانداردها ظرف مدت سه ماه به پیشنهاد مؤسسه استاندارد به تصویب هیأت وزیران میرسد. ماده ۳۵ - در اجرای سیاست گسترش مالکیت عمومی به منظور تأمین عدالت اجتماعی، دولت مجاز است تا چهل درصد (۴۰٪) مجموع ارزش سهام بنگاه‌های قابل واگذاری در هر بازار موضوع گروه ۲ ماده (۲) این قانون را با ضوابط ذیل به اتباع ایرانی مقیم داخل کشور واگذار نماید: الف) در مورد دو دهک پایین درآمدی با اولویت روستائینان، پنجاه درصد (۵۰٪) تخفیف

مصوبات کمیسیون	متن پیشنهادی لایحه
در قیمت سهام واگذاری با دوره تقسیط ۱۰ ساله. ب) در مورد چهار دهک بعدی تا سی درصد (۳۰٪) تخفیف با تقسیط تا ۱۰ سال حسب مورد داده خواهد شد. تبصره ۱ - مبنای قیمت‌گذاری، قیمت فروش نقدی سهام در بورس خواهد بود. تبصره ۲ - تخفیف‌های مذکور در بند «الف» این ماده به حساب کمک‌های بلاعوض به اقشار کم درآمد منظور می‌شود. تبصره ۳ - وزارت امور اقتصادی و دارایی مکلف است با همکاری وزارت رفاه و تأمین اجتماعی و سایر نهادهای ذی‌ربط حداکثر ظرف مدت یک سال پس از تصویب این قانون، افراد مشمول این ماده را با سازوکارهای علمی و دقیق شناسایی و شرایط واگذاری سهام به مشمولان را فراهم نماید. ماده ۳۶ - مشمولین بندهای «الف» و «ب» ماده ۳۵ این قانون در قالب شرکت‌های تعاونی شهرستانی ساماندهی شده و از ترکیب آنها شرکت‌های سرمایه‌گذاری استانی به صورت شرکت‌های سهامی تشکیل و براساس قانون تجارت فعالیت می‌کنند. دولت موظف است جهت پذیرفته شدن شرکت‌های مذکور در بورس اوراق بهادار کمک‌های لازم را انجام دهد.	

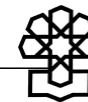
متن پیشنهادی لایحه	مصوبات کمیسیون
	ماده ۳۷- سازمان خصوصی سازی موظف است سهام موضوع ماده ۳۵ از هر بنگاه قابل واگذاری را مستقیماً بین شرکت های سرمایه گذاری استانی تقسیم کند. سهم هر یک از شرکت های سرمایه گذاری استانی متناسب با تعداد اعضای تعاونی های شهرستانی هر استان تعیین خواهد شد. تبصره ۱- نقل و انتقال سهام از سازمان خصوصی سازی به شرکت های سرمایه گذاری استانی از مالیات معاف است. تبصره ۲- افزایش سرمایه در شرکت های سرمایه گذاری استانی ناشی از دریافت سهام از سازمان خصوصی سازی، همچنین افزایش سرمایه در شرکت های تعاونی شهرستانی ناشی از افزایش دارایی شرکت های سرمایه گذاری استانی مربوط از این محل، از مالیات معاف است. ماده ۳۸- فروش سهام واگذار شده به شرکت های سرمایه گذاری استانی قبل از ورود این شرکت ها به بورس به میزانی که اقساط آن پرداخت شده یا به همین نسبت مشمول تخفیف واقع شده در بازارهای خارج از بورس مجاز است و سهام واگذار شده به همین نسبت از قید وثیقه آزاد می شود. ماده ۳۹- دولت مکلف است سهام موضوع ماده (۳۵) را به گونه ای واگذار نماید که موجبات افزایش یا تداوم مالکیت و مدیریت دولت در شرکت های مشمول واگذاری را فراهم ننماید. در انتخاب مدیران، دستگاه های اجرایی موضوع ماده (۸۷) این قانون مجاز به اخذ وکالت از شرکت های سرمایه گذاری استانی نخواهند بود. آیین نامه اجرائی این فصل با پیشنهاد مشترک

متن پیشنهادی لایحه	مصوبات کمیسیون
	وزارت امور اقتصادی و دارایی و وزارت تعاون و با همکاری نهادهای ذی ربط ظرف مدت حداکثر سه ماه از تصویب این قانون به تصویب شورای عالی اجرای سیاست‌های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران خواهد رسید.
	فصل هفتم - هیئت واگذاری و وظایف آن ماده ۴۰ - به منظور هماهنگی در اجرای مواد این قانون هیئت واگذاری به ریاست وزیر امور اقتصادی و دارایی متشکل از اعضای زیر تشکیل می‌گردد: ۱. وزیر امور اقتصادی و دارایی، ۲. وزیر دادگستری، ۳. رئیس سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور، ۴. وزیر وزارتخانه ذی ربط بدون حق رأی، ۵. دو نفر از نمایندگان مجلس به عنوان ناظر به انتخاب مجلس شورای اسلامی. دبیرخانه هیئت در سازمان خصوصی سازی مستقر است. مصوبات هیئت مذکور را وزیر امور اقتصادی و دارایی ابلاغ می‌کند. ماده ۴۱ - وظایف و اختیارات هیئت واگذاری به شرح زیر است: ۱. اجرای برنامه‌ها و خط‌مشی‌های کلی واگذاری و تعیین تکلیف بنگاه‌های مشمول واگذاری، ۲. تهیه آیین‌نامه نظام اقساطی واگذاری و نحوه دریافت بهای حقوق قابل واگذاری، ۳. تهیه آیین‌نامه شیوه‌های قیمت‌گذاری بنگاه‌ها و نحوه اعمال شیوه‌های مذکور در همین چارچوب، ۴. تهیه نظام تأمین مالی، حمایت و تشویق خریداران به همراه تعیین چارچوب تعهدات

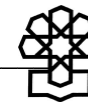
مصوبات کمیسیون	متن پیشنهادی لایحه
خریداران و فروشندگان، ۵. تهیه ضوابط نحوه انجام اصلاح ساختار بنگاه‌ها در موارد ضروری متضمن چارچوب حفظ و صیانت نیروی انسانی شاغل، ۶. تهیه نظام‌نامه فعالیت‌های فرهنگی - تبلیغاتی برای بسترسازی، بهبود و شفافیت امر واگذاری‌ها، ۷. تصویب آیین‌نامه نحوه بیمه مجریان و دست‌اندرکاران امر واگذاری، ۸. تهیه آیین‌نامه نحوه واگذاری سهام ترجیحی به مدیران و کارکنان، ۹. تهیه پیشنهاد واگذاری بلوکی بنگاه‌های مشمول واگذاری در بورس‌های خارجی، ۱۰. تصویب فهرست هر یک از موارد قابل فروش، انحلال، ادغام، تجزیه، اجاره و پیمان مدیریت و زمان‌بندی لازم به همراه میزان و روش واگذاری آن‌ها در هر سال. فهرست مذکور شامل برنامه زمان‌بندی اقدام، روش، میزان و سایر شرایط واگذاری با توجه به وضعیت هر بازار مشترکاً توسط وزارت امور اقتصادی و دارایی و وزارت ذی‌ربط تهیه می‌شود، ۱۱. تصویب قیمت موارد واگذاری، ۱۲. تصویب دستورالعمل نحوه تنظیم قراردادهای واگذاری مشتمل بر تعیین اختیارات و تعهدات طرفین قراردادهای، وثایق و تضمین‌ها، شرایط فسخ یا اقاله، نحوه اعمال تخفیفات و جرائم، ۱۳. تصویب ضوابط مربوط به ویژگی‌های لازم و نحوه انتخاب مدیران و متخصصان در موارد واگذاری از طریق مذاکره، ۱۴. تصویب دستورالعمل اجرائی نحوه تنظیم قراردادهای تعهد پذیره‌نویسی مؤسسات تأمین سرمایه متضمن ضوابط پرداخت حق‌الزحمه آن‌ها، ۱۵. تصویب دستورالعمل ماده (۳۱) این قانون.	

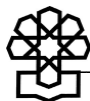
متن پیشنهادی لایحه	مصوبات کمیسیون
	تبصره - کلیه مواردی که توسط هیئت واگذاری تهیه می‌شود به تصویب شورای عالی اجرای سیاست‌های کلی اصل ۴۴ می‌رسد.
	فصل هشتم - شورای عالی اجرای سیاست‌های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی و وظایف آن ماده ۴۲ - به‌منظور هماهنگی، نظارت و کنترل اجرای سیاست‌های کلی ابلاغی مقام معظم رهبری شورای عالی اجرای سیاست‌های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی برای ایفای وظایف محوله در این قانون مرکب از اعضای زیر تشکیل می‌شود: ۱. رئیس جمهور یا معاون اول وی به‌عنوان رئیس شورا، ۲. وزیر امور اقتصادی و دارایی (دبیر شورا)، ۳. وزیر تعاون، ۴. وزیر یا وزرای وزارتخانه‌های ذی‌ربط، ۵. وزیر دادگستری، ۶. وزیر اطلاعات، ۷. رئیس سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور، ۸. رئیس کل بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، ۹. دبیر مجمع تشخیص مصلحت نظام، ۱۰. دادستان کل کشور، ۱۱. رئیس سازمان بازرسی کل کشور، ۱۲. رئیس دیوان محاسبات کشور، ۱۳. سه نفر از نمایندگان مجلس به انتخاب مجلس شورای اسلامی، ۱۴. رئیس سازمان صدا و سیما، جمهوری اسلامی ایران، ۱۵. رئیس اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران،

متن پیشنهادی لایحه	مصوبات کمیسیون
	۱۶. رئیس اتاق تعاون مرکزی جمهوری اسلامی ایران، ۱۷. سه نفر خبره و صاحب‌نظر اقتصادی از بخش‌های خصوصی و تعاونی به پیشنهاد وزیر امور اقتصادی و دارایی با حکم رئیس جمهور، ۱۸. رئیس سازمان خصوصی‌سازی، ۱۹. رئیس سازمان بورس و اوراق بهادار. تبصره ۱ - جلسات این شورا با حضور $\frac{2}{3}$ اعضا رسمیت می‌یابد. تبصره ۲ - تصمیمات این شورا در مورد بند ۴ ماده ۴۳ با $\frac{2}{3}$ آرای اعضای مذکور در بندهای «۱ الی ۶» و در سایر موارد با رأی اکثریت اعضا و در هر ۲ مورد به شرط تأیید رئیس جمهور، لازم‌الاجرا است. تبصره ۳ - دبیرخانه شورا در سازمان خصوصی‌سازی مستقر است. تبصره ۴ - شورا ملزم به داشتن سخنگو است. سخنگو موظف به اطلاع رسانی بموقع، شفاف و همه جانبه می‌باشد. ماده ۴۳ - وظایف و اختیارات شورای عالی اجرای سیاست‌های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی به شرح زیر است: ۱. تبیین سیاست‌ها و خط‌مشی‌های اجرائی سالانه،

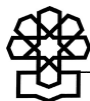
مصوبات کمیسیون	متن پیشنهادی لایحه
۲. نظارت بر فرآیند اجرای سیاست‌های کلی اصل ۴۴، ۳. سازماندهی فعالیت‌های فرهنگی - تبلیغاتی برای اجرای سیاست‌های کلی اصل ۴۴، ۴. تصویب آیین‌نامه‌ها، دستورالعمل‌ها، نظام‌نامه‌ها و ضوابطی که در این قانون مرجع تصویب آن این شورا است، ۵. تصویب شاخص‌های اجرائی برای تحقق اهداف سیاست‌های کلی اصل ۴۴ به‌منظور اعمال نظارت دقیق بر اجرای آن‌ها، ۶. تدوین سازوکارهای جلوگیری از نفوذ و سیطره بیگانگان بر اقتصاد ملی، ۷. تبیین نقش سیاست‌گذاری و هدایت و نظارت دولت، ۸. ایجاد هماهنگی بین دستگاه‌های اجرائی در اجرای سیاست‌های کلی اصل ۴۴، ۹. فراخوان و تشویق عموم به سرمایه‌گذاری، کارآفرینی و بهبود فضای کسب و کار. تبصره - مصوبات این شورا را وزیر امور اقتصادی و دارایی ابلاغ می‌نماید.	لایحه مقررات تسهیل‌کننده رقابت و ضوابط مربوط به کنترل و جلوگیری از شکل‌گیری انحصارات ماده ۱- هدف این قانون، حذف و یا کنترل انحصار در فعالیت‌های تجاری، منع رفتارهای ضد رقابتی از جمله رویه‌های محدودکننده و اعمال بازرگانی غیرمنصفانه و تسهیل رقابت به‌منظور افزایش کارایی و رفاه اقتصادی می‌باشد. ماده ۲- تمامی اشخاص حقیقی و حقوقی بخش‌های عمومی، تعاونی و خصوصی و همچنین کلیه اشخاص خارجی که در ایران فعالیت دارند، مشمول مقررات این قانون می‌باشند.
فصل نهم - تسهیل رقابت و منع انحصار ماده ۴۴ - تمامی اشخاص حقیقی و حقوقی بخش‌های عمومی، دولتی، تعاونی و خصوصی مشمول مواد این فصل هستند. ماده ۴۵- هرگونه تبانی از طریق قرارداد، توافق و یا تفاهم (اعم از کتبی، الکترونیکی، شفاهی و یا عملی) بین اشخاص که یک یا چند اثر زیر را به دنبال داشته باشد بنحوی که نتیجه آن بتواند اخلال در رقابت باشد ممنوع است : ۱. مشخص کردن قیمت‌های خرید یا فروش کالا یا خدمت و نحوه تعیین آن در بازار به طور	

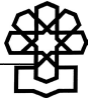
متن پیشنهادی لایحه	مصوبات کمیسیون
ماده ۴- هرگونه تبانی از طریق قرارداد، توافق و یا تفاهم (اعم از کتبی، الکترونیکی و یا شفاهی) بین اشخاص که نتیجه آن ممانعت، محدودیت یا اخلال در رقابت باشد و یک یا چند اثر زیر را به دنبال داشته باشد، ممنوع است: ۱. به طور مستقیم یا غیرمستقیم قیمت‌های خرید یا فروش یا نحوه تعیین آن را در بازار مشخص کند. ۲. مقدار تولید، خرید و یا فروش کالا یا خدمت را در بازار محدود کرده یا تحت کنترل درآورد. ۳. شرایط تبعیض‌آمیز را در معاملات همسان به طرف‌های تجاری تحمیل کند. ۴. طرف معامله را به عقد قرارداد با اشخاص ثالث ملزم کند و یا شروط قرارداد را به آن‌ها تحمیل کند. ۵. انعقاد قرارداد را به قبول تعهدات تکمیلی توسط طرف‌های دیگر که بنابر عرف تجاری با موضوع قرارداد ارتباطی ندارد، موکول کند. ۶. بازار کالا یا خدمت را بین دو یا چند شخص تقسیم یا تسهیم کند. ۷. دسترسی اشخاص خارج از قرارداد، توافق و یا تفاهم را به بازار محدود کند. تبصره: قراردادهای میان تشکلهای کارگری و کارفرمایی به منظور حفظ حق السعی و شرایط کار از شمول این ماده مستثنی می‌باشد. ماده ۵- رویه‌های تجاری غیرمنصفانه شامل موارد زیر بوده و اعمال آن‌ها در صورتی که منجر به اخلال در رقابت شود، ممنوع است: الف - استنکاف از معامله ۱. استنکاف دسته‌جمعی از انجام معامله و یا محدود کردن مقدار کالا یا خدمت موضوع معامله.	مستقیم یا غیرمستقیم. ۲. محدود کردن یا تحت کنترل درآوردن مقدار تولید، خرید یا فروش کالا یا خدمت در بازار. ۳. تحمیل شرایط تبعیض‌آمیز در معاملات همسان به طرف‌های تجاری ۴. ملزم کردن طرف معامله به عقد قرارداد با اشخاص ثالث یا تحمیل کردن شروط قرارداد به آن‌ها. ۵. موکول کردن انعقاد قرارداد به قبول تعهدات تکمیلی توسط طرف‌های دیگر که بنا بر عرف تجاری با موضوع قرارداد ارتباطی ندارد. ۶. تقسیم یا تسهیم بازار کالا یا خدمت بین دو یا چند شخص. ۷. محدود کردن دسترسی اشخاص خارج از قرارداد، توافق یا تفاهم به بازار. تبصره: قراردادهای میان تشکلهای کارگری و کارفرمایی به‌منظور تعیین دستمزد و مزایا، تابع قانون کار است. ماده ۴۶- اعمال ذیل که منجر به اخلال در رقابت می‌شود، ممنوع است: الف - احتکار و استنکاف از معامله ۱. استنکاف فردی یا جمعی از انجام معامله و یا محدود کردن مقدار کالا یا خدمت موضوع معامله. ۲. وادار کردن اشخاص دیگر به استنکاف از معامله و یا محدود کردن معاملات آن‌ها با رقیب. ۳. ذخیره یا نابود کردن کالا یا امتناع از فروش آن و نیز امتناع از ارائه خدمت به نحوی که این ذخیره‌سازی، اقدام یا امتناع منجر به بالا رفتن ساختگی قیمت کالا یا خدمت در بازار شود، اعم از این‌که به طور مستقیم یا با واسطه انجام گیرد.

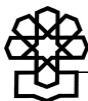
متن پیشنهادی لایحه	مصوبات کمیسیون
۲. وادار کردن اشخاص دیگر به استنکاف از معامله و یا محدود کردن معاملات آن‌ها با رقیب.	ب- قیمت‌گذاری تبعیض‌آمیز عرضه و یا تقاضای کالا یا خدمت مشابه به قیمت‌هایی که حاکی از تبعیض بین دو یا چند طرف معامله و یا تبعیض قیمت بین مناطق مختلف به رغم یکسان بودن شرایط معامله و هزینه‌های حمل و سایر هزینه‌های جانبی آن باشد.
ب- قیمت‌گذاری تبعیض‌آمیز عرضه و یا تقاضای کالا یا خدمت مشابه به قیمت‌هایی که حاکی از تبعیض بین دو یا چند طرف معامله و یا تبعیض قیمت بین مناطق مختلف به رغم یکسان بودن شرایط معامله و هزینه‌های حمل و جانبی آن باشد.	ج- تبعیض در شرایط معامله قائل شدن شرایط تبعیض‌آمیز در معامله با اشخاص مختلف در وضعیت یکسان.
ج- تبعیض در شرایط معامله قائل شدن شرایط تبعیض‌آمیز در معامله با اشخاص مختلف در وضعیت یکسان.	د - قیمت‌گذاری تهاجمی ۱. عرضه کالا یا خدمت به قیمتی پایین‌تر از هزینه تمام شده آن به نحوی که لطمه جدی به دیگران وارد کند یا مانع ورود اشخاص جدید به بازار شود. ۲. ارائه هدیه، جایزه، تخفیف یا امثال آن که موجب وارد شدن لطمه جدی به دیگران شود. تبصره - تشخیص لطمه جدی، بر عهده شورای رقابت است.
د - قیمت‌گذاری تهاجمی ۱. عرضه کالا یا خدمت به قیمتی پایین‌تر از هزینه تمام شده آن به نحوی که لطمه جدی به دیگران وارد کند یا مانع ورود اشخاص جدید به بازار شود. ۲. ارائه هدیه، جایزه، تخفیف یا امثال آن موجب وارد شدن لطمه جدی به دیگران شود. تبصره - تشخیص لطمه جدی، بر عهده شورای رقابت می‌باشد.	هـ- اظهارات گمراه‌کننده هر اظهار شفاهی، کتبی یا هر عملی که: ۱. کالا یا خدمت را به صورت غیرواقعی با کیفیت، مقدار، درجه، وصف، مدل یا استاندارد خاص نشان دهد و یا کالا و یا خدمت رقبا را نازل جلوه دهد. ۲. کالای تجدید ساخت شده یا دست دوم، تعمیری یا کهنه را نو معرفی کند. ۳. وجود خدمات پس از فروش، ضمانتنامه تعهد به تعویض، نگهداری، تعمیر کالا یا هر قسمتی از آن و یا تکرار یا تداوم خدمت تا حصول نتیجه معینی را القاء کند، در حالی که چنین امکان‌اتی وجود نداشته باشد. ۴. اشخاص را از حیث قیمت کالا یا خدمتی که فروخته یا ارائه شده است یا می‌شود، فریب دهد.
هـ- اظهارات گمراه‌کننده هر اظهار شفاهی، کتبی یا رفتاری مشهود از سوی اشخاص که: ۱. کالا یا خدمت خود را به صورت غیرواقعی با کیفیت، مقدار، درجه، وصف، مدل یا استاندارد خاص نشان دهد و یا کالا و یا خدمت رقبا را نازل جلوه دهد.	

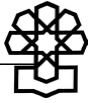
متن پیشنهادی لایحه	مصوبات کمیسیون
۲. کالای تجدید ساخت شده یا دست دوم، تعمیری یا کهنه را نو معرفی کند. ۳. وجود خدمات پس از فروش، ضمانتنامه تعهد به تعویض، نگهداری، تعمیر کالا یا هر قسمتی از آن و یا تکرار یا تداوم خدمت تا حصول نتیجه معینی را القاء کند، در حالی که چنین امکاناتی وجود نداشته باشد. ۴. اشخاص را از حیث قیمت کالا یا خدمتی که فروخته یا ارائه شده است یا می‌شود، فریب دهد. و- فروش اجباری ۱. منوط کردن فروش یک کالا یا ارائه یک خدمت به خرید کالا یا خدمت دیگر. ۲. وادار کردن طرف مقابل به معامله با شخص ثالث به صورتی که به عرضه یا تقاضای کالا یا خدمت دیگری ارتباط داده شده باشد. ز- معامله با شرایط انحصاری ۱- معامله با طرف مقابل با این شرط که طرف مذکور از انجام معامله با رقیب امتناع ورزد. ۲- ذخیره یا نابود کردن کالا یا امتناع از فروش آن و نیز امتناع از ارائه خدمت به نحوی که این ذخیره‌سازی، اقدام یا امتناع منجر به بالا رفتن ساختگی قیمت کالا یا خدمت در بازار شود، اعم از این‌که به طور مستقیم یا با واسطه انجام گیرد. ح- عرضه کالا یا خدمت غیراستاندارد عرضه کالا و یا خدمت که با استانداردهای اجباری اعلام شده توسط مراجع ذی‌صلاح از جمله راجع به کاربرد، ترکیب، کیفیت، محتویات، طراحی، ساخت، تکمیل و یا بسته‌بندی مطابقت ندارد.	و- فروش یا خرید اجباری ۱. منوط کردن فروش یک کالا یا خدمت به خرید کالا یا خدمت دیگر یا بالعکس. ۲. وادار کردن طرف مقابل به معامله با شخص ثالث به صورتی که اتمام معامله به عرضه یا تقاضای کالا یا خدمت دیگری ارتباط داده شود. ۳. معامله با طرف مقابل با این شرط که طرف مذکور از انجام معامله با رقیب امتناع ورزد. ز- عرضه کالا یا خدمت غیراستاندارد عرضه کالا و یا خدمت مغایر با استانداردهای اجباری اعلام شده توسط مراجع ذی‌صلاح از جمله راجع به کاربرد، ترکیب، کیفیت، محتویات، طراحی، ساخت، تکمیل و یا بسته‌بندی. ح- مداخله در امور داخلی و یا معاملات بنگاه یا شرکت رقیب ترغیب، تحریک و یا وادار ساختن یک یا چند سهامدار، صاحب سرمایه، مدیر یا کارکنان یک بنگاه و یا شرکت رقیب از طریق اعمال حق رأی، انتقال سهام، افشای اسرار، مداخله در معاملات بنگاهها و یا شرکتها یا روش‌های مشابه دیگر به انجام عملی که به ضرر رقیب باشد. ط - سوءاستفاده از وضعیت اقتصادی مسلط سوءاستفاده از وضعیت اقتصادی مسلط به یکی از روش‌های زیر: ۱. تعیین، حفظ و یا تغییر قیمت یک کالا یا خدمت به صورتی غیرمعارف، ۲. تحمیل شرایط قراردادی غیرمنصفانه، ۳. تحدید مقدار عرضه و یا تقاضا به منظور افزایش و یا کاهش قیمت بازار، ۴. ایجاد مانع به منظور مشکل کردن ورود رقبای جدید یا حذف بنگاه‌ها یا شرکت‌های رقیب در یک فعالیت خاص، ۵. مشروط کردن قراردادهای پذیرش شرایطی که از نظر ماهیتی یا عرف تجاری، ارتباطی با موضوع چنین قراردادهایی نداشته باشد،

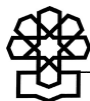
مصوبات کمیسیون	متن پیشنهادی لایحه
۶. تملک سرمایه و سهام شرکت‌ها به صورتی که منجر به اخلاف در رقابت شود. ی- محدود کردن قیمت فروش مجدد مشروط کردن عرضه کالا یا خدمت به خریدار به پذیرش شرایط زیر: ۱. اجبار خریدار به قبول قیمت فروش تعیین شده یا محدود کردن وی در تعیین قیمت فروش به هر شکلی. ۲. مقید کردن خریدار به حفظ قیمت فروش کالا یا خدمتی معین، برای بنگاه یا شرکتی که از او کالا یا خدمت خریداری می کند یا محدود کردن بنگاه یا شرکت مزبور در تعیین قیمت به هر شکلی. ک - کسب غیرمجاز، سوء استفاده از اطلاعات و موقعیت اشخاص ۱- کسب و بهره برداری غیرمجاز از هرگونه اطلاعات داخلی رقبا در زمینه تجاری، مالی، فنی و نظایر آن به نفع خود یا اشخاص ثالث. ۲- کسب و بهره برداری غیرمجاز از اطلاعات و تصمیمات مراجع رسمی، قبل از افشاء یا اعلان عمومی آنها و یا کتمان آنها به نفع خود یا اشخاص ثالث ۳- سوء استفاده از موقعیت اشخاص به نفع خود یا اشخاص ثالث. ماده ۴۷- هیچ یک از مدیران، مشاوران یا سایر کارکنان شرکت یا بنگاه نمی توانند با هدف ایجاد محدودیت یا اخلاف در رقابت در یک و یا چند بازار، به طور همزمان متصدی سمتی در شرکت و یا بنگاهی مرتبط و یا دارای فعالیت مشابه باشند. ماده ۴۸- هیچ شخص حقیقی یا حقوقی نباید سرمایه یا سهام شرکت‌ها یا بنگاه‌های دیگر را به نحوی تملک کند که موجب اخلاف در رقابت در یک و یا چند بازار گردد. تبصره ۵- موارد زیر از شمول این ماده مستثنی هستند:	ط- مداخله در امور داخلی بنگاه یا شرکت رقیب ترغیب، تحریک و یا وادار ساختن یک یا چند سهامدار، صاحب سرمایه، مدیر یا کارکنان یک بنگاه و یا شرکت رقیب از طریق اعمال حق رأی، انتقال سهام، افشای اسرار یا روش‌های مشابه دیگر به انجام عملی که به ضرر رقیب باشد. ی- مداخله در معاملات رقیب مداخله در معاملات بنگاه‌ها و یا شرکت‌های رقیب از طریق جلوگیری از انعقاد قرارداد، تشویق به نقض قرارداد یا به هر طریق مشابه دیگر. ک) سوء استفاده از وضعیت اقتصادی مسلط سوء استفاده از وضعیت اقتصادی مسلط به یکی از روش‌های زیر: ۱. تعیین، حفظ و یا تغییر قیمت یک کالا یا خدمت به صورتی غیرمعارف، ۲. تحمیل شرایط قراردادی غیرمنصفانه، ۳. تحدید مقدار عرضه و یا تقاضا به منظور افزایش و یا کاهش قیمت بازار، ۴. ایجاد مانع به منظور مشکل کردن ورود رقبای جدید یا حذف بنگاه‌ها یا شرکت‌های رقیب در یک فعالیت خاص، ۵. مشروط کردن قراردادهای به پذیرش شرایطی که از نظر ماهیتی یا عرف تجاری، ارتباطی با موضوع چنین قراردادهایی نداشته باشند، ۶. تملک سرمایه و سهام شرکت‌ها در صورتی که چنین وضعی منجر به اخلاف در رقابت شود.

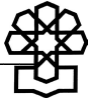
متن پیشنهادی لایحه	مصوبات کمیسیون
ل- محدود کردن قیمت فروش مجدد مشروط کردن عرضه کالا یا خدمت به خریدار به پذیرش شرایط زیر: ۱. اجبار خریدار به قبول قیمت فروش تعیین شده یا محدود کردن تصمیم آزادانه وی در تعیین قیمت فروش به صورت‌های دیگر، ۲. مقید کردن خریدار به این‌که بنگاه یا شرکتی که از او کالا یا خدمت را خریداری می‌کند، به حفظ قیمت فروش کالا و یا خدمت معین وادار کند. ۳. وادار کردن خریدار به محدود کردن تصمیم آزادانه بنگاه یا شرکت ثالث در تعیین قیمت فروش کالا و یا خدمت به صورت‌های دیگر.	۱. تملک سهام یا سرمایه به‌وسیله کارگزار یا کارگزار معامله‌گری که به کار خرید و فروش اوراق بهادار اشتغال دارد، مادامی که از حق رأی سهام برای اخلال در رقابت سوءاستفاده نشود. ۲. دارا بودن یا تحصیل حقوق رهنی نسبت به سهام و سرمایه شرکت‌ها و بنگاه‌های فعال در بازار یک کالا یا یک خدمت مشروط بر این‌که منجر به اعمال حق رأی در این شرکت‌ها یا بنگاه‌ها نشود. ۳. در صورتی که سهام یا سرمایه تحت شرایط اضطراری تملک شده باشد، مشروط بر این‌که حداکثر ظرف یک ماه از تاریخ تملک، موضوع به اطلاع شورای رقابت برسد و بیش‌تر از مدت زمانی که شورا تعیین می‌کند، تملک ادامه نیابد.
م- کسب غیرمجاز اطلاعات و سوء استفاده از آن کسب و بهره‌برداری از هرگونه اطلاعات داخلی رقبا در زمینه تجاری، مالی، فنی و نظایر آن به نفع خود یا اشخاص ثالث.	ماده ۴۹- ادغام شرکت‌ها یا بنگاه‌ها در موارد زیر ممنوع است: ۱. در جریان ادغام یا در نتیجه آن اعمال مذکور در ماده ۴۶ اعمال شود. ۲. هرگاه در نتیجه ادغام، قیمت کالا یا خدمت به طور نامتعارفی افزایش یابد. ۳. هرگاه ادغام موجب ایجاد تمرکز شدید در بازار شود. ۴. هرگاه ادغام، منجر به ایجاد بنگاه یا شرکت کنترل‌کننده در بازار شود.
ماده ۶- به دلیل ایجاد محدودیت یا اخلال در رقابت در یک و یا چند بازار، هیچ مدیر یا کارمند شرکت یا بنگاهی نمی‌تواند به طور همزمان متصدی سمتی در شرکت و یا بنگاه دیگر شود.	تبصره ۱- در مواردی که پیشگیری از توقف فعالیت بنگاه‌ها و شرکت‌ها یا دسترسی آن‌ها به دانش فنی جز از طریق ادغام امکان‌پذیر نباشد، هر چند ادغام منجر به بندهای (۳) و (۴) این ماده شود، مجاز است.
ماده ۷- هیچ شخص حقیقی یا حقوقی نباید سرمایه یا سهام شرکت‌ها یا بنگاه‌های دیگر را به نحوی تملک کند که موجب اخلال در رقابت در یک و یا چند بازار گردد.	
ماده ۸- موارد زیر از شمول ماده (۷) مستثنا می‌باشد:	

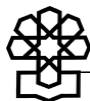
متن پیشنهادی لایحه	مصوبات کمیسیون
۱. تملک سهام یا سرمایه به وسیله شرکتی که به کار خرید و فروش اوراق بهادار اشتغال دارد. ۲. دارا بودن یا تحصیل حقوق رهنی نسبت به سهام و سرمایه شرکتها و بنگاههای فعال در بازار یک کالا یا یک خدمت به شرط این که منجر به اعمال حق رأی در این شرکتها یا بنگاهها نشود. ۳. در صورتی که سهام یا سرمایه تحت شرایط اضطراری تملک شده باشد، به شرط این که حداکثر ظرف یک ماه از تاریخ تملک به اطلاع شورای رقابت برسد و بیش تر از مدت زمانی که شورا تعیین می کند در تملک بنگاه یا شرکت نماند. ماده ۹- ادغام شرکتها یا بنگاهها اعم از یکجانبه یا دوجانبه در موارد زیر مجاز نیست: ۱. در جریان ادغام یا در نتیجه آن شیوه های تجاری غیرمنصفانه اعمال شود. ۲. هرگاه در نتیجه آن قیمت کالا یا خدمت به طور نامتعارفی افزایش یابد. ۳. هرگاه ادغام موجب ایجاد تمرکز شدید در بازار شود. ۴. هرگاه ادغام منجر به ایجاد بنگاه یا شرکت کنترل کننده در بازار شود. تبصره «۱»- ادغام شرکتها یا بنگاههایی که در صورت عدم ادغام ناگزیر از توقف فعالیت خواهند شد، از شمول این ماده مستثنا می باشند. تبصره «۲»- تمرکز شدید و (ضوابط مربوط با ادغام شرکتها و بنگاهها) توسط شورای رقابت تعیین و اعلام می گردد.	تبصره ۲- دامنه تمرکز شدید را شورای رقابت تعیین و اعلام می کند. ماده ۵۰- بنگاهها و شرکتها می توانند در مورد شمول مواد (۴۸) و (۴۹) این قانون بر اقدامات خود از شورای رقابت کسب تکلیف کنند. شورای رقابت مکلف است حداکثر ظرف یک ماه از تاریخ وصول تقاضا در هر یک از موارد مذکور آن را بررسی و نتیجه را به طور کتبی یا به وسیله دادن پیام مطمئن به متقاضی اعلام کند. در صورت اعلام عدم شمول مواد (۴۸) و (۴۹) این قانون به اقدامات موضوع استعلام یا عدم ارسال پاسخ از سوی شورا ظرف مدت مقرر، اقدامات مذکور صحیح تلقی می شود. ماده ۵۱- افراد صنفی مشمول قانون نظام صنفی که به عرضه جزئی (خرده فروشی) کالاها یا خدمات می پردازند، از شمول این فصل مستثنی هستند. ماده ۵۲- حقوق و امتیازات انحصاری ناشی از مالکیت فکری نباید موجب نقض مواد (۴۵) تا (۴۹) این قانون شود، در این صورت شورای رقابت اختیار خواهد داشت یک یا چند تصمیم زیر را اتخاذ کند: الف) توقف فعالیت یا عدم اعمال حقوق انحصاری از جمله تحدید دوره اعمال حقوق انحصاری، ب) منع طرف قرارداد، توافق یا مصالحه مرتبط با حقوق انحصاری از انجام تمام یا بخشی از شرایط و تعهدات مندرج در آن. ج) ابطال قراردادها، توافقات یا تفاهم مرتبط با حقوق انحصاری در صورت مؤثر نبودن تدابیر موضوع بندهای «الف» و «ب» این ماده.

مصوبات کمیسیون	متن پیشنهادی لایحه
ماده ۵۳- هرگونه کمک و اعطای امتیاز دولتی (ریالی، ارزی، اعتباری، معافیت، تخفیف، ترجیح، اطلاعات یا مشابه آن)، به صورت تبعیض آمیز به یک یا چند بنگاه یا شرکت که موجب تسلط در بازار یا اخلال در رقابت شود، ممنوع است.	ماده ۱۰- بنگاه‌ها و شرکت‌ها مکلفند در موارد زیر از شورای رقابت کسب تکلیف کنند: ۱. در صورتی که بنگاه یا شرکت احتمال دهد تملک سهام یا سرمایه یک شرکت یا بنگاه دیگر مشمول ماده (۷) شود. ۲. در صورتی که ادغام مشمول یکی از بندهای ماده (۹) شود.
ماده ۵۴- برای نیل به اهداف این فصل شورایی تحت عنوان «شورای رقابت» تشکیل می‌شود. ترکیب و شرایط انتخاب اعضای شورا به شرح زیر است: الف - ترکیب اعضا ۱. دو نفر از قضات دیوان عالی کشور به انتخاب و حکم رئیس قوه قضاییه ۲. دو صاحب‌نظر اقتصادی برجسته به پیشنهاد وزیر امور اقتصادی و دارایی و حکم رئیس جمهور ۳. یک حقوق‌دان برجسته و آشنا به حقوق اقتصادی به پیشنهاد وزیر دادگستری و حکم رئیس‌جمهور ۴. دو صاحب‌نظر در تجارت به پیشنهاد وزیر بازرگانی و حکم رئیس‌جمهور ۵. یک صاحب‌نظر در صنعت به پیشنهاد وزیر صنایع و معادن و حکم رئیس‌جمهور ۶. یک صاحب‌نظر در خدمات زیربنایی به پیشنهاد رئیس سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور و حکم رئیس‌جمهور ۷. یک متخصص امور مالی به پیشنهاد وزیر امور اقتصادی و دارایی و حکم رئیس‌جمهور ۸. یک نفر به انتخاب اطاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران ۹. یک نفر به انتخاب اتاق تعاون مرکزی جمهوری اسلامی ایران ۱۰. سه نماینده مجلس از بین اعضای کمیسیونهای اقتصادی، برنامه و بودجه و محاسبات و صنایع و معادن از هر کمیسیون یک نفر به انتخاب مجلس شورای اسلامی به‌عنوان ناظر.	۱۱. شورای رقابت مکلف است حداکثر ظرف یک ماه از تاریخ وصول تقاضا در هر یک از موارد مذکور در ماده (۱۰)، آن را به طریق مقتضی بررسی و نتیجه را به طور کتبی به متقاضی اعلام کند. در صورت عدم ارسال پاسخ از سوی شورا ظرف مدت مقرر، متقاضی مجاز به انجام اقدامات موضوع استعلام است. ماده ۱۲- خرده‌فروش‌ها و اتحادیه‌های صنفی مشمول قانون نظام صنفی از شمول این قانون مستثنا هستند. ماده ۱۳- حقوق و امتیازات انحصاری ناشی از مالکیت فکری نباید موجب نقض مواد (۴) تا (۹) این قانون شود، در این صورت شورای رقابت اختیار خواهد داشت یک یا چند مورد از تصمیمات زیر را اتخاذ کند: الف) توقف فعالیت یا عدم اعمال حقوق انحصاری از جمله تحدید دوره اعمال حقوق انحصاری، ب) منع طرف قرارداد، توافق یا مصالحه مرتبط با حقوق انحصاری از انجام تمام یا بخشی از شرایط و تعهدات مندرج در آن. ج) ابطال قراردادها، توافق‌ها یا تفاهم مرتبط با حقوق انحصاری در صورت مؤثر نبودن تدابیر موضوع بندهای «الف» و «ب».

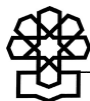
مصوبات کمیسیون	متن پیشنهادی لایحه
تبصره ۱ - رئیس شورا از بین صاحبانظران اقتصادی عضو شورا، موضوع بند «۲» به پیشنهاد اعضاء و با حکم رئیس جمهور منصوب می‌شود. تبصره ۲ - نایب رئیس از بین اعضای شورا به پیشنهاد اعضاء و با حکم رئیس شورا منصوب می‌شود. ب - شرایط انتخاب اعضا ۱. تابعیت جمهوری اسلامی ایران، ۲. دارا بودن حداقل چهل سال سن، ۳. دارا بودن مدرک دکترای معتبر برای اعضای صاحبانظر اقتصادی و حقوقدان و حداقل مدرک کارشناسی برای صاحبانظران تجاری و صنعتی و خدمات زیربنایی و مالی، ۴. نداشتن محکومیت کیفری مؤثر و یا محکومیت قطعی به ورشکستگی به تقصیر یا به تقلب، ۵. دارا بودن حداقل ده سال سابقه کار مفید و مرتبط، ۶. نداشتن محکومیت قطعی انتظامی از بند «د» به بالا موضوع قانون رسیدگی به تخلفات اداری. تبصره - به استثنای قاضی، بازنشسته بودن افراد مانع انتخاب نخواهد بود. ماده ۵۵ - به منظور انجام امور کارشناسی و اجرائی و فعالیت‌های دبیرخانه‌ای شورای رقابت، مرکز ملی رقابت در قالب مؤسسه‌ای دولتی مستقل زیر نظر رئیس جمهور تشکیل می‌شود که تشکیلات آن به پیشنهاد وزارت امور اقتصادی و دارایی و تصویب هیأت وزیران تعیین می‌شود. تغییرات بعدی تشکیلات مرکز ملی رقابت با پیشنهاد شورای رقابت و تأیید سازمان مدیریت و	ماده ۱۴ - هرگونه کمک و اعطای امتیاز دولتی (از قبیل ریالی، ارزی، اعتباری و معافیت) به صورت تبعیض‌آمیز به یک یا چند بنگاه و یا شرکت که موجب تسلط در بازار و یا اخلال در رقابت شود، ممنوع است. ماده ۱۵ - برای نیل به اهداف این قانون شورایی تحت عنوان «شورای رقابت» تشکیل می‌شود. ترکیب و شرایط انتخاب اعضای شورا به شرح زیر می‌باشد: الف - ترکیب اعضا ۱. یک نفر از قضات عالی‌رتبه شاغل در دادگستری به انتخاب و حکم رئیس قوه قضائیه ۲. چهار نفر اقتصاددان برجسته به پیشنهاد مشترک وزیر امور اقتصادی و دارایی و وزیر بازرگانی و حکم رئیس جمهور ۳. یک نفر حقوقدان برجسته و آشنا به امور حقوق اقتصادی به پیشنهاد وزیر دادگستری و حکم رئیس جمهور ۴. یک نفر صاحبانظر در امور تجارت به پیشنهاد وزیر بازرگانی و حکم رئیس جمهور ۵. یک نفر صاحبانظر در امور صنعت به پیشنهاد وزیر صنایع و معادن و حکم رئیس جمهور ۶. یک نفر صاحبانظر در امور خدمات زیربنایی به پیشنهاد مشترک وزیر نیرو، راه و ترابری، فناوری ارتباطات و اطلاعات و حکم رئیس جمهور تبصره «۱» - رئیس شورا از بین اقتصاددانان عضو شورا، موضوع بند «۲» به پیشنهاد اعضاء و با حکم رئیس جمهور منصوب می‌شود.

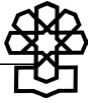
متن پیشنهادی لایحه	مصوبات کمیسیون
تبصره ۲» - نایب رئیس از بین اعضای شورا و به پیشنهاد اعضاء و با حکم رئیس شورا منصوب می‌شود	برنامه‌ریزی کشور و تصویب هیأت وزیران خواهد بود.
ب- شرایط انتخاب اعضاء	تبصره ۱- رئیس شورای رقابت، رئیس مرکز ملی رقابت نیز هست.
۱. دارا بودن حداقل سی و پنج سال سن و تابعیت ایران	تبصره ۲- در تأمین نیروی انسانی مورد نیاز مرکز ملی رقابت اولویت با کارکنان رسمی و پیمانی وزارتخانه‌ها و دستگاهها و مؤسسات دولتی است.
۲. دارا بودن مدرک دکترای معتبر برای اعضای اقتصاددان و حقوقدان و حداقل مدرک کارشناسی برای صاحب‌نظران تجاری و صنعتی و خدمات زیربنایی	تبصره ۳- آیین‌نامه تشویق اعضای شورای رقابت و کارکنان مرکز ملی رقابت به پیشنهاد وزارت امور اقتصادی و دارایی به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.
۳. نداشتن محکومیت کیفری مؤثر و یا محکومیت قطعی به ورشکستگی به تقصیر یا به تقلب	
۴. دارا بودن حداقل ده سال سابقه کار مفید و مرتبط	
۵. نداشتن محکومیت انتظامی از درجه چهار به بالا	
ماده ۱۶- به‌منظور انجام امور کارشناسی و اجرائی و فعالیت‌های دبیرخانه‌ای شورای رقابت، مرکز ملی رقابت در قالب مؤسسه‌ای دولتی مستقل زیر نظر رئیس جمهور تشکیل می‌شود که تشکیلات آن به پیشنهاد مشترک وزارت امور اقتصادی و دارایی، وزارت بازرگانی و سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور و تصویب هیأت وزیران تعیین می‌شود. تغییرات بعدی تشکیلات مرکز ملی رقابت با پیشنهاد شورای رقابت و تأیید سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور و تصویب هیأت وزیران خواهد بود.	ماده ۵۶- دوره تصدی، اشتغال و رویه یا نحوه رسیدگی به تخلفات اعضای شورای رقابت به‌شرح زیر است:
تبصره: رئیس شورای رقابت، رئیس مرکز ملی رقابت نیز می‌باشد.	۱. دوره تصدی عضو قاضی دو سال و سایر اعضا شش سال است و انتصاب مجدد آنان برای عضو قاضی دو دوره و برای سایر اعضا یک دوره دیگر مجاز خواهد بود.
	۲. دوره تصدی کسانی که به دلایلی جانشین اعضای شورا می‌شوند، به میزان بقیه دوره تصدی عضو قبلی خواهد بود.
	۳. اعطای مأموریت به کارمندان دولت و قوه قضائیه برای عضویت آنان در شورا و هیأت تجدیدنظر الزامی است.
	۴. اشتغال رئیس و اعضای شورای رقابت به‌صورت تمام‌وقت است. افراد مذکور نمی‌توانند همزمان شغل و یا مسئولیت دیگری در بخش عمومی، خصوصی یا تعاونی داشته باشند.
ماده ۱۷- دوره تصدی، اشتغال و رسیدگی به تخلفات اعضای شورای رقابت به‌شرح زیر است:	

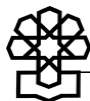
متن پیشنهادی لایحه	مصوبات کمیسیون
۱. دوره تصدی اعضای شورای رقابت شش سال و انتصاب مجدد آنان فقط برای یک دوره شش ساله دیگر مجاز خواهد بود.	تبصره ۱ - اعضای هیأت علمی دانشگاه‌ها در صورتی که تنها به اندازه ساعات موظف تدریس کنند از این بند مستثنی هستند.
۲. دوره تصدی کسانی که به دلایلی جانشین اعضای شورا می‌شوند، به میزان بقیه دوره تصدی اعضای قبلی آنان خواهد بود.	۵. به تخلفات اعضای شورای رقابت و هیأت تجدیدنظر، به جز قاضی منتخب رئیس قوه قضائیه و نیز کارمندان مرکز ملی رقابت برابر مقررات قانون نحوه رسیدگی به تخلفات اداری و به تخلفات قاضی منتخب رئیس قوه قضائیه، طبق مقررات قانونی در دادسراها و دادگاه‌های انتظامی قضات رسیدگی خواهد شد.
۳. اعطای مأموریت به کارمندان دولت و قوه قضائیه برای عضویت آنان در شورا و هیأت تجدیدنظر الزامی است.	
۴. ضوابط استخدامی و حقوق و مزایای اعضای شورای رقابت و همچنین کارکنان مرکز ملی رقابت در قالب آیین‌نامه‌های استخدامی خاص و نیز پرداخت حق مشاوره و حق خدمات کارشناسی آن در قالب آیین‌نامه خاص بدون الزام به رعایت قانون محاسبات عمومی کشور، قانون استخدام کشوری و مقررات دولت به پیشنهاد مشترک وزارت امور اقتصادی و دارایی، وزارت بازرگانی و سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور و با تصویب هیأت وزیران تعیین خواهند شد.	تبصره ۲ - اعضای مذکور در بندهای ۸ و ۹ و ۱۰ ماده ۵۴ این قانون از شمول حکم بند ۴ این ماده مستثنی هستند.
۵. اشتغال رئیس و اعضای شورای رقابت به‌صورت تمام وقت می‌باشد. افراد مذکور نمی‌توانند همزمان شغل دیگری در بخش عمومی یا اشتغال در بخش خصوصی یا تعاونی داشته باشند	ماده ۵۷ - تضمین موقعیت شغلی اعضای شورا و نحوه استقلال آن به‌شرح زیر است: ۱. هیچ یک از اعضای شورای رقابت را نمی‌توان برخلاف میل او از عضویت در شورا برکنار کرد مگر در موارد زیر: الف - ناتوانی در انجام وظایف محوله به تشخیص دو سوم اعضای شورا. ب - محکومیت‌های مذکور در جزءهای «۳» و «۵» بند «ب» ماده (۵۴) این قانون. ج - محکومیت قطعی به دلیل سوءاستفاده از مقررات مواد (۷۶) و (۷۷) این قانون. د - از دست دادن اهلیت استیفا ه - غیبت غیرموجه بیش از دو ماه متوالی و سه ماه غیرمتوالی در هر سال از حضور در شورا، با تشخیص اکثریت اعضای شورای رقابت و - نقض تکالیف و محدودیتهای موضوع ماده (۶۹) این قانون و تخطی از مقررات موضوع مواد
تبصره - اعضای هیأت علمی دانشگاه‌ها در صورتی که تنها به اندازه ساعات موظف به امر تدریس اشتغال داشته باشند، از این بند مستثنا می‌باشند.	
۶. به تخلفات اعضای شورای رقابت و هیأت تجدیدنظر، به جز قاضی منتخب رئیس قوه قضائیه و نیز کارمندان مرکز ملی رقابت برابر مقررات قانون نحوه رسیدگی به تخلفات اداری مصوب ۱۳۷۲ و به تخلفات قاضی منتخب رئیس قوه قضائیه، طبق مقررات قانونی در دادسراها و دادگاه‌های انتظامی قضات رسیدگی خواهد شد.	

متن پیشنهادی لایحه	مصوبات کمیسیون
ماده ۱۸- تضمین موقعیت شغلی اعضای شورا و نحوه استقلال آن به شرح زیر است: ۱. هیچ یک از اعضای شورای رقابت را نمی‌توان برخلاف میل او از عضویت در شورا عزل کرد مگر در موارد زیر: الف - فوت، ابتلا به بیماری علاج‌ناپذیر، ناتوانی جسمی و یا روانی به نحوی که قادر به انجام وظایف محول شده نباشد به تشخیص شورا ب - محکومیت‌های مذکور در جزءهای «۳» و «۵» و بند «ب» ماده (۱۵) این قانون ج - محکومیت قطعی به دلیل سوءاستفاده از مقررات ماده (۳۷) این قانون د - از دست دادن اهلیت استیفا ه - غیبت غیرموجه بیش از دو ماه متوالی و سه ماه غیرمتوالی از حضور در شورا با تشخیص شورا و - نقض تکالیف و محدودیت‌های موضوع ماده (۳۰) این قانون به تشخیص شورای رقابت یا مراجع ذیصلاح قضائی حسب مورد. ۲. در صورت کناره‌گیری داوطلبانه هر یک از اعضای شورا و همچنین در صورت بروز موجبات عزل به نحو مذکور در فوق، مراتب همراه با دلایل و مدارک و مستندات مربوط حسب مورد توسط رئیس شورا یا نایب رئیس وی به مرجع انتصاب‌کننده عضو، جهت انتصاب عضو جانشین اعلام می‌شود. مرجع مزبور مکلف خواهد بود حداکثر ظرف یک ماه از تاریخ وصول تقاضا، در چارچوب ماده (۱۵) این قانون، عضو جانشین را انتخاب و به شورای رقابت معرفی کند. ۳. اعضای شورای رقابت را نمی‌توان به دلیل اتخاذ تصمیمات در چارچوب وظایف قانونی و یا اظهاراتی که به استناد قانون می‌کنند، تحت تعقیب قرار داد. ۴. شورای رقابت در رسیدگی و تصمیم‌گیری مطابق مقررات این فصل از استقلال کامل برخوردار است. ماده ۵۸- جلسات شورا با حضور دو سوم اعضاء و به ریاست رئیس و در غیاب او نایب رئیس رسمیت خواهد داشت. تصمیمات شورا با رأی اکثریت اعضای صاحب رأی مشروط بر آنکه از پنج رأی کمتر نباشد معتبر خواهد بود و تصمیمات شورا درخصوص ماده (۶۲) این قانون در صورتی اعتبار خواهد داشت که رأی حداقل یک قاضی عضو نیز در آن مثبت باشد. ماده ۵۹- علاوه بر موارد تصریح شده در سایر مواد، این شورا وظایف و اختیار زیر را نیز دارد: ۱. تشخیص مصادیق رویه‌های ضدرقابتی و معافیت‌های موضوع این قانون و اتخاذ تصمیم در مورد این معافیت‌ها ۲. ارزیابی وضعیت و تعیین محدوده بازار کالاها و خدمات مرتبط با مواد (۴۵) تا (۴۹).	(۷۶) و (۷۷) به تشخیص اکثریت اعضای شورای رقابت. ۲. در صورت کناره‌گیری داوطلبانه یا فوت هر یک از اعضای شورا و همچنین در صورت بروز موجبات عزل به نحو مذکور در فوق، مراتب همراه با دلایل و مدارک و مستندات مربوط حسب مورد توسط رئیس شورا یا نایب رئیس وی به مرجع انتصاب‌کننده عضو، جهت انتصاب عضو جانشین اعلام می‌شود. مرجع مزبور مکلف است حداکثر ظرف یک ماه از تاریخ وصول تقاضا، در چارچوب ماده (۵۴) این قانون، عضو جانشین را انتخاب و به شورای رقابت معرفی کند. ۳. اعضای شورای رقابت را نمی‌توان به دلیل اتخاذ تصمیمات در چارچوب وظایف قانونی و یا اظهاراتی که به استناد قانون می‌کنند، تحت تعقیب قرار داد. ۴. شورای رقابت در رسیدگی و تصمیم‌گیری مطابق مقررات این فصل از استقلال کامل برخوردار است. ماده ۵۸- جلسات شورا با حضور دو سوم اعضاء و به ریاست رئیس و در غیاب او نایب رئیس رسمیت خواهد داشت. تصمیمات شورا با رأی اکثریت اعضای صاحب رأی مشروط بر آنکه از پنج رأی کمتر نباشد معتبر خواهد بود و تصمیمات شورا درخصوص ماده (۶۲) این قانون در صورتی اعتبار خواهد داشت که رأی حداقل یک قاضی عضو نیز در آن مثبت باشد. ماده ۵۹- علاوه بر موارد تصریح شده در سایر مواد، این شورا وظایف و اختیار زیر را نیز دارد: ۱. تشخیص مصادیق رویه‌های ضدرقابتی و معافیت‌های موضوع این قانون و اتخاذ تصمیم در مورد این معافیت‌ها ۲. ارزیابی وضعیت و تعیین محدوده بازار کالاها و خدمات مرتبط با مواد (۴۵) تا (۴۹).

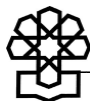
متن پیشنهادی لایحه	مصوبات کمیسیون
قانونی‌شان و یا اظهاراتی که به استناد قانون می‌کنند، تحت تعقیب قرار داد.	۳. تدوین و ابلاغ راهنماها و دستورالعمل‌های لازم به‌منظور اجرای این فصل و دستورالعمل‌های داخلی شورا.
۴. شورای رقابت در رسیدگی به تصمیم‌گیری مطابق مقررات این قانون از استقلال کامل برخوردار است.	۴. ارائه نظرات مشورتی به دولت برای تنظیم لوایح مورد نیاز.
ماده ۱۹- جلسات شورا با حضور رئیس و در غیاب او نایب رئیس و حداقل چهار عضو دیگر از اعضای شورا رسمیت خواهد داشت. تصمیمات شورا با رأی چهار نفر از آرای حاضر معتبر خواهد بود و تصمیمات شورا درخصوص ماده (۲۲) در صورتی اعتبار خواهد داشت که مورد تأیید قاضی منتخب رئیس قوه قضائیه نیز قرار گیرد.	۵. تصویب ضوابط تنظیم قیمت، مقدار و شرایط دسترسی به بازار کالاها و خدمات انحصاری در هر مورد.
ماده ۲۰- شورا در موارد زیر صلاحیت دارد:	ماده ۶۰- شورای رقابت می‌تواند در حوزه کالا یا خدمتی خاص که بازار آن مصداق انحصار طبیعی است، پیشنهاد تشکیل نهاد تنظیم‌کننده بخشی را برای تصویب به هیأت وزیران ارائه و قسمتی از وظایف و اختیارات تنظیمی خود در حوزه مزبور را به نهاد تنظیم‌کننده بخشی واگذار نماید.
۱. تشخیص مصادیق و موارد مشمول رویه‌های ضد رقابتی موضوع مواد (۴) تا (۹) این قانون	ترکیب اعضای نهادهای تنظیم‌کننده بخشی به پیشنهاد شورای رقابت با تصویب هیأت وزیران تعیین می‌شود. شرایط انتخاب اعضای این نهادها، مطابق بند «ب» ماده (۵۴) این قانون است و اعضای آن‌ها در حیطه وظایف و اختیارات تفویض شده، مسئولیت‌های پیش‌بینی شده در این قانون برای اعضای شورای رقابت را برعهده دارند.
۲. ارزیابی وضعیت و تعیین محدوده بازار کالاها و خدمات مرتبط با مواد (۴) تا (۹) این قانون	در هر حال هیچ نهاد تنظیم‌کننده بخشی نمی‌تواند مغایر با این قانون یا مصوبات شورای رقابت در زمینه تسهیل رقابت تصمیمی بگیرد یا اقدامی کند.
۳. تشخیص و اتخاذ تصمیم در مورد مصادیق معافیت‌های این قانون	ماده ۶۱- اختیار شورا برای بازرسی و تحقیق به‌شرح زیر است:
۴. تدوین و ابلاغ دستورالعملها و ضوابط لازم به‌منظور اجرای این قانون	الف - بازرسی
۵. پیشنهاد لوایح لازم در مورد تسهیل رقابت و پیشگیری، حذف و کنترل انحصارات به هیأت وزیران	شورای رقابت اختیار دارد در اجرای وظایف و مأموریت‌های خود برای رسیدگی به دعاوی و پرونده‌های طرح شده، بنگاه‌ها و شرکت‌ها را بازرسی کند و اجازه ورود به اماکن، انبارها، وسایل نقلیه، رایانه‌ها و تفتیش آن‌ها و نیز جواز بازرسی از فعالیت‌های اقتصادی، اموال،
۶. وضع مقررات برای تنظیم قیمت و مقدار و شرایط دسترسی به بازار کالاها و خدمات انحصاری	
۷. تدوین دستورالعمل‌های داخلی شورا	

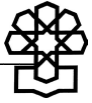
متن پیشنهادی لایحه	مصوبات کمیسیون
ماده ۲۲- اختیار شورا برای بازرسی و تحقیق به شرح زیر است: الف - بازرسی شورای رقابت اختیار دارد در اجرای وظایف و مأموریت‌های خود برای رسیدگی به دعاوی و پرونده‌های طرح شده، بنگاه‌ها و شرکت‌ها را بازرسی کند و اجازه ورود به اماکن، انبارها، وسایل نقلیه، رایانه‌ها و تفتیش آن‌ها و نیز بازرسی از فعالیت‌های اقتصادی، اموال، دفاتر و سایر اوراق را صادر کند. اختیار بازرسی شورا همچنین شامل شرکت در جلسات مجامع عمومی و هیأت مدیره آن‌ها و جمع‌آوری اطلاعات مورد نیاز می‌شود. ب- تحقیق شورا اختیار دارد در اجرای وظایف و مأموریت‌های خود، با استفاده از یک یا چند راهکار زیر تحقیقات لازم را در مورد موضوعات مرتبط با این قانون و رسیدگی به شکایات انجام دهد: ۱. احضار و الزام مشتکی عنه یا هر شخصی که حضور وی لازم تشخیص داده می‌شود و الزام به حضور وی در شورا، مرکز و انجام تحقیقات از او. ۲. احضار شهود و الزام آن‌ها به حضور در شورا و شنیدن شهادت آن‌ها. ۳. الزام اشخاص حقیقی و حقوقی اعم از خصوصی، عمومی یا تعاونی به ارائه گزارش، اطلاعات، مدارک، مستندات و سوابق مرتبط با رویه‌های ضدرقابتی اعم از کاغذی یا الکترونیکی. ۴. دعوت از کارشناسان و دریافت اظهارنظرهای آنان. تبصره ۱» - شورای رقابت می‌تواند موضوع بررسی و صدور حکم در مورد ماده فوق را	رایانه‌ها، دفاتر و سایر اوراق را صادر کند. شرکت در جلسات مجامع عمومی و جمع‌آوری اطلاعات مورد نیاز از جمله مصوبات هیأت مدیره، نیز مشمول اختیار بازرسی شورا است. ب- تحقیق شورا اختیار دارد در اجرای وظایف و مأموریت‌های خود، با استفاده از یک یا چند راهکار زیر، رسیدگی به موضوعات مرتبط با این قانون و شکایات را انجام دهد: ۱. احضار مشتکی عنه برای حضور در شورا یا مرکز به منظور انجام تحقیقات از او. ۲. احضار شهود و یا هر شخص دیگر که حضور آن‌ها به منظور رسیدگی به شکایات ضروری تشخیص داده شود. ۳. درخواست گزارش، اطلاعات، مدارک، مستندات و سوابق (اعم از کاغذی یا الکترونیکی) مرتبط با رویه‌های ضدرقابتی از اشخاص حقیقی و حقوقی. ۴. دعوت از کارشناسان و مؤسسات تخصصی و دریافت اظهارنظر آنان در فرایند تحقیق و بازرسی. تبصره ۱ - شورای رقابت باید صدور مجوز تحقیقات و بازرسی و محدوده آن را در اجرای این ماده در هر مورد حسب مورد از یکی از قضات عضو شورا یا یکی از پنج قاضی که بدین منظور توسط رئیس قوه قضائیه (از بین قضات با حداقل ده سال سابقه) انتخاب و معرفی می‌شوند، درخواست کند. قاضی موظف است حداکثر ظرف دو هفته تصمیم بگیرد. انجام تحقیقات و بازرسی منوط به حکم قاضی است. تبصره ۲ - شورا می‌تواند امر تحقیق و بازرسی را به مؤسسات تخصصی و اشخاص متخصص حقیقی و حقوقی که طبق قوانین خاص تشکیل و احراز صلاحیت شده‌اند، ارجاع کند.

متن پیشنهادی لایحه	مصوبات کمیسیون
علاوه بر قاضی عضو شورا، به یکی از پنج قاضی که بدین منظور توسط رئیس قوه قضاییه (از بین قضات با حداقل ده سال سابقه) انتخاب و معرفی می‌شوند، ارجاع دهد.	ماده ۶۲- هرگاه شورا پس از وصول شکایات یا انجام تحقیقات لازم احراز کند که یک یا چند مورد از رویه‌های ضدرقابتهی موضوع مواد (۴۵) تا (۴۹) این قانون توسط بنگاهی اعمال شده است، می‌تواند حسب مورد یک یا چند تصمیم زیر را بگیرد.
تبصره «۲»- شورای رقابت می‌تواند امر تحقیق و بازرسی را به مؤسسات تخصصی و اشخاص متخصص و مجرب ارجاع کند	۱. دستور به فسخ هر نوع قرارداد، توافق و تفاهم متضمن رویه‌های ضدرقابتهی موضوع مواد (۴۵) تا (۴۹) این قانون.
ماده ۲۳- هرگاه شورا پس از وصول شکایات یا انجام تحقیقات لازم احراز کند که یک یا چند مورد از رویه‌های ضدرقابتهی موضوع مواد (۴) تا (۹) این قانون توسط بنگاه‌ها یا شرکت‌ها اعمال شده است، می‌تواند حسب مورد یک یا چند مورد از تصمیمات زیر را اتخاذ کند:	۲. دستور به توقف طرفین توافق یا توافقی‌های مرتبط با آن از ادامه رویه‌های ضدرقابتهی مورد نظر.
۱. ابطال هر نوع قرارداد، توافق و تفاهم متضمن رویه‌های ضدرقابتهی موضوع مواد (۴) تا (۹) این قانون	۳. دستور به توقف هر رویه ضدرقابتهی یا عدم تکرار آن.
۲. منع طرف‌های توافق یا توافقی‌های مرتبط با آن از ادامه رویه‌های ضدرقابتهی موردنظر	۴. اطلاع‌رسانی عمومی در جهت شفافیت بیشتر بازار.
۳. دستور به توقف هر رویه ضدرقابتهی یا عدم تکرار آن	۵. دستور به عزل مدیرانی که برخلاف مقررات ماده (۴۷) این قانون انتخاب شده‌اند.
۴. اطلاع‌رسانی عمومی در جهت شفافیت بیشتر بازار.	۶. دستور به واگذاری سهام یا سرمایه بنگاه‌ها یا شرکت‌ها که برخلاف ماده (۴۸) این قانون حاصل شده است.
۵. عزل مدیرانی که برخلاف مقررات ماده (۶) این قانون انتخاب شده‌اند.	۷. الزام به تعلیق یا ابطال هرگونه ادغام که برخلاف ممنوعیت ماده (۴۹) این قانون انجام شده و یا الزام به تجزیه شرکت‌های ادغام شده.
۶. دستور به واگذاری سهام یا سرمایه بنگاه‌ها یا شرکت‌ها که برخلاف ماده (۷) این قانون حاصل شده است.	۸. دستور استرداد اضافه درآمد و یا توقیف اموالی که از طریق ارتکاب رویه‌های ضدرقابتهی موضوع مواد (۴۵) تا (۴۹) این قانون تحصیل شده‌اند از طریق مراجع ذیصلاح قضایی.
۷. الزام به تعلیق یا ابطال هرگونه ادغام که برخلاف ممنوعیت ماده (۹) این قانون انجام شده و یا الزام به تجزیه شرکت‌های ادغام شده.	۹. دستور به بنگاه یا شرکت به عدم فعالیت در یک زمینه خاص یا در منطقه یا مناطق خاص.
۸. درخواست دستور توقیف اموالی که از طریق ارتکاب رویه‌های ضدرقابتهی موضوع مواد	۱۰. دستور به اصلاح اساسنامه، شرکتنامه یا صورتجلسات مجامع عمومی یا هیأت مدیره شرکتها یا ارائه پیشنهاد لازم به دولت درخصوص اصلاح اساسنامه‌های شرکت‌ها و مؤسسات بخش عمومی.

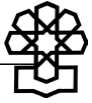
متن پیشنهادی لایحه	مصوبات کمیسیون
(۴) تا (۹) این قانون تحصیل شده‌اند از مراجع ذیصلاح.	۱۱. الزام بنگاه‌ها و شرکتها به رعایت حداقل عرضه و دامنه قیمتی در شرایط انحصاری.
۹. دستور به بنگاه یا شرکت به عدم فعالیت در یک زمینه خاص یا در منطقه یا مناطق خاص.	۱۲. تعیین جریمه نقدی از ده میلیون (۱۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال تا یک میلیارد (۱,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال، در صورت نقض ممنوعیت‌های ماده (۴۶) این قانون.
۱۰. دستور به اصلاح اساسنامه، شرکت‌نامه یا صورتجلسات مجامع عمومی یا هیأت مدیره شرکت‌ها و یا پیشنهاد لوایح اصلاحی لازم به هیأت وزیران درخصوص اساسنامه‌های مصوب مجلس شورای اسلامی.	آیین‌نامه مربوط به تعیین میزان جرایم نقدی متناسب با عمل ارتكابی به پیشنهاد مشترک وزارت امور اقتصادی و دارایی، وزارت بازرگانی و وزارت دادگستری تهیه و به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.
۱۱. الزام بنگاه‌ها و شرکت‌ها به رعایت حداقل عرضه و دامنه قیمتی معین در شرایط انحصاری.	ماده ۶۳- شورای رقابت تنها مرجع رسیدگی به رویه‌های ضدرقابتی است و مکلف است رأساً و یا براساس شکایت هر شخصی اعم از حقیقی یا حقوقی از جمله دادستان کل یا دادستان محل، دیوان محاسبات کشور، سازمان بازرسی کل کشور، تنظیم‌کننده‌های بخشی، سازمان‌ها و نهادهای وابسته به دولت، تشکلهای صنفی، انجمن‌های حمایت از حقوق مصرف‌کنندگان و دیگر سازمان‌های غیردولتی، بررسی و تحقیق درخصوص رویه‌های ضدرقابتی را آغاز و در چارچوب ماده (۶۲) این قانون تصمیم بگیرد.
ماده ۲۴- شورای رقابت تنها مرجع رسیدگی به رویه‌های ضدرقابتی است و رأساً و یا براساس شکایت هر شخصی اعم از حقیقی یا حقوقی از جمله دادستان کل یا محل، سازمان بازرسی کل کشور، سازمان‌ها و نهادهای وابسته به دولت، تشکلهای صنفی، انجمن‌های حمایت از حقوق مصرف‌کنندگان و دیگر سازمان‌های غیردولتی، بررسی و تحقیق درخصوص رویه‌های ضدرقابتی را آغاز و تصمیم‌گیری می‌کنند. شورا مکلف است برای رسیدگی به موضوع شکایات، وقت رسیدگی تعیین و آن را به طرف‌ها ابلاغ نماید. طرف‌ها می‌توانند شخصاً در جلسه حضور یابند یا وکیل معرفی نمایند یا لایحه دفاعیه به شورا تقدیم کنند.	شورا مکلف است برای رسیدگی به موضوع شکایات، وقت رسیدگی تعیین و آن را به طرفین ابلاغ نماید. طرفین می‌توانند شخصاً در جلسه حضور یابند یا وکیل معرفی نمایند یا لایحه دفاعیه به شورا تقدیم کنند.
	تبصره - تخلفات موضوع فصل هشتم قانون نظام صنفی چنانچه موجب اخلال در رقابت باشد مطابق مقررات این قانون رسیدگی خواهد شد. در صورت بروز اختلاف، حل اختلاف با کمیته‌ای مرکب از یکی از اعضای شورای رقابت به انتخاب رئیس شورا، یک نفر نماینده از هیأت عالی نظارت موضوع ماده (۵۳) قانون نظام صنفی و یک نفر به انتخاب وزیر دادگستری خواهد بود. رأی اکثریت اعضای این هیأت قطعی است. محل استقرار کمیته، در وزارت دادگستری خواهد بود.

مصوبات کمیسیون	متن پیشنهادی لایحه
ماده ۶۴- تصمیمات شورای رقابت به موجب ماده (۶۲)، ظرف بیست روز از تاریخ ابلاغ به ذی نفع قابل تجدیدنظر در هیأت تجدیدنظر موضوع ماده (۶۵) این قانون است. این مدت برای اشخاص مقیم خارج دو ماه خواهد بود. در صورت عدم تجدید نظرخواهی در مدت یاد شده و همچنین در صورت تأیید تصمیمات شورا در هیأت تجدیدنظر، این تصمیمات قطعی است. تبصره - در مواردی که تصمیمات شورا، به تشخیص شورا جنبه عمومی داشته باشد، پس از قطعیت باید به هزینه محکوم علیه در یکی از جراید کثیرالانتشار منتشر شود. ماده ۶۵ - محل استقرار، ترکیب هیأت تجدیدنظر، شرایط انتخاب و نحوه تصمیم‌گیری در این هیأت به شرح زیر است: ۱. هیأت تجدیدنظر که در تهران مستقر خواهد بود، از افراد زیر تشکیل می‌شود: الف - سه قاضی دیوان عالی کشور به انتخاب و حکم رئیس قوه قضاییه. ب - دو صاحب‌نظر اقتصادی به پیشنهاد وزیر امور اقتصادی و دارایی و حکم رئیس جمهور. ج - دو صاحب‌نظر در فعالیتهای تجاری و صنعتی و زیربنایی به پیشنهاد مشترک وزرای صنایع و معادن و بازرگانی و حکم رئیس جمهور. ۲. اعضای هیأت تجدیدنظر باید حداقل دارای پانزده سال سابقه کار مفید و مرتبط باشند. سایر شرایط انتخاب اعضا و همچنین ضوابط مرتبط با دوره تصدی اعضا، اشتغال، عزل و رسیدگی به تخلفات اعضا و نیز موقعیت شغلی و ضوابط استخدامی و حقوق و مزایای آنان به ترتیبی خواهد بود که در بند «ب» ماده (۱۵) و مواد (۱۷) و (۱۸) این قانون ذکر شده است. ۳. نحوه تصمیم‌گیری هیأت تجدیدنظر به شرح زیر است: الف - تصمیمات هیأت تجدیدنظر منوط به تصویب اکثریت اعضای آن است، ولی رأی تجدیدنظر در مورد تصمیمات ماده (۲۲) در عین حال باید متضمن موافقت قاضی عضو این	ماده ۲۶- تصمیمات شورای رقابت به موجب ماده (۲۲)، ظرف بیست روز از تاریخ ابلاغ به ذی نفع قابل تجدیدنظر در هیأت تجدیدنظر موضوع ماده (۲۶) این قانون است و این مدت برای اشخاص مقیم خارج دو ماه خواهد بود. در صورت عدم تجدید نظرخواهی در مدت یاد شده و همچنین در صورت تأیید تصمیمات شورا در هیأت تجدیدنظر، این تصمیمات قطعی تلقی خواهد شد. ماده ۲۷- ترکیب هیأت تجدیدنظر، شرایط انتخاب و نحوه تصمیم‌گیری در این هیأت به شرح زیر می‌باشد: ۱. هیأت تجدیدنظر که در تهران مستقر خواهد بود، از افراد زیر تشکیل می‌شود: الف - یک قاضی دیوان عالی کشور به انتخاب و حکم رئیس قوه قضاییه. ب - یک اقتصاددان به پیشنهاد وزیر امور اقتصادی و دارایی و حکم رئیس جمهور. ج - یک صاحب‌نظر در فعالیتهای تجاری و صنعتی به پیشنهاد وزیر بازرگانی و حکم رئیس جمهور. ۲. اعضای هیأت تجدیدنظر باید حداقل دارای پانزده سال سابقه کار مفید و مرتبط باشند. سایر شرایط انتخاب اعضا و همچنین ضوابط مرتبط با دوره تصدی اعضا، اشتغال، عزل و رسیدگی به تخلفات اعضا و نیز موقعیت شغلی و ضوابط استخدامی و حقوق و مزایای آنان به ترتیبی خواهد بود که در بند «ب» ماده (۱۵) و مواد (۱۷) و (۱۸) این قانون ذکر شده است. ۳. نحوه تصمیم‌گیری هیأت تجدیدنظر به شرح زیر است: الف - تصمیمات هیأت تجدیدنظر منوط به تصویب اکثریت اعضای آن است، ولی رأی تجدیدنظر در مورد تصمیمات ماده (۲۲) در عین حال باید متضمن موافقت قاضی عضو این

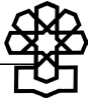
مصوبات کمیسیون	متن پیشنهادی لایحه
مورد تصمیمات ماده (۶۲) این قانون در عین حال باید متضمن موافقت حداقل دو عضو قاضی این هیأت باشد. ب- هیأت تجدیدنظر می‌تواند، امر تحقیق و بازرسی را به مؤسسات تخصصی و اشخاص حقیقی و حقوقی متخصص که طبق قوانین خاص تشکیل و احراز صلاحیت شده‌اند، ارجاع کند. ج- هیأت تجدیدنظر می‌تواند تصمیمات شورا را نقض یا عیناً تأیید یا حسب مورد آن را تعدیل یا اصلاح کند یا مستقلاً تصمیم دیگری بگیرد. د- تصمیمات هیأت تجدیدنظر به شرح بند فوق قطعی و لازم‌الاجرا خواهد بود و در هیچ یک از مراجع اداری و قضائی قابل اعتراض نیست. ۴. هیأت تجدیدنظر می‌تواند طرفین دعوا را برای ادای توضیحات دعوت نماید و همچنین طرفین و یا وکیل آنها بنا به تشخیص خود می‌توانند حضوراً یا با ارائه لایحه دفاعیه نسبت به ادای توضیحات در جلسه رسیدگی به پرونده مطروحه اقدام نمایند، در غیر این صورت هیأت با توجه به مدارک و مستندات مضبوط در پرونده، تصمیم مقتضی خواهد گرفت. ماده ۶۶- تصمیمات شورای رقابت جز در مورد بند «۱۲» ماده (۶۲) این قانون پس از ابلاغ به ذی‌نفع قابل اجراست و تجدید نظرخواهی ذی‌نفع به موجب ماده (۶۴) مانع اجرا نخواهد شد. در هر صورت ذی‌نفع می‌تواند همزمان با تجدید نظرخواهی یا پس از آن تا زمان تصمیم‌گیری هیأت تجدیدنظر، توقف اجرای تصمیم شورای رقابت را تقاضا کند و هیأت تجدیدنظر فوراً به تقاضا رسیدگی کرده و می‌تواند با اخذ تأمین یا تضمین مناسب دستور توقف اجرای تصمیمات شورای رقابت را صادر کند.	هیأت باشد. ب - هیأت تجدیدنظر می‌تواند تصمیمات شورا را نقض یا عیناً تأیید یا حسب مورد آن را تعدیل یا اصلاح یا مستقلاً تصمیم دیگری اتخاذ کند. ج - تصمیمات هیأت تجدیدنظر به شرح بند فوق قطعی و لازم‌الاجرا خواهد بود. ۴. هیأت تجدیدنظر باید از طرف‌ها برای ادای توضیحات دعوت نماید و در این صورت طرف‌ها می‌توانند شخصاً در هیأت حضور یابند یا وکیل معرفی کنند یا لایحه دفاعیه ارسال کنند، در غیر این صورت هیأت با توجه به مدارک و مستندات مضبوط در پرونده، تصمیم مقتضی اتخاذ خواهد کرد. ماده ۲۸- تصمیمات شورای رقابت جز در مورد بند «۱۲» ماده «۲۲»، پس از ابلاغ به ذی‌نفع قابل اجراست و تجدید نظرخواهی ذی‌نفع به موجب ماده (۲۵) مانع اجرا نخواهد شد. با این حال ذی‌نفع می‌تواند ظرف بیست روز از هیأت تجدیدنظر توقف اجرای تصمیم شورای رقابت را تقاضا کند و هیأت تجدیدنظر فوراً به تقاضا رسیدگی کرده و با اخذ تأمین یا تضمین مناسب دستور توقف عملیات اجرائی را صادر خواهد کرد

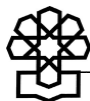
متن پیشنهادی لایحه	مصوبات کمیسیون
ماده ۲۹- اشخاص حقیقی که در نتیجه رویه‌های ضدرقابتی مذکور در این قانون خساراتی به آن‌ها وارده شده است، می‌توانند به‌منظور جبران خسارت به دادگاه صلاحیتدار دادخواست بدهند. دادگاه ضمن رعایت مقررات این قانون در صورتی حکم به جبران ضرر و زیان را خواهد داد که خواهان تأییدیه شورای رقابت را مبنی بر اعمال رویه‌های ضدرقابتی از سوی خوانده به دادخواست مذکور پیوست کرده باشد	ماده ۶۷- اشخاص حقیقی و حقوقی خسارت‌دیده از رویه‌های ضدرقابتی مذکور در این قانون، می‌توانند حداکثر ظرف یک سال از زمان قطعیت تصمیمات شورای رقابت یا هیأت تجدید نظر مبنی بر اعمال رویه‌های ضدرقابتی، به‌منظور جبران خسارت به دادگاه صلاحیتدار دادخواست بدهند. دادگاه ضمن رعایت مقررات این قانون در صورتی به دادخواست رسیدگی می‌کند که خواهان رونوشت رأی قطعی شورای رقابت یا هیأت تجدیدنظر را به دادخواست مذکور پیوست کرده باشد.
ماده ۳۰- شورای رقابت می‌تواند در کلیه جرایم موضوع این قانون سمت شاکی داشته باشد و از دادگاه صلاحیتدار برای جبران خسارت وارد شده به منافع عمومی نیز درخواست رسیدگی کند.	تبصره - در مواردی که تصمیمات شورای رقابت یا هیأت تجدیدنظر جنبه عمومی داشته و پس از قطعیت از طریق جراید کثیرالانتشار منتشر می‌شود، اشخاص ثالث ذی‌نفع می‌توانند با اخذ گواهی از شورای رقابت مبنی بر شمول تصمیم مذکور بر آن‌ها، دادخواست خود را به دادگاه صلاحیتدار بدهند. صدور حکم به جبران خسارت، منوط به ارائه گواهی مذکور است و دادگاه در صورت درخواست خواهان مبنی بر تقاضای صدور گواهی با صدور قرار اناطه، تا اعلام پاسخ شورای رقابت از رسیدگی خودداری می‌نماید. رسیدگی شورا به درخواست‌های موضوع این تبصره خارج از نوبت خواهد بود.
ماده ۳۱- تکالیف و محدودیت‌های اعضای شورای رقابت، هیأت تجدیدنظر و کارکنان مرکز ملی رقابت به شرح زیر است: ۱. ممنوعیت شرکت در جلسات و تصمیم‌گیری در مواردی که عضو شورا یا هیأت تجدیدنظر در آن ذی‌نفع است: اعضای شورای رقابت و هیأت تجدیدنظر از شرکت در جلسات رسیدگی به موضوعاتی که در آن‌ها به‌طور مستقیم و یا غیرمستقیم ذی‌نفع هستند و همچنین از شرکت در تصمیم‌گیری راجع به این موضوعات ممنوع هستند. تصمیماتی که بدون رعایت این بند اتخاذ شود و منجر به تحصیل منافع مستقیم و یا غیرمستقیم یا معافیت از تکلیفی برای عضو مربوط شود، باطل و فاقد اثر قانونی خواهد بود.	ماده ۶۸- شورای رقابت می‌تواند در کلیه جرایم موضوع این قانون سمت شاکی داشته باشد و از دادگاه صلاحیتدار برای جبران خسارت وارد شده به منافع عمومی درخواست رسیدگی کند.
تبصره: چنانچه بنا به محدودیت فوق فرد یا افرادی از اعضای شورای رقابت یا هیأت تجدیدنظر از شرکت در جلسات و تصمیم‌گیری منع شوند، شورای رقابت یا هیأت تجدیدنظر	ماده ۶۹- تکالیف و محدودیت‌های اعضای شورای رقابت، هیأت تجدیدنظر و کارکنان مرکز ملی رقابت به شرح زیر است: ۱. ممنوعیت شرکت در جلسات و تصمیم‌گیری در موارد موضوع ماده (۹۱) قانون آیین دادرسی

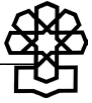
مصوبات کمیسیون	متن پیشنهادی لایحه
دادگاههای عمومی و انقلاب در امور مدنی. تصمیماتی که بدون رعایت این بند اتخاذ شود و منجر به تحصیل منافعی مستقیم و یا غیرمستقیم یا معافیت از تکلیفی برای عضو مربوط شود، باطل و فاقد اثر قانونی خواهد بود. تبصره - چنانچه بنا به محدودیت فوق فرد یا افرادی از اعضای شورای رقابت یا هیأت تجدیدنظر از شرکت در جلسات شورا و تصمیم‌گیری منع شوند، شورای رقابت یا هیأت تجدیدنظر از مرجع معرفی‌کننده عضو مزبور، درخواست معرفی عضو جایگزین را برای رسیدگی به این موضوع می‌کند. ۲. وظیفه حفظ اطلاعات داخلی اعضای شورای رقابت، هیأت تجدیدنظر و همچنین کارکنان مرکز ملی رقابت و هر شخصی که قبلاً در این سمت‌ها مشغول به کار بوده است، نباید اطلاعات داخلی بنگاه‌ها، شرکت‌ها یا اشخاصی را که در جریان انجام وظیفه یا به مناسبت آن از آن‌ها اطلاع یافته‌اند، فاش کنند یا به‌طور مخفیانه از آن به نفع فرد یا اشخاص ثالث بهره‌برداری کنند. ۳. ممنوعیت اظهارنظر قبل از اتخاذ تصمیم اعضای شورای رقابت و هیأت تجدیدنظر و نیز کارکنان مرکز ملی رقابت نباید قبل از اتخاذ تصمیم، درخصوص تخلفات بنگاه‌ها، شرکت‌ها یا اشخاص از مقررات این قانون به صورت کتبی یا شفاهی اظهارنظر کنند. ۳. ممنوعیت اظهارنظر قبل از اتخاذ تصمیم اعضای شورای رقابت و هیأت تجدیدنظر و نیز کارکنان مرکز ملی رقابت نباید قبل از اتخاذ تصمیم، درخصوص تخلفات بنگاه‌ها، شرکت‌ها یا اشخاص از مقررات این قانون به صورت کتبی یا شفاهی اظهارنظر کنند. ۷۰- شورای رقابت موظف است امکان دسترسی عموم به ضوابط، آیین‌نامه‌ها و دستورالعمل‌های مرتبط با این فصل را فراهم و گزارش عملکرد سالیانه اجرای این فصل را تنظیم و برای عموم منتشر کند.	از مرجع معرفی‌کننده عضو مزبور، درخواست معرفی عضو جایگزین برای موضوع رسیدگی را می‌کند. ۲. وظیفه حفظ اطلاعات داخلی اعضای شورای رقابت، هیأت تجدیدنظر و همچنین کارکنان مرکز ملی رقابت و هر شخصی که قبلاً در این سمت‌ها مشغول به کار بوده است، نباید اطلاعات داخلی بنگاه‌ها، شرکت‌ها یا اشخاصی را که در جریان انجام وظیفه یا به مناسبت آن از آن‌ها اطلاع یافته‌اند، فاش کنند یا به‌طور مخفیانه از آن به نفع فرد یا اشخاص ثالث بهره‌برداری کنند. ۳. ممنوعیت اظهارنظر قبل از اتخاذ تصمیم اعضای شورای رقابت و هیأت تجدیدنظر و نیز کارکنان مرکز ملی رقابت نباید قبل از اتخاذ تصمیم، درخصوص تخلفات بنگاه‌ها، شرکت‌ها یا اشخاص از مقررات این قانون به صورت کتبی یا شفاهی اظهارنظر کنند. ماده ۳۲- شورای رقابت موظف است امکان دسترسی عموم به ضوابط، آیین‌نامه‌ها و دستورالعمل‌های مرتبط با این قانون را فراهم و گزارش عملکرد سالیانه اجرای این قانون را تنظیم و منتشر کند. ماده ۳۴- هر کس برای اخذ گواهی یا مجوزهای موضوع این قانون یا در جریان رسیدگی به رویه‌های ضدرقابتی اعم از مرحله بازرسی و تحقیقات اظهارات خلاف واقع بکند یا از بیان واقعیاتی که می‌تواند در نتیجه تصمیمات شورای رقابت و هیأت تجدیدنظر مؤثر باشد، خودداری کند و همچنین هر کس که به شورای رقابت، هیأت تجدیدنظر و مرکز ملی رقابت مدارک و اسناد جعلی یا خلاف واقع تسلیم کند یا اطلاعات، مدارک و اسناد مرتبط با

متن پیشنهادی لایحه	مصوبات کمیسیون
رویه‌های ضدرقابتی را صرفنظر از قالب آن‌ها به‌طور مستقیم یا غیرمستقیم نابود، تغییر یا تحریف کند، به حبس تعزیری از سه ماه تا یک سال یا به جزای نقدی از ده میلیون (۱۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال تا یکصد میلیون (۱۰۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال یا به هر دو مجازات محکوم خواهد شد.	ماده ۷۱- تصمیمات قطعی شورای رقابت یا هیأت تجدیدنظر حسب مورد توسط واحد اجرای احکام مدنی دادگستری اجرا می‌شود.
چنانچه ارائه اسناد و مدارک یا بیان اظهارات خلاف واقع منجر به اخذ مجوز از شورای رقابت برابر مواد این قانون شده باشد، دادگاه علاوه بر تعیین مجازات مقرر در این ماده، با تقاضای ذی‌نفع، اصلاح یا ابطال حکم را حسب مورد از شورای رقابت یا هیأت تجدیدنظر درخواست می‌کند.	ماده ۷۲- آیین‌نامه اجرائی موضوع این فصل از جمله نحوه بازرسی، تحقیق، ثبت استعلامات و وصول شکایات به پیشنهاد شورای رقابت حداکثر ظرف مدت ۶ ماه به تصویب هیأت وزیران می‌رسد.
ماده ۳۵- هر شاهد یا کارشناس یا خبره یا صاحب‌نظری که شهادت یا اظهارنظر او برابر مقررات این قانون درخواست شود و برخلاف واقع شهادتی دهد که در تصمیمات شورای رقابت و هیأت تجدیدنظر مؤثر واقع شود، به حبس تعزیری از یک تا سه سال یا به جزای نقدی از سی میلیون (۳۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال تا سیصد میلیون (۳۰۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال یا هر دو مجازات محکوم خواهد شد.	ماده ۷۳- هر کس برای اخذ گواهی یا مجوزهای موضوع این فصل یا در جریان رسیدگی به رویه‌های ضدرقابتی اعم از مرحله بازرسی و تحقیقات اظهارات خلاف واقع کند و یا از ارائه اطلاعات و اسناد و مدارکی که می‌تواند در نتیجه تصمیمات شورای رقابت و هیأت تجدیدنظر مؤثر باشد، خودداری کند و همچنین هر کس که به شورای رقابت، هیأت تجدیدنظر و مرکز ملی رقابت مدارک و اسناد جعلی یا خلاف واقع تسلیم کند یا اطلاعات، مدارک و اسناد مرتبط با رویه‌های ضدرقابتی را صرفنظر از قالب آن‌ها به‌طور مستقیم یا غیرمستقیم نابود کند، تغییر دهد یا تحریف کند، به حبس تعزیری از سه ماه تا یک سال یا به جزای نقدی از ده میلیون (۱۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال تا یکصد میلیون (۱۰۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال یا به هر دو مجازات محکوم خواهد شد.
ماده ۳۶- هر کس به قصد صدمه زدن به اعتبار تجاری و حرفه‌ای بنگاه‌ها یا شرکتها و یا مدیران یا صاحبان آنها شکایتی به شورای رقابت یا دادگاه تسلیم کرده باشد که پس از رسیدگی ثابت شود واهی بوده است، علاوه بر محکومیت به جبران خسارات معنوی به حبس از شش ماه تا دو سال یا به جزای نقدی از بیست میلیون (۲۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال تا دویست میلیون (۲۰۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال یا هر دو مجازات محکوم خواهد شد.	چنانچه ارائه اسناد و مدارک یا بیان اظهارات خلاف واقع یا جعلی منجر به اخذ گواهی یا مجوزهای مذکور در این فصل شده باشد، دادگاه علاوه بر تعیین مجازات مقرر در این ماده، با تقاضای ذی‌نفع، حسب مورد حکم به ابطال گواهی یا مجوز مزبور صادر می‌کند.
ماده ۳۷- هر کس که به موجب این قانون مکلف به حفظ اطلاعات داخلی شرکتها، بنگاه‌ها و یا سایر اشخاص شده است، آن را منتشر و یا افشا کند و یا از این اطلاعات به نفع خود یا اشخاص	ماده ۷۴- هر کارشناس یا خبره یا صاحب‌نظری که شهادت یا اظهارنظر او برابر مقررات این

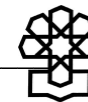
متن پیشنهادی لایحه	مصوبات کمیسیون
ثالث بهره‌برداری کند، حسب مورد به حبس تعزیری از شش ماه تا دو سال یا جزای نقدی از چهل میلیون (۴۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال تا چهارصد میلیون (۴۰۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال یا هر دو مجازات و نیز جبران خسارات ناشی از افشای اطلاعات محکوم خواهد شد.	فصل درخواست شود و برخلاف واقع شهادتی دهد که در تصمیمات شورای رقابت و هیأت تجدیدنظر مؤثر واقع شود، به حبس تعزیری از یک تا سه سال یا به جزای نقدی از سی میلیون (۳۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال تا سیصد میلیون (۳۰۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال یا هر دو مجازات محکوم خواهد شد.
ماده ۳۸- هر یک از اعضای شورای رقابت، اعضای هیأت تجدیدنظر، رؤسا و کارکنان مرکز ملی رقابت و همچنین هر یک از حقوق‌بگیران آنها و اشخاص طرف قرارداد آنها و نیز هر شخص دیگری که از مقررات این قانون برای ضربه‌زدن به منافع مالی یا اعتبار تجاری و حرفه‌ای اشخاص حقیقی یا حقوقی سوءاستفاده کند، علاوه بر جبران خسارات مادی و معنوی به حبس تعزیری از سه تا پنج سال یا جزای نقدی از پنجاه میلیون (۵۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال تا پانصد میلیون (۵۰۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال یا هر دو مجازات محکوم خواهد شد.	تبصره - علاوه بر مجازاتهای فوق، شهادت کذب مشمول مجازات مقرر در قانون مجازات اسلامی نیز هست.
ماده ۳۹- نقض هر یک از بندهای «۱»، «۲» و «۳» ماده (۳۱) این قانون تخلف انتظامی محسوب می‌شود و مرتکب حسب مورد در یکی از مراجع مذکور در بند «۶» ماده (۱۷) محاکمه و مجازات خواهد شد.	ماده ۷۵- هر کس به قصد صدمه زدن به اعتبار تجاری و حرفه‌ای بنگاه‌ها یا شرکت‌ها و یا مدیران یا صاحبان آنها شکایتی به شورای رقابت یا هیأت تجدیدنظر تسلیم کرده باشد که پس از رسیدگی ثابت شود واهی بوده است، علاوه بر محکومیت به جبران خسارت به حبس از شش ماه تا دو سال یا به جزای نقدی معادل خسارت وارده یا هر دو مجازات محکوم خواهد شد.
ماده ۴۰- هر شخصی که مستقیم یا غیرمستقیم از انجام تحقیقات و بازرسی مأموران و بازرسان مرکز ملی رقابت ممانعت به عمل آورد، به جزای نقدی از پنج میلیون (۵,۰۰۰,۰۰۰) ریال تا بیست میلیون (۲۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال محکوم خواهد شد و در صورت استمرار به ازای هر روز، مبلغ یک میلیون (۱,۰۰۰,۰۰۰) ریال به مبلغ یاد شده اضافه خواهد شد.	ماده ۷۶- هر کس که به موجب این فصل مکلف به حفظ اطلاعات داخلی شرکت‌ها، بنگاه‌ها و یا سایر اشخاص شده است، آن را منتشر و یا افشا کند و یا از این اطلاعات به نفع خود یا اشخاص دیگر بهره بگیرد، حسب مورد به حبس تعزیری از شش ماه تا دو سال یا جزای نقدی از چهل میلیون (۴۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال تا چهارصد میلیون (۴۰۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال یا هر دو مجازات و نیز جبران خسارات ناشی از افشا و یا انتشار اطلاعات محکوم خواهد شد.
ماده ۴۱- مجازات اشخاص حقوقی به شرح زیر است: ۱. در صورت ارتکاب هر یک از جرائم مذکور در مواد (۳۲)، (۳۳)، (۳۴)، (۳۶) و (۳۹) این	ماده ۷۷- هر یک از اعضای شورای رقابت، اعضای هیأت تجدیدنظر، رؤسا و کارکنان مرکز ملی رقابت و همچنین هر یک از حقوق‌بگیران آنها و اشخاص طرف قرارداد آنها و نیز هر شخص دیگری که از مقررات این قانون برای ضربه‌زدن به منافع مالی یا اعتبار تجاری و حرفه‌ای

مصوبات کمیسیون	متن پیشنهادی لایحه
اشخاص حقیقی یا حقوقی سوءاستفاده کند، علاوه بر جبران خسارات به حبس تعزیری از سه تا پنج سال یا جزای نقدی از پنجاه میلیون (۵۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال تا پانصد میلیون (۵۰۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال یا هر دو مجازات محکوم خواهد شد.	قانون توسط اشخاص حقوقی، مدیران آنها در زمان ارتکاب حسب مورد به مجازات مقرر برای اشخاص حقیقی محکوم خواهند شد.
ماده ۷۸- نقض هر یک از بندهای «۱»، «۲» و «۳» ماده (۶۹) این قانون تخلف انتظامی محسوب می‌شود و مرتکب علاوه بر مجازات‌های مذکور در این قانون حسب مورد در یکی از مراجع مذکور در بند «۵» ماده (۵۶) محاکمه و مجازات خواهد شد.	۲. چنانچه ارتکاب جرم توسط شخص حقوقی، در نتیجه تعمد یا تقصیر هر یک از حقوق‌بگیران آن انجام گیرد، علاوه بر آنچه که مشمول بند (۱) می‌شود، فرد مزبور نیز حسب مورد برابر مقررات این قانون مسئولیت کیفری خواهد داشت. ۳. چنانچه هر یک از مدیران یا حقوق‌بگیران اشخاص حقوقی ثابت کند که جرم بدون اطلاع آنان انجام گرفته یا آنان همه توان خود را برای جلوگیری از ارتکاب آن به کار برده‌اند یا بلافاصله پس از اطلاع از وقوع جرم آن را به شورای رقابت یا مراجع ذی‌صلاح اعلام کرده‌اند، از مجازات مربوط به آن عمل معاف خواهد شد.
ماده ۷۹- هر کس که به هر شکلی مانع از انجام تحقیقات و بازرسی مأموران و بازرسان مرکز ملی رقابت شود، به جزای نقدی از پنج میلیون (۵,۰۰۰,۰۰۰) ریال تا بیست میلیون (۲۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال محکوم خواهد شد و در صورت ادامه مانع‌تراشی به ازای هر روز، مبلغ یک میلیون (۱,۰۰۰,۰۰۰) ریال به جزای نقدی تعیین شده اضافه خواهد شد.	ماده ۴۲- چنانچه درخصوص جرائم مذکور در این قانون، مجازات‌های سنگین‌تری در قوانین دیگر پیش‌بینی شده باشد، مجازات‌های سنگین‌تر اعمال خواهد شد.
ماده ۸۰- مجازات اشخاص حقوقی به شرح زیر است: ۱. در صورت ارتکاب هر یک از جرائم موضوع مواد این فصل توسط اشخاص حقوقی، مدیران آنها در زمان ارتکاب حسب مورد به مجازات مقرر در این قانون برای اشخاص حقیقی محکوم خواهند شد.	ماده ۴۳ - به جرائم موضوع پیش‌بینی شده در مواد (۳۲) تا (۳۹) این قانون در دادسراها و دادگاههای عمومی، مطابق مقررات جاری و مقررات این قانون و خارج از نوبت رسیدگی می‌شود
۲. چنانچه ارتکاب جرم توسط شخص حقوقی، در نتیجه تعمد یا تقصیر هر یک از حقوق‌بگیران آن انجام گیرد، علاوه بر آنچه که مشمول بند (۱) می‌شود، فرد مزبور نیز حسب مورد برابر مقررات این قانون مسئولیت کیفری خواهد داشت. ۳. چنانچه هر یک از مدیران یا حقوق‌بگیران اشخاص حقوقی ثابت کند که جرم بدون اطلاع آنان	ماده ۴۴- ضابطان دادگستری مکلف به همکاری با شورای رقابت، هیأت تجدیدنظر و مرکز ملی رقابت در اجرای این قانون هستند. ماده ۴۵- مبالغ جزای نقدی مندرج در این قانون هر سه سال یک بار متناسب با رشد

متن پیشنهادی لایحه	مصوبات کمیسیون
شاخص بهای کالاها و خدمات مصرفی که توسط بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران به‌طور رسمی اعلام می‌شود، با پیشنهاد شورای رقابت و تصویب هیأت وزیران تعدیل می‌شود.	انجام گرفته یا آنان همه توان خود را برای جلوگیری از ارتکاب آن به کار برده‌اند یا بلافاصله پس از اطلاع از وقوع جرم آن را به شورای رقابت یا مراجع ذی‌صلاح اعلام کرده‌اند، از مجازات مربوط به آن عمل معاف خواهد شد.
	تبصره: در موارد لزوم جبران خسارت، اشخاص حقوقی متضامناً با افراد مذکور در این ماده مسئول خواهند بود.
	ماده ۸۱- مطالبه خسارات موضوع این قانون منوط به تقدیم دادخواست به دادگاه ذی‌صلاح است.
	ماده ۸۲- چنانچه درخصوص جرائم مذکور در این فصل، مجازات‌های سنگین‌تری در قوانین دیگر پیش‌بینی شده باشد، مجازات‌های سنگین‌تر اعمال خواهد شد.
	ماده ۸۳- به جرایم موضوع مواد (۷۳) تا (۷۹) این فصل در دادرسی‌ها و دادگاه‌های عمومی، مطابق مقررات جاری و مقررات این قانون و خارج از نوبت رسیدگی می‌شود.
	ماده ۸۴- در اجرای این قانون، ضابطان دادگستری مکلف به همکاری با شورای رقابت، هیأت تجدیدنظر و مرکز ملی رقابت هستند.
	ماده ۸۵- مبالغ جزای نقدی مندرج در این فصل هر سه سال یک بار متناسب با رشد شاخص بهای کالاها و خدمات مصرفی که توسط بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران به‌طور رسمی اعلام می‌شود، با پیشنهاد شورای رقابت و تصویب هیأت وزیران تعدیل می‌شود

مصوبات کمیسیون	متن پیشنهادی لایحه
فصل دهم - مواد متفرقه ماده ۸۶- بالاترین مقام هر یک از دستگاه‌های اجرایی موضوع ماده (۸۷) این قانون، مسئول اجرای صحیح و به موقع تکالیف مقرر شده برای آن‌ها در این قانون می‌باشند و موظفند گزارش پیشرفت کار را هر سه ماه یکبار به شورای عالی اجرای سیاست‌های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی ارائه نمایند. در صورت تأخیر یا تعلل یا توقف در انجام وظایف مشخص شده در این قانون بالاترین مقام دستگاه موظف است حداکثر ظرف یک هفته فرد خاطی را به هیئت تخلفات اداری معرفی کند. هیأت موظف است پس از رسیدگی و احراز تخلف بندهای (ج) تا (ط) قانون رسیدگی به تخلفات اداری را نسبت به فرد خاطی اعمال نماید. چنانچه علت تأخیر، تعلل یا توقف، اشکال و یا نارسایی در قانون باشد دولت موظف است ترتیبی اتخاذ نماید که حداکثر ظرف دو ماه پس از تشخیص، لایحه اصلاح قانون با قید یک فوریت به مجلس شورای اسلامی تقدیم شود. ماده ۸۷- کلیه وزارتخانه‌ها، مؤسسه‌های دولتی و شرکت‌های دولتی موضوع ماده چهار قانون محاسبات عمومی کشور مصوب ۱۳۶۶/۶/۱ و همچنین کلیه دستگاه‌های اجرایی، شرکت‌های دولتی و مؤسسات انتفاعی وابسته به دولت که شمول قوانین و مقررات عمومی بر آن‌ها مستلزم ذکر نام یا تصریح نام آن‌هاست، از جمله شرکت ملی نفت ایران و شرکت‌های تابعه و وابسته به آن، سایر شرکت‌های وابسته به وزارت نفت و شرکت‌های تابعه آن، سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران و شرکت‌های تابعه آن، سازمان توسعه و نوسازی معادن و صنایع معدنی ایران و شرکت‌های تابعه آن، سازمان در حال تصفیه صنایع ملی ایران و شرکت‌های تابعه آن، مرکز تهیه و توزیع کالا و همچنین سهام متعلق به دستگاه‌ها، سازمان‌ها و شرکت‌های فوق‌الذکر در شرکت‌های غیردولتی و شرکت‌هایی که تابع قانون خاص می‌باشند و بانک‌ها و مؤسسات اعتباری در فعالیتهای اقتصادی مشمول مقررات این قانون خواهند بود.	

متن پیشنهادی لایحه	مصوبات کمیسیون
ماده ۳۷- بجز مواردی که در متن این قانون مرجع تهیه و تصویب آیین‌نامه‌ها مشخص شده است، تهیه سایر آیین‌نامه‌های مورد نیاز جهت اجرای این قانون برعهده وزارت امور اقتصادی و دارایی است که پس از تصویب هیأت وزیران به مورد اجرا گذاشته خواهد شد.	ماده ۸۸- کلیه آیین‌نامه‌های مورد نیاز این قانون که مرجع تهیه آن مشخص نشده است با پیشنهاد وزارت امور اقتصادی و دارایی حداکثر ظرف مدت ۶ ماه به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید. آئین‌نامه‌های موضوع فصل سوم این قانون که مرجع تهیه آن‌ها مشخص نشده باشد به پیشنهاد وزارت تعاون با همکاری وزارت امور اقتصادی و دارایی تهیه و به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.
ماده ۳۸- دولت مکلف است در پایان هر سال گزارش عملکرد خود در اجرای این قانون را به مجلس شورای اسلامی و مجمع تشخیص مصلحت نظام ارایه نماید.	ماده ۸۹- وزارت امور اقتصادی و دارایی مکلف است هر ۶ ماه یک بار گزارش عملکرد اجرای این قانون را به تفکیک مواد و تبصره‌ها به مجمع تشخیص مصلحت نظام و مجلس شورای اسلامی ارائه و برای اطلاع عموم منتشر نماید.
ماده ۳۹- از تاریخ تصویب این قانون، کلیه مقررات و قوانین مغایر با آن نسخ می‌گردد و مادام که در قوانین بعدی نسخ و یا اصلاح مواد و مقررات این قانون صریحاً و با ذکر نام این قانون قید قانون نشود، معتبر خواهد بود.	ماده ۹۰- از تاریخ تصویب این قانون کلیه قوانین و مقررات مغایر با آن نسخ می‌گردد و مادام که در قوانین بعدی نسخ و یا اصلاح مواد و مقررات این قانون صریحاً و با ذکر نام این قانون و ماده مورد نظر قید نشود، معتبر خواهد بود.
	ماده ۹۱- این قانون از شمول ماده (۱۶۱) قانون برنامه چهارم مستثنی است.